

ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

นางสาวธัญวรัตน์ โหสุภา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF ORGANIZING PROVISION BY TASK-BASED APPROACH INTERGRATION ON
ENGLISH VOCABULARY UNDERSTANDING OF KINDERGARTENERS IN SCHOOL UNDER
DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Miss Thunvarat Hosupha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Early Childhood Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอน
แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร
โดย นางสาวธัญวรัตน์ โหสุภา
สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ปณัฐชรรณ จารุชัยนิวัฒน์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ)
.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.อรชา ตุลาพันธ์)

ฉัญวรัตน์ โหสุภา : ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (EFFECTS OF ORGANIZING PROVISION BY TASK-BASED APPROACH INTERGRATION ON ENGLISH VOCABULARY UNDERSTANDING OF KINDERGARTENERS IN SCHOOL UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ, 177 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลใน 2 ด้าน ได้แก่ การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) และด้านการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ตัวอย่าง คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒน์) สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุม จำนวน 25คน ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2559

5683341627 : MAJOR EARLY CHILDHOOD EDUCATION

KEYWORDS: ENGLISH VOCABULARY UNDERSTANDING/ TASK-BASED/KINDERGARTENERS

THUNVARAT HOSUPHA: EFFECTS OF ORGANIZING PROVISION BY TASK-BASED APPROACH INTERGRATION ON ENGLISH VOCABULARY UNDERSTANDING OF KINDERGARTENERS IN SCHOOL UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION. ADVISOR: ASST. PROF. WORAWAN HEMCHAYART, Ph.D., 177 pp.

The purposes of this research were to 1) study the effects of organizing provision by task-based approach integration on English vocabulary understanding of kindergarteners in 2 aspects : the connecting pictures or objects with English vocabulary (listening) and the connecting English vocabulary with pictures or objects (speaking), 2) compare the effects of organizing provision by task-based approach integration on English vocabulary understanding between the experimental group and the control group and 3) compare the kindergartener's English vocabulary retention after the experiment.

The samples were 50 kindergarteners in 2016 academic year from Wattnangnong (Pipat) school under department of education Bangkok metropolitan administration. The samples were divided into two groups; 25 for the experimental group and 25 for the control group. The research duration was 10 weeks. The data collection was through the test of English vocabulary understanding. The statistics used in this research were arithmetic mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follow:

1. After the experiment, the experimental group had English vocabulary understanding mean scores higher than those of before at .05 level of significance.
2. After the experiment, the experimental group had English vocabulary understanding mean scores higher than those of the control group at .05 level of significance.
3. After the experiment, the experimental group had English vocabulary retention mean scores higher than those of the control group at .05 level of significance.

Department: Curriculum and Instruction

Student's Signature

Field of Study: Early Childhood Education

Advisor's Signature

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความเมตตา ความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวรรณ เหมชะญาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยสละเวลาให้การปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข และคอยดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาของการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปณัฐชนัน จารุชัยวัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.อรชา ตูลานันท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาในการตรวจพิจารณา และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ศรินธร วิทยะสิรินันท์ อาจารย์ ดร.พรชูลี ลังกา และอาจารย์ ดร. มณีรัตน์ เอกโยคยะ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ในการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครูโรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒน์) ได้ให้ความเมตตาช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อสถานที่ และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล รวมไปถึงเด็ก ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือ รอยยิ้ม และความประทับใจในการร่วมทำกิจกรรม ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และความเมตตา ขอบคุณเพื่อน และพี่น้องชาวการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงกัลยาณมิตรทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจและให้กำลังใจจนทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออภิรักษ์ คุณแม่อัญชุลี และพี่สาว รวมถึงเครือญาติทั้งหลายที่ได้มอบความรัก ความห่วงใย คอยให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจทำให้งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	12
บทที่ 1 บทนำ	13
ความเป็นมา และความสำคัญของการวิจัย	13
คำถามการวิจัย	15
วัตถุประสงค์	16
สมมติฐานของการวิจัย	16
ขอบเขตของการวิจัย	17
นิยามศัพท์	18
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	19
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้.....	22
1.1 ความหมายของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	22
1.2 ความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้.....	24
1.3 หลักการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้.....	25
1.4 แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้.....	26
1.5 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง.....	28
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล	29

2.1 ความหมายของภาษาต่างประเทศ.....	29
2.2 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล	30
2.3 ลำดับขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ	32
2.4 การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล.....	33
3. การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	36
3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ.....	36
3.2 ความสำคัญของการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	37
3.3 ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	38
3.4 ทฤษฎีสम्मติฐาน 5 ประการ	39
3.5 หลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	41
3.6 บทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ.....	46
4. ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	48
4.1 ความหมายของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	48
4.2 มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	49
4.3 การประเมินความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	52
4.4 ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	54
5. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	56
5.1 ความหมายของความพึงพอใจ	56
5.2 การประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	57
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก.....	58
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	61
1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	61
2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง	63

3. การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์	64
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	73
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
6. การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอน แบบเน้นงานปฏิบัติ	79
ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	82
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	86
สรุปผลการวิจัย	86
อภิปรายผลการวิจัย	87
ข้อเสนอแนะ	95
รายการอ้างอิง	97
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก	104
ภาคผนวก ข	106
ภาคผนวก ค	129
ภาคผนวก ง	153
ภาคผนวก จ	156
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	177

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ลำดับชั้นการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ	33
ตารางที่ 2 การสังเคราะห์หมโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	51
ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง	64
ตารางที่ 4 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	65
ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	66
ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่ม ควบคุม	70
ตารางที่ 7 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	72
ตารางที่ 8 กรอบแนวคิดความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	73
ตารางที่ 9 โครงสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	74
ตารางที่ 10 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ	75
ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	76
ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	79
ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	80
ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ กลุ่มทดลอง	81
ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ กลุ่มควบคุม.....	81
ตารางที่ 16 เกณฑ์การแปลความหมายง่าย.....	154
ตารางที่ 17 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก.....	155

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล 157

ตารางที่ 19 ค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล..... 166

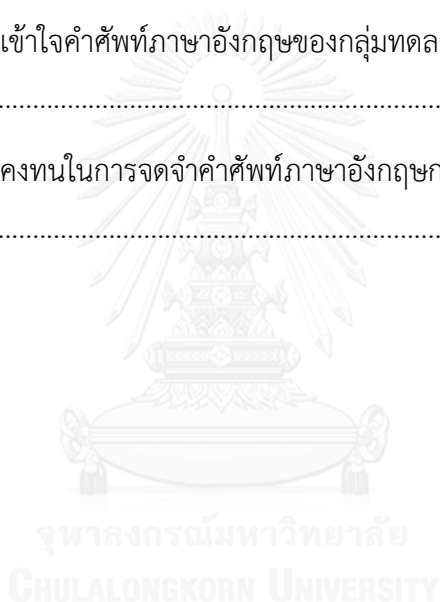
ตารางที่ 20 การจับคู่คะแนนการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม 168

ตารางที่ 21 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลของกลุ่มทดลอง 169

ตารางที่ 22 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลของกลุ่มควบคุม 170

ตารางที่ 23 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการ
ทดลอง 171

ตารางที่ 24 คะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษการทดลองของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม 172

สารบัญภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	62
แผนภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	79
แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในการทดสอบแต่ละครั้ง.....	82
ภาพที่ 1 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องแก้ว และน้องเนชั่น	83
ภาพที่ 2 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องแตงค้ และน้องอ๊ีก	83
ภาพที่ 3 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องนนท์ และน้องแก้ม.....	83
ภาพที่ 4 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องโตโน่ และน้องอมสิน.....	84
ภาพที่ 5 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องหมีว และน้องปอย	84

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของการวิจัย

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทำให้ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้าน ซึ่งถือได้ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสาร การแสดงความต้องการ การแสดงความเป็นตัวตน และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน แต่อย่างไรก็ตาม ในยุคที่การสื่อสารไร้ขีดจำกัด การรู้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่เพียงภาษาเดียวจึงไม่เพียงพออีกต่อไป จึงทำให้กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างสมรรถนะ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนในทุกระดับชั้นสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร อีกทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาคน และการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะพยายามแก้ไขระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นการศึกษาแต่ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 หากแบ่งตามสังกัดโรงเรียนจะเห็นได้ว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นเป้าหมายหลักที่ผู้บริหารของแต่ละโรงเรียนไปจนถึงครูทุกระดับชั้นได้เล็งเห็นความสำคัญโดยเริ่มต้นส่งเสริม และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตั้งแต่วัยอนุบาล การจัดการประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาให้เด็กมีความรู้ และทักษะไปพร้อม ๆ กัน รวมไปถึงการจัดการประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว, 2557) แต่ในทางกลับกันครูอนุบาลส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การเรียนการสอนแบบบรรยาย ท่องจำ และอ่านเขียนอย่างเคร่งครัดเน้นความถูกต้องจึงทำให้เด็กอนุบาลเรียนภาษาด้วยความยากลำบาก และเคร่งเครียด โดยครูอนุบาลมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่า ภาษาอังกฤษ คือ สัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเด็กพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นเด็กต้องพูดภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่ระดับอนุบาล (อรุณี ทรดาล, 2555) สอดคล้องกับ ปณิตตา สำราญกิจ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล พบว่า ครูอนุบาลตามโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เจาะจงเนื้อหามากกว่าพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การเร่งเรียน เน้นอ่านเขียน และการทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการ และวุฒิภาวะของเด็ก หากครูอนุบาลไตร่ตรอง และทบทวนถึงลักษณะของการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษจะพบว่า การจัดประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญในเชิงสัญลักษณ์มากกว่ามุ่งพัฒนาตัวเด็กอย่างแท้จริง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กวัยนี้ต้องเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว ผ่านการเล่น การได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าด้วยการลงมือกระทำ ได้สำรวจทดลอง ค้นคว้าสิ่งที่น่าสนใจโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ที่คอยสนับสนุน และให้การช่วยเหลือ ดังที่ Krashen and Terrel (2000) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีกระบวนการคล้ายกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาแม่ การเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวที่เด็กคุ้นเคยอย่างเป็นธรรมชาติ เริ่มต้นจากความเข้าใจในคำศัพท์ต่าง ๆ การเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่ได้จากการฟังจนกระทั่งสามารถพูดหรือตอบสนองได้ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์ สนุกสนานไปกับการทำกิจกรรมให้เด็กลงมือกระทำ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กเพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งเด็กจะรับรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยให้เด็กได้เริ่มต้นเรียนรู้จากคำศัพท์ที่เป็นคำนามที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดที่เด็กกำลังเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ชีวิตประจำวันจากรูปร่างไปสู่นามธรรม การที่เด็กได้รับ หรือได้ฟังคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับมโนทัศน์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการเบื้องต้นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กวัยนี้ ดังที่ McKay (2006) ได้กล่าวว่า ความสามารถของเด็กอนุบาลในการทำความเข้าใจกับความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศเบื้องต้นซึ่งความสามารถเหล่านี้อาจรวมไปถึงความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถด้านการอ่าน และความสามารถในด้านภาษากับสังคมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้อื่นๆ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นเด็กวัยควรเริ่มจากการฟังเพื่อเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของใกล้ ๆ ตัว จนสามารถนำไปสู่ความสามารถในการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกิดจากเชื่อมโยงรูปภาพกับวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หากเด็กวัยนี้ได้ฟังคำศัพท์ และได้สำรวจสิ่งที่ได้ยินจากคำศัพท์ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ เด็กก็จะสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับสิ่งรอบ ๆ ตัวได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยปราศจากการท่องจำหรือเพียงแค่จดจำชั่วขณะหนึ่ง อีกทั้งไม่ควรบังคับให้เด็กพูดภาษาต่างประเทศนั้น ๆ หากเด็กยังไม่พร้อม (Krashen & Terrel 2000) และเมื่อเวลานั้นผ่านไปความเข้าใจคำศัพท์ก็จะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจนนำไปสู่การเชื่อมโยงในลักษณะของการเริ่มผลิตภาษา หรือการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ

การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษเป็นต่างประเทศให้เด็กอนุบาลนั้นต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาความเข้าใจทางภาษา โดยเฉพาะด้านคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กทำความเข้าใจกับคำต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมประจำวัน ตลอดจนการใช้สื่อต่าง ๆ การใช้การทำทางเพื่อดึงดูดความสนใจ กิจกรรมการฟังต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กพัฒนาคำศัพท์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างสูงสุด (Dalle, 2013) ดังนั้นการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ Task-Based Approach เป็นแนวทางการเรียนสอนต่างประเทศที่มีความน่าสนใจ มีหลักการที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กอนุบาลซึ่งไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนการสอน และการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและมุ่งมั่นให้เด็กได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษให้มากที่สุดโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนเด็กในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่ง Willis (1996) ได้พัฒนาหลักการ และขั้นตอนให้สามารถลงมือสู่เด็กอนุบาลที่มีกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตามวัยซึ่งหัวใจสำคัญของแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ คือ การมุ่งมั่นให้เด็กลงมือกระทำกิจกรรมที่เด็กคุ้นเคยเกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจคำศัพท์ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศสูงขึ้นจนสามารถสื่อสารได้ในที่สุด

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครที่มีนโยบายที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่เด็กปฐมวัยเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจะเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาลต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลหรือไม่
2. เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติหรือไม่

3. เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

Shitani (2011) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และการสอนภาษาแบบปกติในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอายุ 6 - 8 ปี ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเอกชนในประเทศญี่ปุ่นที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความกระตือรือร้นในการหาความหมาย และทำความเข้าใจคำศัพท์ด้วยตนเองในระหว่างทำกิจกรรมสูงกว่าการสอนภาษาแบบปกติ

Recio (2005) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเล่นิทานตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติของเด็กอนุบาลอายุ 4 - 5 ปี ในโรงเรียนอนุบาลประเทศอังกฤษที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า เด็กสามารถสื่อสารออกมาในลักษณะของการวาดภาพที่เชื่อมโยงกับความหมายของคำศัพท์ในนิทาน และเขียนคำศัพท์ได้ และเด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

Keyvanfar and Modarresi (2009) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อทักษะการอ่านของเด็กอิหร่านอายุ 8 -10 ปี ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น พบว่า ทักษะการอ่านของเด็กก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความแตกต่างกัน และหลังจาก 1 เดือนของการทดลองมีการทดสอบอีกครั้ง พบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตาม

แนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีทักษะการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบปกติ

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานครั้งนี้ว่า

1. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติ
3. หลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความคงในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร
 - เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒนา)
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การจัดประสบการณ์ แบ่งเป็น
 - 1) การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงาน ปฏิบัติ
 - 2) การจัดประสบการณ์แบบปกติ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1) การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง)
 - 2) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์

นิยามศัพท์

การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการทำกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันอย่างมีเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัส และเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองผ่านกระบวนการการทำงานร่วมกัน หรือรายบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษา

การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้พร้อมสอดแทรกกิจกรรมภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม A, B และ C ของ Willis (1996) ที่สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก โดยยึดหลักธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล เน้นการมีส่วนร่วมโดยให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนาน และมีครูคอยให้การสนับสนุน และช่วยเหลือตลอดการทำกิจกรรม บนหลักการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของ Willis (1996) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นขั้นตอนการจัดประสบการณ์ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประสบการณ์ ขั้นขยายประสบการณ์ และขั้นสรุป

การจัดประสบการณ์แบบปกติ หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่สอดแทรกในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์สำหรับเด็กอนุบาล โดยสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามหน่วยเรียนในแต่ละสัปดาห์โดย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง โดยเริ่มต้นเรียนรู้ที่จะใช้ภาพเป็นเครื่องชี้แนะในการตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยวัดได้จากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใน 2 ด้าน ได้แก่

การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) หมายถึง การแสดงความคิดรวบยอดด้วยการแสดงพฤติกรรมการเลือกหยิบ ชี้ สัมผัส จับ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) หมายถึง การแสดงความคิดรวบยอดด้วยการแสดงพฤติกรรมการบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับรูปภาพที่เห็น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอนุบาลในการนำการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไปใช้ในการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอนุบาลในการนำแนวคิดการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไปใช้ในการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการด้านอื่นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและรวบรวมเอกสารงานวิจัยตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- 1.1 ความหมายของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 1.2 ความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 1.3 หลักการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 1.4 แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 1.5 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล

- 2.1 ความหมายของภาษาต่างประเทศ
- 2.2 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล
- 2.3 ลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.4 การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล

3. การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

- 3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.2 ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.3 ความสำคัญของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.4 ทฤษฎีสัมมติฐาน 5 ประการ
- 3.5 หลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.6 บทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

4. ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- 4.1 ความหมายของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 4.2 มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 4.3 การประเมินความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 4.4 ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

5. ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

5.2 การประเมินความพึงพอใจ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1.1 ความหมายของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการช่วยให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติ รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งมีหน่วยงาน และนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มุ่งการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จะประกอบไปด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ คุณลักษณะ และค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมโดยผ่านการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยการลงมือกระทำ เคลื่อนไหว สำรวจ สังเกต ทดลอง เล่น สืบค้น คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และในขณะเดียวกันครูจะต้องปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อตนเองและการเรียนรู้

วรวรรณ เหมชะญาดิ (2546) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรเน้นที่การปลูกฝังพื้นฐานการมีคุณธรรมและจริยธรรม การฝึกฝนการคิดที่หลากหลาย การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเรียนชั้นประถมศึกษาแนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นแนวทางหรือตัวอย่างที่จะนำไปสู่การปรับใช้เพื่อให้เข้ากับเด็กทุกกลุ่ม อายุ หรือทุกภูมิภาค และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดประสบการณ์คือ ครูต้องปรับเปลี่ยนแนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ

วัฒนา มัคคสมัน และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการร่วมมือกันของทุกฝ่ายในการให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดู ส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่โดยเน้นเรื่องการเล่นอย่างมีจุดหมายเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงด้วยการลงมือกระทำ ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว เสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวันให้เด็กได้ค้นพบศักยภาพของตนเอง โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข

จิระพันธ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) ได้ให้ความหมายว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการดำเนินการของครูในการดูแลความประพฤติปฏิบัติของเด็กบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้และธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก เนื้อหาสาระทางการศึกษาปฐมวัย สื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย การสร้างความสัมพันธ์ การวางแผน และการบริหารจัดการใน

ห้องเรียนที่เหมาะสมกับเด็ก 3-6 ปี ผ่านกิจกรรมลักษณะต่างๆทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวัยที่สมดุลทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป

Seefeldt and Barbour (1994) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญที่ทำให้เด็กได้รับความรู้ มีทักษะปฏิบัติและข้อค้นพบในความรู้ต่างๆที่ครูต้องการให้เด็กได้มีทัศนคติในเรื่องนั้นๆหรือการสอดแทรกข้อความรู้ต่างๆโดยสอดคล้องกับลักษณะความรู้ที่ใคร่เรียนของเด็กสำหรับการจัดการเรียนการสอนเด็กอนุบาลซึ่งการจัดประสบการณ์นั้นต้องให้เด็กได้สัมผัสจับต้องโดยตรงด้วยตนเองไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ภายในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน เป็นรายบุคคล หรือเป็นรายกลุ่ม และสนับสนุนและให้โอกาสในการใช้ภาษา การมีปฏิสัมพันธ์ด้วยการสื่อสาร รวมทั้งการสรุปแนวคิดและความรู้จากกิจกรรมอย่างมีระเบียบวิธี

Wortham (1996) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับบทเรียนหรือหัวข้อที่จะพูดคุย และอภิปรายร่วมกันกับครู และเด็กอย่างเป็นทางการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการคิด และการทำงานร่วมกัน ซึ่งในแต่ละครั้งของการพบกันในกิจกรรมเสริมประสบการณ์เริ่มต้นกิจกรรมด้วย การร้องเพลง การเคลื่อนไหวต่างๆ หรือการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจเพื่อให้เด็กสามารถนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่หรือความรู้ใหม่

Essa (2003) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการดำเนินของครูในการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำความรู้ใหม่ หรือมีทัศนคติที่ต้องการให้เด็กเกิดความเข้าใจผ่านการทำกิจกรรมทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เช่น การอภิปราย การร้องเพลง การเล่านิทาน การใช้คำกลอน การเล่นเกมบาทสมมติ หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน

Brewer (2004) ได้ให้ความหมายว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมที่เด็กได้รับประสบการณ์ใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของเด็ก เด็กต้องมีส่วนร่วมในประสบการณ์เหล่านั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหัวเรื่องที่จะสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของแมลง เด็กจะทำงานเกี่ยวกับการต่อรูปภาพแมลงในพื้นที่ที่จัดเตรียมไว้ให้ การสำรวจแมลงในมูมิวิทยาศาสตร์โดยการใช้แว่นขยายและจดบันทึกการสังเกต การอ่านหนังสือ หรือดูรูปภาพเกี่ยวกับแมลง จัดลำดับวงจรชีวิตแมลงด้วยการทำงานศิลปะ ไม่ว่าหัวเรื่องที่จะสอนจะเป็นเรื่องใด การสอนจะต้องมีความเชื่อมโยงในขอบเขตของมโนทัศน์ต่างๆเท่าที่เป็นไปได้ และสมเหตุสมผล ดังนั้นกิจกรรมวงกลมจะถูกกำหนดไว้ตามหัวเรื่องที่จะสอน และเด็กสามารถลงมือทำกิจกรรมคู่เดียว หรือเป็นกลุ่มใหญ่ก็ได้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการดำเนินงานของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำความรู้ใหม่โดยผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลายทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยมุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ฝึกการทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ มุ่งส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นองค์รวม อันได้แก่ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมไปถึงด้านคุณธรรม และจริยธรรม อีกทั้งการสร้างเจตคติที่ต่อการเรียนรู้บนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา การเรียนรู้และธรรมชาติการเรียนรู้ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป

1.2 ความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้จะจัดในรูปแบบของกิจกรรมผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ โดยนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

กุหลาบ ต้นติผลาชีวะ (2551) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการเรียนการสอนแบบ“พหุจุดประสงค์” เป็นการสอนที่ไม่ใช่การเน้นที่ความสามารถทางสติปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาการ การดูแลเด็กเพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ และมีฐานความพร้อมที่จะเรียนในระบบโรงเรียน การสอนเด็กอนุบาลจึงไม่เน้นการสอนเนื้อหาแต่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการส่งเสริมการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ตามวัย

Arce (2001) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ด้นนั้นครูจะต้องคำนึงถึงการวางแผนที่ดี เพื่อนำไปสู่การที่ครูได้ทำงานร่วมกับเด็กอย่างสอดคล้องกัน การวางแผนที่ดีช่วยให้เกิดการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างสิ้นไหล

Smith and Ragan (2005) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลช่วยให้ครูมุ่งความสนใจไปที่เด็ก พิจารณาและให้ความสำคัญแก่เด็ก ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และความร่วมมือของระหว่างครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก อันนำไปสู่ประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

Skinner (2007) กล่าวว่า เด็กอนุบาลต้องการประสบการณ์ต่างๆที่สำคัญ เช่น การเล่น การค้นพบสิ่งต่างๆรอบๆตัวเด็ก ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญในการวางแผนในแต่ละกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้มีเวลาสำรวจวัสดุอุปกรณ์ต่างๆก่อนที่จะเข้าสู่การฝึกทักษะเฉพาะสภาพแวดล้อมในห้องเรียนต้องมีความเหมาะสมเพื่อให้เด็กสามารถลงมือทำกิจกรรมได้อย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลนั้นมีความสำคัญต่อเด็กอนุบาลในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ส่งเสริมทักษะ และความรู้ต่างๆที่เด็กควรได้รับตามลำดับขั้นพัฒนาการ ความมีระเบียบวินัยรวมไปถึงการดูแลอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การจัดประสบการณ์การ

เรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลต้องเปิดโอกาสที่หลากหลายให้เด็กได้เรียนรู้ ได้ทดลอง และได้สัมผัสสิ่งต่างๆ เพื่อเป็นรากฐานในการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นไป

1.3 หลักการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีหน่วยงานและนักการศึกษาได้กำหนดหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ไว้ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุไว้ว่า หลักการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยต้องจัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น โดยการเล่นดังกล่าวต้องไม่ใช่การเล่นโดยไม่มีจุดหมาย และไม่ใช่การยึดเหนี่ยวเนื้อหาของระดับประถมศึกษาให้แก่เด็ก การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมสำหรับเด็กอนุบาลควรต้องเข้าใจลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก สร้างเสริมประสบการณ์ และธรรมชาติการเรียนรู้ให้แก่เด็ก ดังหลักการสำคัญในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ดังนี้

- 1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
- 2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและผลผลิต
- 4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
- 5) ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงหลักการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาความรู้ และทักษะในด้านต่างๆอย่างเป็นองค์รวม ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นอกจากครูผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการจัดประสบการณ์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยแล้ว และควรออกแบบกิจกรรมตามหลักการ ดังต่อไปนี้

- 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละชั้นปี รวมทั้งมาตรฐานการเรียนรู้และตัวบ่งชี้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ที่กำหนดไว้ในหน่วยการจัดประสบการณ์
- 2) กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงช่วงอายุ ระดับพัฒนาการด้าน

ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา จิตวิทยาพัฒนาการ ลักษณะการเรียนรู้รวมทั้งความสนใจ ความสามารถ และสภาพแวดล้อมของเด็ก

3) กิจกรรมมีความหลากหลาย เป็นรูปธรรม เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ

4) กิจกรรมเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เคลื่อนไหว สังเกต ทดลอง สืบค้น และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

5) กิจกรรมสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

จากหลักการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล ต้องให้ความสำคัญกับการเล่น และการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม เน้นเด็กเป็นสำคัญ มุ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม มีความหลากหลาย การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมอันจะไปสู่ผลของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.4 แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การเรียนรู้ของเด็กอนุบาลนั้นมีความแตกต่างจากการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เนื่องจากเด็กวัยนี้ต้องการการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลจึงต้องให้ความสำคัญกับการตั้งวัตถุประสงค์ รวมทั้งการวางแผนแต่ละกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก มีนักการศึกษาได้เสนอแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล ดังนี้

วัฒนา มัคคสนัน และคณะ (2553) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลไว้ดังนี้

1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือ เหมาะกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์แบบยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง คือเป็นกระบวนการการจัดประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับเด็ก คำนึงถึงธรรมชาติและความแตกต่างของเด็กในแต่ละวัย สอนในสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ คำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเด็กเป็นหลัก และเป็นการสนับสนุนความเชื่อที่ว่าเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะบรรลุศักยภาพสูงสุดของตนเองได้

2) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ หมายถึง การเรียนรู้ที่เด็กได้ลงมือจัดกระทำกับวัตถุ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิด และเหตุการณ์ จนกระทั่งสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ การที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมจากความสนใจ และความตั้งใจของตนเอง เป็นผู้เลือกวัสดุอุปกรณ์ และตัดสินใจว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นอย่างไร เด็กต้องมีเวลาเพียงพอที่จะเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างอิสระ เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการสำรวจและจัดกระทำกับวัตถุโดยตรง เด็กมี

อิสระในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความคิดและรู้จักฟังความคิดของผู้อื่น โดยมีครูเป็นผู้สังเกต ค้นหาความตั้งใจและความสนใจของเด็ก รับฟังเด็ก และส่งเสริมให้เด็กคิด และทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง เด็กเรียนรู้แบบลงมือกระทำ เด็กจะเจอประสบการณ์ซ้ำแล้วซ้ำอีกในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ

3) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดประสบการณ์ที่นำความรู้ ความคิดรวบยอด ทักษะ และประสบการณ์สำคัญที่เด็กจะได้รับในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาเชื่อมโยงผสมผสานกันอย่างมีความหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม และมีความหมาย เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ระหว่างสิ่งที่ได้เรียนกับชีวิตจริง

Ward (2005) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลมีดังนี้

- 1) วางแผนกิจกรรมต้องให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหว และใช้ประสาทสัมผัสให้มากที่สุด เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 2) ไม่ควรสอนด้วยวิธีการบรรยาย เพราะมีเด็กที่เรียนรู้ผ่านการฟังค่อนข้างน้อย และการสอนบรรยายจะใช้เวลานานทำให้เด็กเบื่อหน่ายได้
- 3) ควรเกริ่นนำและเสนอภาพรวมที่น่าจดจำ เพื่อดึงดูดให้เด็กที่เรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหว และมองภาพรวม
- 4) เตรียมกิจกรรมสำหรับเด็ก ต้องให้เห็นภาพรวม มองเห็นได้ เคลื่อนไหวได้ เช่นครูเคลื่อนไหวให้เด็กดูและให้เด็กทำตาม หรือทำให้เด็กผ่อนคลายเพื่อให้เด็กได้จินตนาการถึงสิ่งที่ต้องทำ โดยใช้ถ้อยคำกระตุ้นประสาทสัมผัสหลายๆด้าน

Envy and Walters (2013) กล่าวถึงแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องมีการวางแผนและจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างของเด็กแต่ละคน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลนั้นต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายให้เด็กได้เรียนรู้ ได้ทดลอง และได้สัมผัสสิ่งต่างๆ ซึ่งมีแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ดังนี้

- 1) พื้นที่ในห้องเรียนต้องแบ่งเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม และเพียงพอในการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ
- 2) สื่อ และอุปกรณ์ต้องกระตุ้นความสนใจ สัมผัสได้ควรจัดวางให้เด็กสามารถมองเห็น และหยิบจับด้วยตนเองได้สะดวก
- 3) เด็กต้องการพื้นที่ในการทำงานต่างๆเพื่อให้เด็กสามารถทำงานได้ทั้งเป็นคู่และเป็นกลุ่มใหญ่
- 4) การแบ่งพื้นที่ที่สบายและพื้นที่ที่สงบในการตอบสนองความต้องการของเด็ก
- 5) ความยืดหยุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก การปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆในการจัด

ประสบการณ์ก็เพื่อที่จะช่วยสนับสนุน และพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กให้สอดคล้องตามความต้องการมากขึ้น

จากแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการและแนวทางในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอนุบาลนั้นครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญ และคำนึงถึงการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอนุบาลจะต้องจัดในรูปของกิจกรรม บูรณาการผ่านการเล่น เน้นเด็กเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงช่วงอายุ ระดับพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา จิตวิทยาพัฒนาการ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้เคลื่อนไหวสำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

1.5 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เด็กอนุบาลเป็นวัยที่ครูควรให้ความสำคัญกับธรรมชาติของการเรียนรู้สำหรับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กวัยนี้ชอบทดลองสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หากกระบวนการการเรียนรู้เป็นไปตามธรรมชาติ เด็กก็จะสามารถค้นพบข้อความรู้นั้น ๆ ด้วยตนเอง ดังที่ทฤษฎีนี้ได้กล่าวเอาไว้ว่า การเรียนรู้ของเด็กโดยทั่วไปมุ่งเน้นไปที่การให้เด็กได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองอย่างเป็นธรรมชาติซึ่ง Piaget (1896-1980) และ Vygotsky (1896-1934) เป็นผู้ริเริ่ม และผลักดันทฤษฎีนี้ให้เป็นที่นิยม และแพร่หลายในวงการศึกษาศึกษา ซึ่ง Piaget และ Vygotsky อธิบายว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่อยู่ภายใต้การควบคุมผู้เรียน หรือ การกระตุ้นที่มาจากภายใน ดังที่ Piaget ได้กล่าวไว้ว่า “การค้นพบข้อความรู้ด้วยตนเองนำมาสู่ความเข้าใจ” ไม่ใช่ความรู้ทั้งหมดที่เกิดการรับรู้ในแบบเดียวกัน บางความรู้ ยกตัวอย่างเช่น มโนทัศน์เกี่ยวกับความร้อนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ร่วมกับวัตถุ เราไม่สามารถเรียนรู้ความร้อนได้จนกระทั่งเราถูกไหม้ ดังนั้น คุณสมบัติของวัตถุสิ่งของพื้นผิวต่าง ๆ รูปร่าง รูปทรง รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ จะเรียนรู้ได้ดีผ่านประสบการณ์ที่ได้จับต้องสัมผัสสิ่งเหล่านี้ Vygotsky (1978) ยอมรับว่า เด็กเรียนรู้ได้ดีภายใต้สภาพแวดล้อมที่เด็กได้สัมผัส หรือจัดกระทำกับวัตถุ ซึ่งเรียกว่า การเรียนรู้ที่เป็นไปตามธรรมชาติ หรือการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้การเรียนรู้ทั้งหมดถูกกระตุ้นด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ Vygotsky ยังมีความเชื่ออีกว่า เด็กมีเพียงความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แม้ได้รับการช่วยเหลือในระดับอายุนั้น ๆ หรือ ระดับความสามารถนั้น ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของแนวคิด พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ หรือ The Zone of Proximal Development (ZPD)

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เชื่อว่า เด็กมีความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และพยายามที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา เด็กสร้างความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และพยายามทำให้เป็นประสบการณ์ และความรู้ใหม่ ในมุมมองของทฤษฎีนี้จะเน้นความสำคัญไปที่ความเป็นปัจเจกคนของเด็กแต่ละคน และการเรียนแบบกลุ่มย่อยๆ อาจมีเป็นกลุ่มใหญ่บ้างแต่น้อยกว่า ครูผู้สอนจะไม่ค่อยบอกข้อความรู้ให้แก่เด็ก ๆ แต่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตั้งให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมใน

กิจกรรมนั้น ๆ มากกว่าด้วยการถามคำถามต่าง ๆ ให้เด็กร่วมลงมือทำกิจกรรม หัวใจสำคัญของทฤษฎีนี้ คือ คำถามที่ยังไม่ได้คำตอบเพราะ ต้องการให้เด็กต่อยอดความสนใจ และสร้างพลังในการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุดไปเรื่อย ๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้ทฤษฎีนี้ มุ่งเน้นไปที่ความสนใจของเด็ก และการแนะนำความรู้ใหม่ ๆ การเรียนการสอนเน้นที่กระบวนการการแสวงหาความรู้มากกว่าเนื้อหา เด็กเรียนรู้ได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้เนื้อหาที่สอนต้องมีความหลากหลายเชื่อมโยงได้หลายศาสตร์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของการพัฒนาของเด็กแต่ละวัย และกิจกรรมที่มีความซับซ้อนเพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างมั่นใจ รวมทั้งพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านสังคม และด้านอารมณ์จิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านภาษาจะเน้นที่กระบวนการการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ การส่งเสริมให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และต่อยอดการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของทฤษฎีนี้ (Brewer, 2004)

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (The Constructivist) มีหลักสำคัญตามพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้ (Brewer, 2004)

- 1) พัฒนาการด้านร่างกาย เน้นการให้ความสำคัญกับกล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็กสมดุลเท่าเทียมกัน
- 2) พัฒนาการด้านสังคม/อารมณ์จิตใจ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไปด้วยกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน
- 3) พัฒนาการด้านสติปัญญา เน้นที่ทักษะ และการเรียนการสอนผ่านโครงการต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ
- 4) พัฒนาการด้านอื่น ๆ ความรู้จะถูกสร้างขึ้นเองโดยผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ

จากทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้มาเป็นทฤษฎีพื้นฐานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาลเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่เป็นตามพัฒนาการและวุฒิภาวะ รวมทั้งธรรมชาติของการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้

2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล

2.1 ความหมายของภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศเข้ามามีบทบาทกับการศึกษาในทุกๆระดับชั้นตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งในชีวิตประจำวันที่ภาษาต่างประเทศเข้ามามีอิทธิพลในเรื่องของการสื่อสาร จึงมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความสนใจ และได้ให้ความหมายของภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาต่างประเทศ คือภาษาอื่น นอกเหนือจากภาษาแม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และมีโอกาสในการ สื่อสารค่อนข้างน้อย เช่น ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เรียนในโรงเรียน

นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว (2557) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่เด็ก เรียนรู้หลังจากภาษาแรกอาจเป็นภาษาที่สอง สาม สี่ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน เป็นต้น เด็กอาจเรียนในบริบทตามธรรมชาติในสภาพแวดล้อมของสังคม หรืออาจเรียนใน โรงเรียน

Pinter (2006) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนเป็นวิชาหนึ่ง อาจรวมอยู่ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือเป็นกิจกรรมต่างๆที่อยู่ใน ตารางเรียน และไม่ได้ใช้ในทุก ๆ วัน หรือในอีกความหมายหนึ่งของภาษาต่างประเทศ คือ เป็นภาษา ที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจเมื่อไปต่างประเทศก็จะเกิดแรงกระตุ้นให้ใช้ภาษานั้น ๆ ในการบอก ความต้องการ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ภาษาต่างประเทศ เป็นภาษาอื่น นอกเหนือจาก ภาษาแม่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียน หรืออาจเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ใช้ สื่อสารได้บางบริบทตามธรรมชาติในสภาพแวดล้อมของสังคม หรือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เมื่อต่างประเทศ

2.2 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่วัยเด็กจะเกิดผลดีในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นทั้ง ด้านสติปัญญา ด้านการสื่อสาร และด้านสังคม ซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กไว้ ดังนี้

Marcos (1998) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีหลายงานวิจัยที่สนับสนุน การเริ่มต้นเรียนในวัยอนุบาลเพราะเด็กวัยนี้การเปิดรับความรู้ใหม่ ๆ เป็นสิ่งท้าทายความอยากรู้อยาก เห็นส่งผลไปถึงอนาคตเมื่อพัฒนาการ และวุฒิภาวะต่าง ๆ มีความพร้อมยิ่งส่งเสริมให้ความสามารถใน การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้นรวมถึงพัฒนาการด้านสติปัญญา และการเรียนรู้ที่จะเข้าใจ วัฒนธรรมต่างชาติ ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะมีโอกาสในการทำงานใน องค์กรต่างๆอย่างกว้างขวาง และเป็นที่ยอมรับในสังคม ดังนั้นพ่อแม่ และครูควรสนับสนุนให้เด็กใน วัยนี้ได้มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาต่างประเทศอย่างถูกวิธีทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับเด็กในช่วง ที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21

Cameron (2001) การเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่วัยเด็กจะได้ประโยชน์มากกว่าการ เริ่มต้นตอนวัยผู้ใหญ่ แต่อาจจะไม่ครอบคลุมทุกทักษะของภาษา ทักษะที่ได้ประโยชน์สูงสุดสำหรับ การเรียนภาษาต่างประเทศในวัยเด็กคือ ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นการเริ่มต้นที่ดีที่จะก้าว

ไปสู่ทักษะทางภาษาอื่นๆ การออกเสียงก็จะเห็นผลดีในระยะยาว โดยธรรมชาติเด็กเป็นวัยที่กระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ และสร้างความรู้ด้วยตนเองเนื่องจากเด็กพยายามที่จะทำความรู้จักและทำความเข้าใจสิ่งต่างๆรอบตัว การให้เด็กได้มีประสบการณ์กับภาษาต่างประเทศมันส่งผลถึงพัฒนาการด้านอื่นที่จะพัฒนาตามไปด้วย กล่าวคือ เด็กที่ได้รับประสบการณ์ทั้ง 2 ภาษาจะมีพัฒนาการด้านสติปัญญาในด้านการคิดที่ดีกว่า และพัฒนาการด้านสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ต่างๆ อย่างไรก็ตามการเรียนรู้กฎไวยากรณ์สำหรับเด็กอาจต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนจนเกิดทักษะทางภาษาครบทุกด้าน)

Stewart (2005) กล่าวว่า การเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็กจะนำไปสู่ทักษะด้านสติปัญญาสูงขึ้น กล่าวคือเด็กผู้ที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศจะมีความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้มีประสบการณ์ทางภาษาต่างประเทศ เมื่อเด็กได้ยินของคำต่างๆของภาษาต่างประเทศ แยกแยะความแตกต่างของเสียงได้ด้วยตนเอง เด็กก็จะนำประสบการณ์ในภาษาแม่มาเชื่อมโยงกับภาษาต่างประเทศได้อย่างเป็นธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ในวัยเด็กจะส่งผลไปถึงความสามารถในการเรียนระดับสูง และการเพิ่มความสามารถในการสื่อสารรวมถึงการเริ่มทำความเข้าใจมุมมองวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมภายนอกได้กว้างไกล

Pinter (2006) กล่าวว่า เด็กที่เริ่มต้นเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีอายุต่ำกว่า 11-12 ปีจะมีผลดีในด้านการเรียนรู้ ยกตัวอย่างเช่น การรับเข้าของข้อมูลทางภาษา และการมีปฏิสัมพันธ์ในบริบทที่เป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเด็กเหล่านี้จะมีแนวโน้มการซึมซับภาษาต่างประเทศได้ดีเท่ากับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ และมีหลายงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดนี้แสดงให้เห็นว่าข้อดีของการเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศในวัยเด็กก่อนอายุ 16 ปี จะมีผลต่อสมองในด้านการคิด และเด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมในแต่ละบริบทได้ดีรวมทั้งสำเนียง และการออกเสียงที่เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่วัยเด็กจะมีผลดีในด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาในรูปแบบของการคิดยืดหยุ่น และคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งพัฒนาการด้านสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในบริบทที่แตกต่างกัน ในด้านทักษะทางภาษาเด็กจะสามารถเชื่อมโยงภาษาต่างประเทศกับภาษาแม่ได้อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งในเรื่องของการออกเสียงจะเห็นผลในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้อันจะเข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติ การมีโอกาสในการทำงานในองค์กรต่าง ๆ อย่างกว้างขวางจนเป็นที่ยอมรับในสังคม ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ลำดับขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ

การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กเล็กครูผู้สอนต้องตระหนักถึงลำดับขั้น และความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กในแต่ละชั้นเพื่อที่จะสามารถอธิบาย หรือจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมตามลำดับขั้น มีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

Krashen and Terrel (2000) กล่าวว่า การที่ครูจะตอบสนองการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องเข้าใจถึงลำดับขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นไม่ว่าจะเริ่มต้นเรียนในช่วงวัยใดก็ตาม ซึ่ง Krashen and Terrel (2000) แบ่งลำดับขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 3 ลำดับขั้น ดังนี้

1) ขั้นสร้างความเข้าใจ (The Comprehension stage) ในขั้นแรกนี้เด็กจะเป็นระยะเงียบ (The silent period) โดยเด็กจะได้รับข้อมูลความเข้าใจจากครูอยู่บ่อยครั้ง ขั้นนี้เด็กต้องเริ่มต้นเรียนรู้จากคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนเพื่อให้เด็กเข้าใจความหมาย และมโนทัศน์ของคำศัพท์นั้น ๆ ยกตัวอย่าง เช่น เด็กสามารถรับรู้ชื่อของเพื่อนในห้อง (Give the book to Hong) เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์สีต่าง ๆ (Find the blue one) เด็กสามารถเรียนรู้คำเรียกชื่อของสิ่งต่าง ๆ (Give me a pencil) การสอนคำศัพท์ในขั้นแรกนี้ไม่ควรสอนมโนทัศน์ของคำศัพท์ที่ใหม่หลาย ๆ มโนทัศน์ในครั้งเดียวอาจทำให้เด็กเกิดความสับสน และควรคำศัพท์ที่เป็นคำนาม และคำกริยาง่าย ๆ แต่ให้ซ้ำซ้ำทวนในมโนทัศน์เดิมแต่บริบทต่างกัน เมื่อเด็กเกิดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ หรือมโนทัศน์ที่ครูสอนไปเด็กก็จะเริ่มพูดตาม หรือเลียนแบบคำพูดต่าง ๆ จากครูผู้สอนโดยไม่ต้องทำความเข้าใจในช่วงแรก การสอนต้องใช้รูปภาพ และสื่อที่ชัดเจนรวมทั้งการพูดซ้ำ ๆ ซัด ๆ ให้เด็กได้ทำความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ และครูต้องหมั่นคอยตรวจสอบความเข้าใจบ่อย ๆ โดยขั้นนี้เด็กจะแสดงพฤติกรรมการตอบสนองต่าง ๆ เช่น การแสดงท่าทาง การผงกศีรษะ การใช้ภาษาแม่ การตอบคำถามใช่/ไม่ใช่ การบอกชื่อของสิ่งต่าง ๆ ในการตอบคำถาม (What is this?)

2) ขั้นเริ่มผลิตภาษา (The Early Speech Production Stage) ในขั้นนี้เป็นรอยเชื่อมต่อกับขั้นแรกมาสู่ขั้นที่ 2 แต่ยังคงได้รับข้อมูลจากการฟังเพื่อความเข้าใจอยู่ แต่เด็กจะเริ่มพูดคำเดี่ยวๆ หรือวลีสั้น ๆ เปลี่ยนจากการตอบสนองด้วยท่าทาง การชี้ การบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ มาเป็นการพูดคำที่มีความหมายมากขึ้นในภาษาเป้าหมายนั้น ๆ เมื่อช่วงเวลาของขั้นก่อนการพูดมาถึงจุดที่คำศัพท์ หรือความเข้าใจมีมากพอก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงการตอบสนองทันทีเป็นคำเดี่ยวๆ หรือวลีสั้นๆ เริ่มโต้ตอบบทสนทนาสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง เริ่มแยกแยะ หรือจัดกลุ่มคำศัพท์ในหมวดต่าง ๆ และเริ่มต้นเข้าใจประโยคคำถาม หรือปฏิเสธ แต่ในเด็กเล็กก็อาจจะใช้เวลาในขั้นนี้ในการผลิตภาษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การพูดซ้ำๆ หรือการป้อนความเข้าใจให้แก่เด็ก ขั้นนี้การตอบสนองในคำถามจะเป็นลักษณะการถามตอบให้เลือก (either-or) หรือ ใช่/ไม่ใช่ (Yes/No) การใช้รูปภาพที่น่าดึงดูด การย้ำ

ซ้ำ ทวนคำศัพท์หลายๆครั้งจะช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มมากขึ้น เช่น การแนะนำตัว
Hello! My name is.... What color is it?

3) **ขั้นผลิตภาษา (The Speech Emergence Stage and Beyond)** ในขั้นนี้เด็กสามารถพูด และสื่อสารได้มากกว่าคำเดี่ยว ๆ หรือมากกว่าวลีสั้น ๆ เด็กจะขยายการสื่อสารของตนเองมากขึ้นตามกิจกรรมที่ต้องการผลผลิตทางภาษา ในขั้นเริ่มผลิตภาษาคำถามที่ใช้คือ คำถามประเภท ใช่/ไม่ใช่ แต่ในขั้นนี้ต้องการให้เด็กได้เจอกับรูปประโยคที่เป็นบทสนทนาแบบปลายเปิดเด็กจะเกิดการเชื่อมโยงบทสนทนาด้วยตัวเองจากคำศัพท์ที่เคยถูกสอนในขั้นเริ่มผลิตภาษา และนำมาใช้อย่างมีความหมายมากขึ้น การใช้คำศัพท์อธิบาย หรือบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ การอ่านประโยคเพื่อเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ การใช้ภาษาเริ่มเหมาะสมตามบริบท และรูปประโยคที่มีความสอดคล้องกัน แต่ครูยังคงต้องใช้การย้ำ ซ้ำ ทวนอยู่บ่อยๆเพื่อให้เกิดการจดจำจนเกิดความเข้าใจ และนำไปใช้ในที่สุด การใช้สื่อที่เป็นรูปภาพ หรือสื่อที่เป็นของจริงจะช่วยให้การเชื่อมโยง และการตอบสนองทางภาษาได้ดี จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปรายละเอียด ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Krashen and Terrell, 2000)

ขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ตัวบ่งชี้	การแสดงออกของเด็ก
1. ขั้นสร้างความเข้าใจ (The Comprehension stage or The Silent Period)	การเคลื่อนไหวร่างกาย	การชี้ การแสดงท่าทาง การเลือก การทำเครื่องหมาย การปฏิบัติตามคำสั่ง การจับคู่
2. ขั้นเริ่มผลิตภาษา (The Early Speech Production Stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย, การพูดออกมาเป็นคำ 1 หรือ 2 คำ	การแสดงท่าทาง การบอกชื่อ การระบุจำนวน การจัดกลุ่ม การตอบคำถามเป็นคำสั้นๆ 1- 2 คำ
3. ขั้นผลิตภาษา (The Speech Emergence Stage and Beyond)	การเคลื่อนไหวร่างกาย, การพูดออกมาเป็นคำ, วลี, และประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น	การอธิบาย การรายงาน การบรรยาย การพูดซ้ำ การสรุป การเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง การวิเคราะห์

2.4 การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาลเป็นระดับการเตรียมความพร้อม รูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์ทางภาษาก็ควรจะเหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก ซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาลไว้ ดังนี้

Asher (1977) กล่าวว่า เด็กเล็กเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาค่อนข้างดี โดยเฉพาะการเริ่มต้นที่จะพัฒนาภาษาต่างประเทศเพราะเด็กมีความกระตือรือร้นที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ การเริ่มต้น

เรียนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กเล็กควรเริ่มต้นด้วยคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม เพราะในช่วงระยะแรกๆ เด็กจะฟังเพื่อทำความเข้าใจ แต่จะยังไม่ตอบสนองออกมาเป็นคำพูดหากยังไม่ถึงเวลาที่มีการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศนั้นๆพัฒนาไปอีกระดับ การตอบสนองของเด็กเล็กจะเป็นในรูปแบบของการใช้ ภาษาท่าทางเพื่อตอบสนองต่อคำสั่ง เด็กเริ่มต้นทำท่าทางหลังจากที่ได้ยินคำสั่งจากครู เพราะเด็กจะ ตั้งใจฟังและเมื่อเด็กสามารถพูดได้เด็กก็จะพูดคำสั่งของครูซ้ำๆ และหลีกเลี่ยงการบังคับให้เด็ก ตอบสนองด้วยคำหากเด็กยังไม่พร้อม

Nation (1990) กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศของเด็กนั้นครูควรให้เด็กเริ่มต้นเรียน จากสิ่งรอบๆตัวเด็ก และมีความเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวันผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ตื่นเต้น และต้องให้เด็กได้พบเจอคำศัพท์เหล่านั้นบ่อยๆ หรือนำกลับมาใช้อีกหลาย ๆ ครั้งในบริบทที่ แตกต่างกันไปเพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม และความรู้ใหม่เข้าด้วยกันซึ่งครูสามารถใช้ สิ่งของ รูปภาพ การแสดงท่าทาง การวาดภาพ แผนภูมิ แผนภาพต่างๆ หรือแม้กระทั่งนิทานที่มีภาพ สวยๆในการสอนคำศัพท์เพื่อให้เด็กเกิดการจดจำ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้น

Cameron (2001) กล่าวว่า เด็กเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระยะแรกๆเพื่อ ค้นหาความหมายผ่านการแสดงท่าทาง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้คำ ต่าง ๆ การจัดประสบการณ์ภาษาต่างประเทศควรจะพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ ไปพร้อม ๆ กัน เมื่อไรก็ตามที่เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในบทสนทนาครูต้องเปิดโอกาสเพื่อให้เด็กได้สร้างความหมายในภาษาด้วย ตัวเด็กเองโดยสนับสนุนให้เด็กได้ลงมือกระทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ผ่านการแสดงท่าทางหากไม่พร้อม ในการตอบสนองที่ออกมาเป็นคำพูดครูควรให้เวลาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการตามช่วงเวลา

Moon (2000) กล่าวว่า เด็กเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยธรรมชาติซึ่งเหมือนกับ การเรียนภาษาแรกของเด็ก เด็กเรียนรู้ได้ดีจากการฟังคำศัพท์ การทำซ้ำๆ การเลียนแบบโดยผ่านการ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจจากครูผู้สอนภายใต้บรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การให้ ความช่วยเหลือ การสนับสนุนผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ตลอดจนการใช้ ภาษาแรกในการอธิบายหากเด็กไม่เข้าใจ

Donoghue (2009) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กนั้นต้องให้เด็กทำ ความเข้าใจ หรือเนื้อหาที่จะสอนต้องโดยต้องเริ่มต้นจากคำศัพท์ที่มีความหมายสำหรับตัวเด็กซึ่งต้อง เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่เด็กคุ้นเคยผ่านการแสดงท่าทาง การนำเสนอความรู้ที่เป็นรูปธรรม หรือบริบทที่เด็กคุ้นเคย ในระยะแรกเริ่มของการสอนครูต้องจัดกิจกรรมที่ใช้ทักษะการฟังเพื่อทำความเข้าใจ ช่วงระยะนี้อาจใช้เวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง หรืออาจเป็นสัปดาห์หลายๆสัปดาห์ หรืออาจเป็นเดือน ขึ้นอยู่กับเด็ก การสอนในลักษณะนี้ครูต้องใช้การพูดค่อนข้างมาก และการทำท่าทางต่างๆใช้รูปภาพ เพื่อต้องการให้เด็กสามารถตอบสนองต่อคำสั่งง่ายๆได้ เช่น จับจมูกของตัวเอง (Touch your nose) และเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งความรู้ที่เกิดจากการสอน การย้ำส่งผลให้เด็กเริ่มผลิตภาษาออกมาเป็น

คำเดี่ยวๆ เช่น ใช่/ไม่ใช่ ครูอาจใช้คำถามง่ายๆ เพื่อให้เด็กตอบสนอง ยกตัวอย่างเช่น ครูนำเสนอรูปภาพครอบครัวที่แตกต่างกันโดยใช้คำศัพท์ใหม่และชี้ไปยังสมาชิกครอบครัวแต่ละคน หลังจากคำศัพท์ถูกนำเสนอแล้วครูเริ่มถามคำถามเพื่อให้เด็กๆ ตอบ ต่อมาครูวาดภาพครอบครัวของครูพร้อมเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว หลังจากนั้นครูชักชวนให้เด็กๆ วาดรูปครอบครัวของตัวเองพร้อมคัดลอกคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว

Dalle (2013) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กเล็กต้องนั้นให้เด็กได้พัฒนาความเข้าใจทางภาษา คำศัพท์ และเสียงต่างๆ ในภาษาผ่านการฟัง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การทักทาย และกิจวัตรประจำวันของห้องเรียน เด็กมีความคุ้นเคยกับภาษาที่อยู่ในรูปแบบของกิจกรรมทุกวันๆ การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กเล็กครูต้องช่วยให้เด็กทำความเข้าใจในภาษาที่พวกเขาได้ยินให้มากที่สุด อาจใช้ภาพสีสันสวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจ สื่อจริง การใช้การทำทาง เพื่อแนะนำความรู้ใหม่ๆ ประสบการณ์การเริ่มต้นเรียนภาษาสำหรับเด็กเล็กนั้นคือ ช่วงการเงียบเป็นช่วงเวลาที่เด็กกำลังจดจ่อ หรือทำความเข้าใจกับภาษาใหม่แต่เด็กยังไม่พูด ครูต้องใช้เวลาเด็กในระยะนี้โดยการที่ครูต้องจัดเตรียมสื่อที่สนับสนุนกิจกรรมการฟัง เด็กจะแสดงความเข้าใจในภาษาด้วยท่าทาง เช่น การชี้ไปที่รูปภาพหรือสิ่งของ กิจกรรมที่น่าสนใจคือ กิจกรรมฟังและปฏิบัติ ตาม กิจกรรมการฟังต่างๆ จะช่วยให้เด็กพัฒนาคำศัพท์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างสูงสุด ดังนั้นการฟังจะต้องเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในห้องเรียนให้มากที่สุดในระยะแรกของการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นของการรับรู้ ภาษาต่างประเทศจากระยะเงียบเข้าสู่การเริ่มต้นพูดซึ่งเด็กจะฟังอย่างตั้งใจ และแสดงความเข้าใจโดยใช้ภาษาท่าทาง และเมื่อผ่านพ้น 2 ระยะนี้ไปเด็กก็จะมีความสามารถทางภาษามากขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงระดับสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กในระยะแรกควรให้เด็กเริ่มต้นเรียนรู้จากสิ่งรอบ ๆ ตัวเพื่อเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้าสู่ชีวิตประจำวันควรเริ่มต้นที่กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน เน้นการฟังเพื่อทำความเข้าใจผ่านการแสดงท่าทาง หรือตอบสนอง ออกมาเป็นคำเดี่ยวๆ สั้นๆ คล้ายกับเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับครู เนื้อหาที่สอนต้องมีความหมายสำหรับเด็ก สื่อที่ใช้ต้องมีความรู้ธรรม และดึงดูดความสนใจของเด็ก เช่น รูปภาพ นิทาน การบังคับให้เด็กพูดภาษาต่างประเทศหากเด็กยังไม่พร้อมอาจส่งผลต่อทัศนคติการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนี้ ครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการช่วยให้เด็กได้ทำความเข้าใจในภาษาต่างประเทศที่พวกเขาได้ยินให้มากที่สุดโดยการทำท่าทางต่างๆ การทำซ้ำๆ พูดซ้ำๆ เพื่อต้องการให้เด็กสามารถตอบสนองต่อคำสั่งง่ายๆ และเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งเด็กจะมีความสามารถทางภาษาต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้น

3. การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ปัจจุบันนี้มีวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งมีแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศเกิดขึ้นมากมาย ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความเป็นมาของแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศนี้ที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมกับเด็กอนุบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับธรรมชาติของการเรียนรู้ของเด็ก ดังนี้

ในช่วงระหว่างปีค.ศ. 1970 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาคำสำคัญ กล่าวคือนักภาษาศาสตร์ได้เริ่มต้นพิจารณาในเรื่องของการสอนภาษา ซึ่งจากการพิจารณา และการลงความเห็นของนักภาษาศาสตร์ในครั้งนั้นพบว่า อันที่จริงแล้วภาษาไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และระบบเสียงในภาษาแต่อย่างใด แต่ภาษาในความหมายอีกนัยหนึ่งคือ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน การเปลี่ยนแปลงในครั้งนั้นนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในมุมมองของวิธีการสอนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเน้นที่ความหมายของการสื่อสารมากกว่ารูปแบบของภาษา และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนำมาสู่วิธีการสอนภาษาที่ตระหนักถึงความแตกต่าง และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในช่วงยุคของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Nunan, 1989) ในหลายปีต่อมาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกนำมาพัฒนาให้เป็นแนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติบทเรียนทางภาษาจะมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งไม่เน้นผลิตผลทางภาษาด้านไวยากรณ์แต่การเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนจะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันภายนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การฟังการพยากรณ์อากาศ การสั่งอาหาร การเลือกเสื้อผ้า เป็นต้น (Nunan, 2003) ดังนั้นการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมที่ใช้ในการออกแบบหลักสูตร การสอนในห้องเรียน และการประเมินความสามารถทางการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งมีงานวิจัยหลายฉบับที่สนับสนุนแนวการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดนี้ ยิ่งไปกว่านั้นแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติยังมีอิทธิพลต่อการสอนภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษเป็นที่สอง และการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ในช่วงระหว่างปีค.ศ. 1979 และ ค.ศ. 1984 Prabhu ได้นำแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กในประเทศอินเดียในโครงการ “Bangalore Project” ซึ่ง Prabhu กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสอดคล้องกับความเชื่อที่ว่า ในขณะที่จิตใต้สำนึกของเรากำลังค่อย ๆ ซึมซับความหมายของเนื้อหาที่เรียนบางส่วนอยู่ ส่วนจิตสำนึกของเรารับรู้หรือสรุป โครงสร้างทางภาษาที่รวมตัวกันเหมือนกับขั้นพัฒนาการการรับรู้กฎเกณฑ์ของภาษา ดังนั้นการสอนไวยากรณ์จะถูกรวมอยู่ในงาน หรือกิจกรรมที่เด็ก ๆ ในโครงการได้ลงมือกระทำมากกว่าที่

จะต้องสอนให้รับรู้ทีละส่วนๆ จะเห็นได้ว่า แนวคิดด้านการรับรู้ภาษาของ Prabhu ในการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสอดคล้องกันกับ Krashen (1982) ที่กล่าวไว้ว่า ตัวป้อนความเข้าใจในภาษา (comprehensible input) มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา และความพยายามที่จะซึมซับความหมายของเนื้อหาทางภาษาจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างไม่รู้ตัว (Prabhu, 1987) ในยุคนี้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติยังไม่เน้นการทำงานกลุ่มในห้องเรียน เนื่องจาก Prabhu เห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับระหว่างเด็กกับเด็กไม่ได้ช่วยสนับสนุนพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและเด็ก หรือระหว่างกิจกรรมกับตัวเด็กเองจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็กด้วยกันเอง

ในปีต่อมา Nunan (1989) ได้นำแนวคิดการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้มีความชัดเจนในด้านการจัดการเรียนสอนภาษาเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของเด็กในบริบทที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเลือกเนื้อหาหรือหัวเรื่องที่จะต้องมีความเหมาะสมหรือสร้างแรงจูงใจให้เด็ก การเน้นย้ำการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาเป้าหมาย อีกทั้งยังมีการพัฒนา และส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ยิ่งไปกว่านั้นความรู้ทางภาษาที่เด็กจะได้รับต้องมีความเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่เด็กสามารถนำไปใช้ได้ การเรียนการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติจะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้กระบวนการการเรียนรู้มากกว่าที่จะเน้นย้ำเพียงแค่รูปแบบของไวยากรณ์

ในยุคสมัยที่การเรียนการสอนภาษาเปลี่ยนแปลงไปแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติได้รับการปรับเปลี่ยน และพัฒนาให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนภาษาที่มีอายุน้อย โดย Willis ซึ่งเป็นครูสอนภาษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาที่มุ่งให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตัวเด็กเอง จึงจะเกิดการเรียนรู้ Willis (1996) กล่าวไว้ว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติแสดงให้เห็นว่า งาน หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสามารถสร้างวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของภาษา และสร้างบริบทจริงสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เด็กเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ และเกิดความเข้าใจในภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ความเข้าใจในภาษาจะเกิดขึ้นได้ครูจะต้องจัดหากิจกรรมที่มีความหลากหลายบูรณาการทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้เด็กได้นำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาลงสู่การปฏิบัติด้วยตัวเองจนเกิดความเข้าใจ Willis ยังได้กล่าวอีกว่า แนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติคำนึงถึงสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น เด็กที่เพิ่งเริ่มต้นฝึกปฏิบัติรูปแบบของภาษาไม่จำเป็นต้องพูดหรือใช้ถูกต้องเสมอไป แต่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอย่างเข้าใจโดยปราศจากโอกาสในการฝึกปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งการพูดในสถานการณ์จริง

3.2 ความสำคัญของการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่มีความสอดคล้องกับ

ธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กในการเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

Prabhu (1987) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจะช่วยให้เด็กบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารจากการลงมือกระทำกิจกรรมที่มีขั้นตอน และกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งจะไม่เน้นหลักไวยากรณ์แต่จะถูกซึมซับจากการทำกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมอย่างไม่รู้ตัวโดยมีครูช่วยควบคุม และช่วยเหลือตลอดกระบวนการเรียนรู้

Willis (1996) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเด็กเรียนรู้ผ่านลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหรืองานด้วยตัวของมันเอง การเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้อำนาจ หรือวลี ไม่ใช่กฎไวยากรณ์ ถ้าคลังคำศัพท์มีไม่มากพอก็ไม่สามารถสื่อสารได้ เด็กเรียนรู้ภาษาแรกด้วยการฟัง และเมื่อคำศัพท์ หรือวลีมีมากพอที่จะพูดออกมาในที่สุด การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจะเปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง และลงมือทำกิจกรรมที่มีความหมายตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กรับรู้ภาษาใหม่อย่างเป็นธรรมชาติ

Ellis (2003) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจะทำให้เด็กกล้าพูดและแสดงออกทางภาษามากขึ้น ในห้องเรียนเด็กจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมทางภาษาด้วยตัวเองจากการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนโดยครูจะเป็นคนคอยสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ ลดการแข่งขันแต่จะเป็นกิจกรรมในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้เด็กเกิดความเป็นตัวของตัวเองในการเรียนรู้

Nunan (2004) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาจัดกิจกรรมในห้องเรียนทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสกับกิจกรรมการสื่อสารรูปแบบต่างๆ โดยส่งเสริมประสบการณ์ของเด็กแต่ละคนในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ไม่ใช่เพียงแค่ภาษาแต่เด็กต้องเรียนรู้กระบวนการไปพร้อมๆ กัน

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารที่มีความหมายเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกทั้งยังส่งเสริมให้เด็กกล้าพูดและแสดงออกทางภาษาผ่านลงมือทำกิจกรรมอย่างมีเป้าหมายด้วยตนเอง การเรียนรู้ภาษาต้องเริ่มต้นด้วยการเรียนรู้คำศัพท์ หรือวลี ไม่ใช่กฎไวยากรณ์โดยมีครูช่วยควบคุม และช่วยเหลือตลอดกระบวนการเรียนรู้

3.3 ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างสนุกสนานตามพัฒนาการ และวุฒิภาวะของเด็กวัยนี้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ไว้ดังนี้

Prabhu (1987) ได้ให้คำนิยามของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่า งาน คือกิจกรรมที่ต้องให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของการทำกิจกรรมที่มาจากกระบวนการทางความคิดโดยมีครูเป็นผู้ควบคุม และดูแลทั้งกระบวนการ

Nunan (1989) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่า งานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ลงมือปฏิบัติ ผลลัพธ์หรือปฏิสัมพันธ์กับภาษาเป้าหมายเน้นการใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมายไม่ยึดติดกับหลักไวยากรณ์ กิจกรรมต้องมีความสมบูรณ์ในรูปของการสื่อสารอย่างชัดเจน

Willis (1996) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่า งาน คือกิจกรรมที่ภาษาเป้าหมายจะถูกใช้โดยผู้เรียนเพื่อการสื่อสารมีจุดประสงค์เพื่อให้ทำกิจกรรมสำเร็จ กิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ หรือวลีที่ผู้เรียนสามารถคาดเดาได้ มีวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมที่ชัดเจน และให้ผู้เรียนได้สัมผัสผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันหรือรายบุคคล พร้อมทั้งเรียนรู้ภาษาเป้าหมายด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาษาในที่สุด

Skehan (1998) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่า งาน คือกิจกรรมที่เน้นความหมายของการสื่อสารเป็นสำคัญ กิจกรรมสามารถเชื่อมโยงไปสู่การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และความสำเร็จของการทำกิจกรรมจะเป็นหัวใจสำคัญของการสอนภาษาของแนวคิดนี้

Ellis (2003) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติว่า งาน คือ กิจกรรมที่มุ่งความหมายของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสติปัญญาและบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียนเข้าด้วยกัน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในการทำกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันอย่างมีเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัส และเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองผ่านกระบวนการการทำงานร่วมกัน หรือรายบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษา

3.4 ทฤษฎีสมมติฐาน 5 ประการ

การสอนภาษาต่างประเทศเป้าหมายสำคัญคือ ความสามารถในการสื่อสารในภาษาเป้าหมายกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา เด็กต้องเริ่มต้นเรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจในภาษาต่างประเทศเป็นอันดับแรก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในขั้นเริ่มต้นจะมุ่งไปที่การป้อนข้อมูลทางภาษาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) มากกว่าที่จะให้เด็กพูดในภาษาเป้าหมายหากเด็กยังไม่พร้อม ดังนั้น กิจกรรมที่เกี่ยวกับการรับรู้ภาษาต่างประเทศที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจะเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาทักษะ และความสามารถในการสื่อสาร (Krashen & Terrel, 2000) ซึ่ง Krashen and Terrel (2000) ได้กล่าวถึงสมมติฐานในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 5 สมมติฐานดังนี้

1) สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ และการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการเรียนรู้ที่มี 2 กระบวนการที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาแม่เป็นการเรียนรู้ที่ไม่รู้ตัว (Subconscious) เด็กจะไม่รู้ว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เพราะมุ่งที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีนี้เด็กจะไม่รู้ตัวว่าได้เรียนกฎเกณฑ์ของภาษาแล้วเพราะเป็นลักษณะการบูรณาการสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับตัวเด็กแทรกเข้าไปในกิจกรรมการสอนภาษาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน การเรียนรู้แบบนี้จึงมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และไม่เป็นทางการ (Informal) ในส่วนของการเรียนภาษา (Language Learning) เป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างรู้ตัว (Conscious) เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก แต่ในกระบวนการนี้เด็กจะสามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้มีความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียน ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการเรียนรู้แบบรู้ตัว (Formal)

2) สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) การเกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของเด็กครูผู้สอนจะต้องไม่แก้ไขข้อผิดพลาดแต่ต้องให้เด็กเกิดการเรียนรู้ข้อผิดพลาดอย่างเป็นธรรมชาติ ปราศจากการคาดหวังว่าเด็กจะพูดประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในขั้นเริ่มต้นผลิตภาษา (The Early Speech Production) เด็กจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่นๆ เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำประเภทพหูพจน์ก่อน /-s/ และ แสดงกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /-ing/ เป็นต้น

3) สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) การเรียนภาษากับการรู้ภาษานำไปใช้ประโยชน์ต่างกัน การรู้ภาษา (Acquisition) ทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้ในชีวิตจริงเมื่อถึงวัยที่พร้อมจะเรียนรู้เรื่องกฎ ไวยากรณ์ ส่วนการเรียนภาษา (Learning) มีประโยชน์ในการใช้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษามีเงื่อนไข 3 ประการคือ

(1) การตรวจสอบความถูกต้องของภาษาต้องมีเวลาเพียงพอซึ่งในชีวิตจริงเราไม่มีเวลามาตรวจสอบความถูกต้องของภาษา โดยเฉพาะในการสนทนา

(2) ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบของภาษา หรือความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทางภาษา ซึ่งในชีวิตจริงผู้พูดจะสนใจเนื้อหามากกว่าความถูกต้อง

(3) ต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งกฎเกณฑ์ของภาษามีจำนวนมาก จึงไม่อาจแน่ใจได้ว่าเราจะมีความรู้กฎเกณฑ์ของภาษาได้ครบถ้วน

4) สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมติฐาน

นี่มีความสำคัญว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ ข้อมูลทางภาษาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมายต้องมีความหมายต่อตัวเด็ก น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับตัวเด็กหรือสิ่งต่างๆรอบตัวจะช่วยให้เด็กสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ หรือสิ่งที่ต้องการจะสอนโดยใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจได้ เช่น ครูเล่านิทานโดยใช้โทนเสียงสูงๆต่ำๆ

5) สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็ก โดยธรรมชาติเด็กวัยนี้จะขาดความมั่นใจในตนเอง และความสามารถทางภาษายังไม่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่เด็กยังไม่คุ้นเคยซึ่งต้องอาศัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็ก คือ ปัจจัยด้านเจตคติ อาทิ เช่น แรงจูงใจการเรียนรู้จากการได้รับคำชม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร การไม่บังคับให้พูดภาษาอังกฤษถ้าเด็กยังไม่พร้อม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก

กล่าวสรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาลมีพื้นฐานทฤษฎีจากสมมติฐาน 5 ประการในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งแต่ละสมมติฐานจะปรากฏในหลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาลไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสอนในสิ่งที่เด็กคาดเดาได้ การสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร การไม่บังคับให้เด็กพูดหากเด็กไม่พร้อม การไม่แก้ไขภาษาที่ผิดหลักเกณฑ์เพื่อสร้างความมั่นใจให้เด็กในการใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

3.5 หลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัตินี้มีแนวคิดและหลักการที่ถูกปรับเปลี่ยนให้สามารถใช้อสอนเด็กอนุบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่ง “งาน” สำหรับเด็กอนุบาลนี้จะช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง ได้ลงมือปฏิบัติและได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนตั้งเริ่มต้นทำกิจกรรมซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รับรู้ภาษาใหม่อย่างเป็นธรรมชาติซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงหลักการเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาลดังต่อไปนี้

Willis (1996) ได้เสนอแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาลไว้ว่า โดยธรรมชาติของเด็กจะให้ความสนใจกับสิ่งต่างๆรอบตัว มีความจดจำดี และชอบการเลียนแบบ เด็กมักจะสนุกสนานกับการเล่นเกม ฟังนิทานเรื่องเดิมซ้ำๆ ดังนั้นการสอนภาษาเด็กอนุบาลจะใช้กิจกรรมเป็นฐานมากกว่าผู้ใหญ่เพื่อให้เด็กเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับพัฒนาการกิจกรรม หรืองานที่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมายต้องมีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจ งานหรือกิจกรรมควรเริ่มต้นสิ่งที่เด็กคุ้นเคยโดยการดึงประสบการณ์เดิม การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เต็มไปด้วยสีสันของรูปภาพหรือสื่อทางภาษา และผลงานของเด็กที่หมุนเวียนสลับกับจัดแสดง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้เพิ่มพูนจำนวนคำศัพท์ และเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ การใช้ภาษาแม่ควบคู่กับภาษาเป้าหมายจะช่วยให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายความตึงเครียดซึ่งมีหลักการดังนี้

- 1) ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยเริ่มต้นจากคำศัพท์ และวลีง่ายที่เด็กมีประสบการณ์เดิมหรือสามารถคาดเดาได้
- 2) เริ่มต้นสอนในสิ่งที่เด็กรู้ และสามารถทำได้มากกว่าที่จะสอนในสิ่งที่ยากและไม่สามารถทำได้
- 3) สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรเน้นการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อให้เด็กรู้สึกมีอิสระในการทำกิจกรรม หรือการถามเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือ
- 4) กิจกรรมทุก ๆ กิจกรรมต้องทำให้สำเร็จเพื่อสร้างความมั่นใจในศักยภาพ และความสามารถของเด็ก
- 5) อย่าคาดหวังกับการทำกิจกรรมที่อาจยังไม่สมบูรณ์ในขั้นเริ่มต้น
- 6) ควรให้การเสนอแนะเด็กในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้เด็กลงมือกระทำซ้ำ ๆ อีกครั้งโดยไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่มากจนเกินไปจนทำให้เด็กขาดความมั่นใจ
- 7) สามารถใช้ภาษาแม่กับเด็กได้ และควรสนับสนุนให้เด็กให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

จากหลักการที่กล่าวมาข้างต้น Willis (1996) ได้พัฒนาขั้นตอนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเด็กวัยอนุบาลได้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-Task) คือ การแนะนำคำศัพท์ด้วยการใช้สื่อ ประกอบพร้อมสาธิตกิจกรรม หรืองานที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ให้เด็กดูทั้งห้อง
- 2) ขั้นงานปฏิบัติ (Task Cycle) คือ เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม หรืองานในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มย่อย หรือรายบุคคลซึ่งมีได้มากกว่า 1 กิจกรรมโดยเน้นการฟังคำสั่งจากครู
- 3) ขั้นจุดประเด็นภาษา (Language Focus) การทบทวนคำศัพท์ที่เรียนรู้ไปด้วยการพูดคำศัพท์ร่วมกันเพื่อสร้างความมั่นใจ และความแม่นยำในการใช้ภาษาต่างประเทศ

Cameron (2001) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาลไว้ว่า งาน คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนที่เกี่ยวข้องในเรื่องของสังคมและสติปัญญาของเด็ก และเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กได้เป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเด็กได้พบเจอกับสถานการณ์หรือหัวข้อการสนทนาที่เด็กคุ้นเคยจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม และแรงจูงใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น มีหลักการสำคัญดังนี้

- 1) กิจกรรมต้องมีความสอดคล้อง ตั้งแต่หัวข้อที่จะสอน วัตถุประสงค์ และผลการเรียนรู้ต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- 2) กิจกรรมต้องมีความหมายต่อตัวเด็ก และต้องเป็นกิจกรรมที่เด็กสามารถเชื่อมโยงสู่ประสบการณ์ของเด็ก รวมไปถึงชีวิตประจำวันได้

- 3) กิจกรรมต้องมีเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาที่ชัดเจน
- 4) กิจกรรมต้องมีจุดเริ่มต้นของการทำกิจกรรม และการสิ้นสุดกิจกรรมที่ชัดเจน
- 5) กิจกรรมแต่ละกิจกรรมต้องให้เด็กเป็นผู้ลงมือกระทำอย่างกระตือรือร้น

Ellis (2003) กล่าวถึงหลักสำคัญของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

- 1) กิจกรรม หรืองาน คือ แผนการสอนที่เตรียมไว้สำหรับผู้เรียนในแผนประกอบไปด้วยสื่อการสอนต่าง ๆ และเนื้อหาของภาษา กิจกรรม หรืองานอาจเป็นไปตามแผนหรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางได้ก็ย่อมเป็นได้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน และความสนใจ
- 2) กิจกรรม หรืองานจะมุ่งความสำคัญไปที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของไวยากรณ์ซึ่งต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาในการทำงานอย่างเป็นธรรมชาติมากกว่าการพูดที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 3) กิจกรรม หรืองานจะต้องเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามบริบทที่ต่าง ๆ กันออกไป
- 4) กิจกรรม หรืองานต้องบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเป็นองค์รวม
- 5) กิจกรรม หรืองานต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้สำเร็จ อาจเป็นการแก้ไขปัญหา การจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ การคัดเลือก การให้เหตุผล เป็นต้น
- 6) กิจกรรม หรืองานต้องระบุผลของการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจน

Nunan (2004) กล่าวถึงหลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

- 1) การเสริมต่อความรู้ (Scaffolding) การสอน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ต้องสนับสนุน และส่งเสริมผู้เรียน ในช่วงเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้ไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนผลิตภาษาต่างประเทศนั้น ๆ หากยังไม่ได้เริ่มต้นสอนอย่างชัดเจน หรือทางอ้อม ดังนั้นการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นองค์รวมไม่แยกส่วนเรียน
- 2) กิจกรรม หรืองานต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องกัน ภายในบทเรียน กิจกรรม 1 กิจกรรมควรจะมีการพัฒนาไปเรื่อย ๆ และกิจกรรมนั้นก็จะเป็นพื้นฐานของกิจกรรมต่อไป
- 3) การนำรูปแบบภาษาต่างประเทศ หรือคำต่าง ๆ มาใช้ใหม่ในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สัมผัสภาษาในรูปแบบของบริบทที่แตกต่างกันออกไป

4) การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาได้ดีหากได้ใช้ ได้ พูดภาษานั้น ๆ ที่กำลังเรียนอย่างกระตือรือร้นผ่านการลงมือทำกิจกรรมด้วยตัวผู้เรียนเอง และสร้างความรู้ด้วยตัวเองมากกว่าที่ครูผู้สอนจะแปลความหมายให้

5) การบูรณาการทักษะทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความเข้าใจใน ความสัมพันธ์ของรูปแบบของภาษาศาสตร์ รูปแบบของการสื่อสาร และการสร้างความหมาย

6) การทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ผู้เรียนต้องได้รับการ ส่งเสริมในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือข้อความรู้ใหม่ ๆ จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปผ่านการทำกิจกรรม

7) การสะท้อนการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องได้รับโอกาสในการสะท้อนความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ และในขณะที่ทำกิจกรรมให้สำเร็จได้อย่างไร

กิจกรรมหรืองานสำหรับเด็กจะประกอบไปด้วยชุดกิจกรรมที่แบ่งออกเป็น 3 ชุดกิจกรรม ซึ่ง ในแต่ละกิจกรรมก็จะเน้นผลผลิตทางภาษาที่แตกต่างกัน Willis (1996) ได้แบ่งชุดกิจกรรมดังนี้

1) กิจกรรมชุด A เป็นกิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องมีผลผลิตทางภาษาใดๆ ทั้งสิ้นเพียงแต่กิจกรรมในชุดนี้ต้องการให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อทำความเข้าใจกับภาษาอังกฤษ ให้มากที่สุดได้แก่

(1) กิจกรรมฟัง และปฏิบัติตาม กิจกรรมนี้จะเล่นเกมที่เกี่ยวข้อง กับการเล่นการตอบสนองท่าทาง TPR เช่น การสลับเปลี่ยนที่กันและกัน หรือการโยนลูกบอลแล้ว เรียกชื่อเด็ก มีเกมอีกหลายเกมที่ให้เด็กฟัง และปฏิบัติตาม หรือแม้กระทั่งการวาดภาพตามคำบอก เช่น Simon Says กับคำกริยาต่างๆ เช่น stand up (ยืนขึ้น), run (วิ่ง), walk (เดิน), throw (ขว้าง) Draw a... (วาด) เป็นต้น การทำให้เด็กทำตามกระบวนกรสอนจะทำให้การเรียนการสอนมีความ สนุกสนานโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผลของการสอนออกมาแล้วมีความสุขและเป็นที่น่าพอใจ

(2) กิจกรรมการเล่านิทาน เด็กรักการฟังนิทาน และเรื่องราว ต่างๆ การได้ยินครูเล่านิทานด้วยน้ำเสียงที่มีชีวิตชีวา มีจังหวะ การเล่นเสียงและคำซ้ำๆ ในแต่ละครั้งที่เด็กได้ยินเสียงเล่าเรื่องจากครู เด็กจะเข้าใจคำและวลีมากขึ้นและหลังจากนั้นก็เกิดความคุ้นเคยกับ คำหรือวลีเหล่านั้น ครูสามารถให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่าโดยการให้เด็กออกท่าทางตามคำกริยาที่ได้ยินจะช่วยให้เด็กแยกส่วนของกริยาที่ทำหน้าที่ในประโยคนั้นๆ เริ่มจากการอ่านนิทานอย่างช้าๆ ใน ขณะที่เด็กกำลังแสดงท่าทาง แล้วเพิ่มจังหวะในการอ่านเร็วขึ้นๆ และอ่านซ้ำไปซ้ำมา แต่ถ้าเป็น เรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ ให้เด็กทำเสียงสัตว์ตามเรื่องทีอ่านทุกครั้งและเด็กก็จะสามารถจำสัตว์ตัวนั้นได้ จะเป็นการเปิดรับการเรียนรู้ภาษาใหม่ได้เป็นอย่างดี และสนุกสนาน

(3) กิจกรรมการฟังเพลง การแสดงท่าทางตามเพลงมีความสนุกสนาน เด็กจะได้ฟังเพลงที่สนุกสนานพร้อมเรียนรู้คำศัพท์ในเพลง เพลงต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อตัวเด็ก

2) กิจกรรมชุด B เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้ใช้ภาษาบ้างเล็กน้อยแต่ยังคงเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้แก่

(1) กิจกรรมระบุรูปภาพ สิ่งของหรือวัตถุ กิจกรรมนี้ให้เด็กชี้ หยิบ หรือเลือกสิ่งของ รูปภาพ สีต่างๆ หรือรูปร่าง รูปทรงต่างๆ

(2) กิจกรรมเกมจับคู่ กิจกรรมนี้จะใช้รูปภาพทั้งหมดหรือบัตรรูปภาพของแต่ละคน เด็กจับคู่บัตรกับคำศัพท์หรือวลีที่เหมาะสมกับส่วนต่างๆของรูปภาพ เด็กๆสามารถนำรูปภาพหรือวาดภาพที่เป็นของตัวเองมาแล้วนำมาสร้างเป็นบัตรภาพของตัวเองก็สามารถทำได้

(3) กิจกรรมเกมเกี่ยวกับความจำ กิจกรรมนี้สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับหัวข้อที่จะสอนหรือระดับชั้นของเด็ก ใช้บัตรคำศัพท์หรือวลี และมีรูปภาพอยู่อีกด้าน เล่นเป็นกลุ่มโดยการเลือกรูปภาพและให้จำคำศัพท์

3) กิจกรรมชุด C เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กผลิตภาษามากขึ้น

(1) กิจกรรมบอกชื่อรูปภาพ กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เริ่มต้นให้เด็กได้พูด หรือฟังคำถามจากภาษาเป้าหมาย เด็กจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์อย่างถูกต้อง และทบทวนภาษาเป้าหมายได้บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง

(2) กิจกรรมเกมปริศนา กิจกรรมนี้สามารถรวมการสร้างรูปร่างสีเหลี่ยมหรือสีเหลี่ยมผืนผ้าหรือแม้แต่รูปบ้าน หรือสิ่งของอื่นๆที่แตกต่างจากกลุ่มของรูปร่างที่เป็นสีต่างๆ กิจกรรมนี้สามารถทำเป็นกลุ่ม และต้องไม่ให้อีกกลุ่มหนึ่งรู้และเห็นว่ากลุ่มของเรา กำลังสร้างอะไร เด็กสามารถบอกกลุ่มอื่นถึงรูปร่างที่กลุ่มเราใช้ถ้าอีกกลุ่มสร้างสิ่งของคล้ายๆกลุ่มเรา

(3) กิจกรรมซ่อนหาด้วยคำพูด การใช้รูปภาพขนาดใหญ่ในห้องเรียน หรือสถานที่ที่เด็กคุ้นเคย ครูเป็นคนตัดสินใจในการซ่อนสิ่งของขึ้นเล็กๆเช่นกุญแจ แล้วให้เด็กๆลองเดาที่ที่ซ่อนด้วยการถามคำถาม “Is it in the vase? มันอยู่ในแจกันใช่ไหม” “Is it under the book on the table? มันอยู่ใต้หนังสือที่วางบนโต๊ะใช่ไหม”

(4) กิจกรรมการสร้างแบบจำลองต่างๆ การใช้ภาษาเป้าหมายที่สอนเพื่อนำมาสร้างแบบจำลองต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น หมู่บ้าน, ลานนา, โรงรถ, หรือขวดพลาสติกเก๋ๆ ในขณะที่เด็กกำลังลงมือสร้างเด็กจะขอสิ่งของเพื่อการประดิษฐ์ และเมื่อเสร็จจะนำมาแสดงผลงาน

(5) กิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ เด็กๆหารูปภาพเพื่อที่จะจับคู่กับบัตรคำศัพท์ แยกกันระหว่างเอกพจน์และพหูพจน์ หรืออื่นๆ

(6) กิจกรรมการสร้างประโยค การเล่นกับคำหลายๆคำเพื่อที่จะสร้างประโยคสามารถทำให้สนุกสนานได้ (ประโยคอาจไม่เป็นตามความจริง) สิ่งที่ต้องต้องการในการเล่นคือบัตรคำศัพท์หรือวลีต่างๆ แต่ชุดของบัตรคำขึ้นอยู่กับหัวข้อที่เรียนหรือใช้ชื่อเด็กในการสร้างประโยคที่สนุกสนาน เช่น David/ does not like/ chocolate. ในหัวข้อทั่วไป เช่น เรื่องสัตว์ มีบัตรคำและวลีที่หลากหลายเพื่อให้เด็กได้ลองเรียงและแต่งประโยคที่สนุกสนาน เช่น Monkey/ like /eating /people. บัตรวลีต่างๆช่วยให้เด็กได้รับรู้ลักษณะเฉพาะของชุดของภาษาในแต่ละหน่วยที่ทำหน้าที่ต่างกันประโยค

(7) กิจกรรมนิทานหรือเรื่องราว หลังจากการอ่านนิทานเพียงไม่กี่ครั้ง เด็กจะได้รับบัตรคำหรือประโยคที่ผสมกันจากนิทานที่อ่านแล้วให้เรียงใหม่ ส่วนอีกชุดของบัตรคำหรือประโยคส่วนท้ายของเรื่องที่เรียงอาจไม่สมบูรณ์เด็กต้องแต่งเรื่องให้จบด้วยตนเองและวาดภาพ เด็กมักมีความคิดสร้างสรรค์และหากได้รับการช่วยเหลือเด็กก็จะสามารถแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่จากเรื่องที่เด็กคุ้นเคยและให้เด็กคนอื่นๆได้อ่าน การอ่านนิทานเรื่องที่เด็กๆคุ้นเคยหลายๆครั้งและเว้นคำคุณศัพท์เอา (เอามาเขียนไว้บนกระดาน หรืออ่านด้วยเสียงสูงต่ำที่สนุกสนานแทนการพูดแบบธรรมดา) เด็กจะพยายามจดจำคำที่ถูกต้องและพูดวลีทั้งหมด

(8) การผลิตชิ้นงาน เด็กตอบสนองได้ดีจากการตกแต่งชิ้นงานในห้องเรียน ดิทรูปภาพหรือรูปแบบกับการอธิบายเป็นภาษาอังกฤษและการเขียนเรื่องราวของตนเอง เด็กๆทุกคนมีความสุขกับการสร้างหนังสือภาพที่เขียนเรื่องราวด้วยตนเอง และเมื่อภาษาเหล่านี้ถูกจัดแสดงเด็กจะพยายามอย่างมากที่ทำให้ภาษาชัดเจนและถูกต้อง

จากหลักการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้เลือกหลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของ Willis (1996) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย อันเนื่องมาจาก หลักการของ Willis มีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กซึ่งมีความเฉพาะตามวัยไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการใช้ภาษาแม่ในการให้เด็กทำความเข้าใจ การสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานผ่อนคลาย การสอนเรื่องราวที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และการไม่บังคับให้เด็กผลิตภาษาหากเด็กยังไม่มีความพร้อม

3.6 บทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยผลักดัน และสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ให้กล่าวถึงบทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

Nunan (2004) กล่าวว่า ครูถูกคาดหวังในการทำกิจกรรมทางภาษา และเรียนรู้สิ่งต่างๆไปกับเด็กในลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ครูจะต้องช่วยเหลือเด็กในการหาวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของเด็กแต่ละคนเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้มากที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นครูจะต้องมีลักษณะ และหน้าที่ดังนี้

- 1) ครูต้องช่วยเหลือเด็กให้ค้นพบการเรียนรู้ที่ดีที่สุดในการทำกิจกรรม
- 2) ครูต้องจัดหาวิธีการจัดการความรู้ที่ดีที่สุดสำหรับเด็กเพื่อให้เด็กเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้มาแล้วอย่างเข้าใจมากขึ้น
- 3) สร้างแรงจูงใจ และคอยสนับสนุนให้เด็กได้ทดลองวิธีใหม่ๆในการเรียนรู้ภาษา เช่น การเล่นคำ การเล่นเสียงสูง กลาง ต่ำ
- 4) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่เด็กที่มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม สนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และกับครูให้มากที่สุดเพื่อให้เด็กค้นพบสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
- 5) ครูต้องสร้างเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วไม่ควรถกแซงข้อผิดพลาดในระยะแรกของการเรียนรู้ภาษา แต่ครูจะต้องแทรกการพูดที่ถูกต้องอยู่เสมอๆอย่างเป็นธรรมชาติ

Willis and Willis (2007) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้เด็กทำกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ดังนั้นครูจึงมีบทบาทดังนี้

- 1) ครูต้องเป็นผู้นำในการพูดคุย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนเพื่อดึงความสนใจ และสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นกันเองและสนุกสนาน เช่น การร้องเพลง เล่นิทาน หรือถามคำถาม
- 2) ครูต้องเป็นผู้จัดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กันในการทำงานคู่ และกลุ่มใหญ่ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือครูต้องมั่นใจว่าเด็กทุกคนเข้าใจในกระบวนการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน ในระหว่างเด็กทำกิจกรรมครูต้องคอยเดินดูและพูดคุยซักถาม
- 3) ครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่เด็กในการจัดกิจกรรมที่สร้างความท้าทายความสามารถเด็กหากเด็กไม่เข้าใจในกระบวนการทำกิจกรรมครูต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือทันที
- 4) ครูเป็นผู้สร้างแรงจูงใจ และคอยกระตุ้นให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กสามารถทำกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ การชมเชย การให้กำลังใจ การสนับสนุนจะช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่เด็ก หากเด็กสามารถทำกิจกรรมขั้นพื้นฐานได้อย่างครบถ้วน ครูควรจัดหากิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางภาษาที่ท้าทายความสามารถของเด็กขึ้นไปเรื่อยๆซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับวัย
- 5) ครูต้องเป็นทั้งผู้รู้ และผู้ให้คำแนะนำซึ่งครูต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเด็กอย่างเท่าเทียมกับเด็ก เมื่อเด็กไม่สามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นครูมาเป็นเพื่อนที่พร้อมจะแก้ไขปัญหาไปด้วยกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า บทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัตินั้น ครูมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือเด็กในระหว่างการทำกิจกรรม และการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมต้องชัดเจน อีกทั้งการสร้างแรงจูงใจ การสร้างความมั่นใจใน และคอยสนับสนุนเด็กในการเรียนรู้ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเอง เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และกับครูให้มากที่สุดเพื่อให้เด็กค้นพบสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดในระยะแรกของการเรียนรู้ภาษา แต่ครูจะต้องแทรกการพูดที่ถูกต้องอยู่เสมอๆอย่างเป็นธรรมชาติ

4. ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจคำศัพท์ไว้ ดังนี้

Krashen and Terrel (2000) กล่าวว่า ความเข้าใจคำศัพท์เบื้องต้น หมายถึง กระบวนการรับปัจจัยตัวป้อนเข้า (Comprehensible input) โดยเริ่มต้นจากคำศัพท์ใกล้ ๆ ตัวที่เป็นคำนาม และเน้นที่การรู้ความหมาย การเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ จากการฟังโดยไม่บังคับให้ผู้เรียนผลิตภาษา หากผู้เรียนยังไม่ได้รับโอกาสในการเรียนรู้ภาษานั้นเพียงพอ การแสดงออกถึงความเข้าใจจะอยู่ในรูปแบบของการแสดงสีหน้า รวมทั้งการแสดงออกกับกิริยาท่าทางต่าง ๆ เช่น การชี้ การเลือก การหยิบ การเปล่งคำสั้น ๆ ออกมา หรือบางครั้งอาจใช้ภาษาที่หนึ่งในการตอบ

Cameron (2001) กล่าวว่า การเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเล็ก หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำเพื่อเชื่อมโยงความคิดรวบยอดต่าง ๆ จากสิ่งที่เด็กสามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้จนไปสู่สิ่งที่ไกลตัวออกไป ในบางครั้งเด็กอาจใช้ภาษาแม่ของตนเองในการเชื่อมโยงภาษาที่สองที่กำลังเรียนรู้อยู่ รวมทั้งการใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องตามความหมายที่เกิดจากกระบวนการสอน เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเป็นข้อมูลของคำต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากการฟังคำศัพท์เชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวไม่ว่าจะเป็นวัตถุสิ่งของ บุคคล หรือสถานที่ ไม่ควรบังคับให้เด็กพูดประโยคออกมาได้หากเด็กยังไม่ได้รับข้อมูลคำศัพท์มากเพียงพอ หรือใช้คำศัพท์นั้นบ่อยครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของการนำคำศัพท์มาย้ำ ซ้ำ ทวนในแต่ละกิจกรรม

Linse (2005) กล่าวว่า การเข้าใจคำศัพท์ของเด็ก หมายถึง การที่เด็กใช้ความสามารถทางสติปัญญาในการทำงานกับความหมายของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับโน้ตต่าง ๆ ที่เด็กกำลังเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ชีวิตประจำวันจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม เด็กได้ฟังคำศัพท์ และสำรวจสิ่งที่ได้ยินโดยเชื่อมโยงเสียงกับวัตถุสิ่งของ รูปภาพ หรือแม้กระทั่งกับสถานการณ์ต่าง ๆ จนกระทั่งเริ่มต้นใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันกับสิ่งที่พบเจอ

Mckay (2006) กล่าวว่า ความเข้าใจคำศัพท์ของเด็ก หมายถึง การที่เด็กแสดงความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์เริ่มจากการฟังข้อมูลของคำศัพท์ที่หลากหลายบริบทจนกระทั่ง

สามารถผลิตภาษาออกมาเมื่อมีคลังคำศัพท์มากเพียงพอ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นเด็กจะแสดงความเข้าใจด้วยการเลือก หรือชี้ไปที่สิ่งของ จนเด็กสามารถการบอกชื่อเกี่ยวกับรูปภาพ หรือสิ่งของ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เกิดจากกระบวนการสอนโดยเริ่มต้นจากคำนามที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดที่เด็กกำลังเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ชีวิตประจำวันจากรูปธรรมไปสู่นามธรรมโดยเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจจากนั้นจึงจะสามารถผลิตภาษาได้ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้เด็กจะแสดงการตอบสนองออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การเลือก หรือชี้ การใช้ภาษาแม่จนสามารถพัฒนาไปจนถึงการเปล่งคำพูดสั้น ๆ เป็นคำ ๆ ออกมา

4.2 มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับมโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีดังนี้

Moon (2000) กล่าวว่า เด็กเล็ก ๆ เรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศได้ดีผ่านการค้นหาความหมายจากสิ่งที่คุ้นเคยซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำต่าง ๆ หรืออาจเป็นคำพูดองค์ประกอบของความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กสามารถอธิบายเป็นความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1) การเข้าใจหน่วยคำ จังหวะ และรูปแบบของคำต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องรู้ความหมาย

2) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ

3) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์

4) การใช้คำศัพท์ในการสื่อสารเพื่อบอกความต้องการ

5) การใช้คำศัพท์ที่หลากหลายในการโต้ตอบบทสนทนา

Linse (2005) กล่าวว่า มโนทัศน์ของการเข้าใจคำของเด็กเล็ก ๆ คือ การที่เด็กเรียนรู้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดต่าง ๆ ที่เด็กกำลังเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ชีวิตประจำวันของตัวเด็กที่เด็กคุ้นเคย ซึ่งการเข้าใจคำศัพท์นั้นเป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาที่มีดังต่อไปนี้

1) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ

2) การทำตามคำสั่งง่าย ๆ

3) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์

4) การเชื่อมโยงรูปภาพ สิ่งของ หรือคนกับตัวอักษรคำศัพท์

5) การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ สิ่งของ หรือคน

6) การเข้าใจรูปแบบของโครงสร้างคำศัพท์ต่าง ๆ

7) การเข้าใจมโนทัศน์ตัวอักษร และสัญลักษณ์ในภาษาต่างประเทศ

8) การบอกความแตกต่างของเสียง คำ และตัวอักษร

Mckay (2006) กล่าวว่า ความสามารถของเด็กเล็กในการทำความเข้าใจกับความหมายของ คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการสื่อสารเบื้องต้นซึ่งความสามารถเหล่านี้อาจรวมไปถึง ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถด้านการอ่าน และความสามารถในด้านภาษากับสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ ดังนั้น มโนทัศน์การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำหรับเด็กเล็กที่ครูผู้ปฏิบัติต้องทำการประเมินในขั้นต้นมี ดังนี้

- 1) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ
- 2) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์
- 3) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับตัวอักษรคำศัพท์
- 4) การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งของ รูปภาพ หรือคน
- 5) การโต้ตอบบทสนทนาสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ
- 6) การบรรยายสิ่งต่าง ๆ โดยใช้คำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียน
- 7) การเติมคำศัพท์ให้สอดคล้องกับความหมายตามบริบท

Pinter (2006) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

ดังนี้

- 1) การพูดเลียนแบบคำศัพท์ หรือวลีสั้น ๆ ที่ได้ยิน
- 2) การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ
- 3) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์
- 4) การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับตัวอักษรคำศัพท์
- 5) การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ วัตถุสิ่งของหรือคน
- 6) การเลือกคำศัพท์ให้ตรงกับประโยค

จากการศึกษาตำราเกี่ยวกับมโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้ทำ การสังเคราะห์มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ลำดับขั้นการรับรู้ ภาษาต่างประเทศเป็นเกณฑ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ลำดับชั้นการรับรู้ ภาษาต่างประเทศ	มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	นักภาษาศาสตร์			
		Moon (2000)	Linse (2005)	Mckay (2006)	Pinter (2006)
การสร้างความเข้าใจ หรือระยะเฉียบ	1. การบอกความแตกต่างของเสียง และ ตัวอักษรโดยไม่ต้องเข้าใจความหมาย		✓		
	2. การพูดเลียนแบบคำศัพท์ หรือวลีสั้น ๆ ที่ ได้ยิน				✓
	3. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุ สิ่งของ	✓	✓	✓	✓
	4. การปฏิบัติตามคำสั่ง		✓		
การเริ่มผลิตภาษา	1. การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับ คำศัพท์	✓	✓	✓	✓
	2. การใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ในการสื่อสารเพื่อ บอกความต้องการ	✓			
	3. การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับ ตัวอักษรคำศัพท์		✓	✓	✓
	3. การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ สิ่งของ หรือคน		✓	✓	
การผลิตภาษา	4. การเข้าใจมโนทัศน์ตัวอักษร และ สัญลักษณ์ในภาษาต่างประเทศ		✓		
	1. การโต้ตอบทสนทนาสั้น ๆ โดยใช้ คำศัพท์ง่าย ๆ	✓		✓	
	2. การบรรยายสิ่งต่าง ๆ โดยใช้คำศัพท์ที่อยู่ ในบทเรียน			✓	
	3. การเข้าใจรูปแบบของโครงสร้างคำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ	✓	✓		
	4. การจับคู่รูปภาพ สิ่งของ หรือคนกับ คำศัพท์ หรือประโยค		✓		✓
	5. การเติมคำศัพท์ให้สอดคล้องกับ ความหมายตามบริบท			✓	
	6. การเลือกคำศัพท์ให้ตรงกับประโยค				✓

จากตารางสังเคราะห์มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลยังอยู่ในขั้นที่ 1 ตอนปลายถึงขั้นที่ 2 ตอนต้น ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ ประชากร คือ เด็กระดับชั้นอนุบาลที่มีอายุ 5-6 ปี เป็นช่วงวัยที่เพิ่งได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่จะต้องเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ แล้วจึงจะสามารถพูดออกมาได้ ดังนั้น พฤติกรรมของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยต้องการวัด ได้แก่

การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (ฟัง) และการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (พูด)

4.3 การประเมินความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การประเมินความเข้าใจคำศัพท์สำหรับเด็กอนุบาลนั้นครูต้องเข้าใจ และตระหนักถึงธรรมชาติของการรับรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กเพื่อที่จะได้สามารถเลือกวิธีการประเมินอย่างเหมาะสมซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ และนักวิชาการได้กล่าวถึงประเมินความเข้าใจคำศัพท์ไว้ดังนี้

Rea-Dickins and Gardner (2000) กล่าวว่า การประเมินความสามารถทางภาษาสำหรับเด็กเล็กต้องเป็นการประเมินความสามารถที่ไม่มีความกดดันเด็ก และการประเมินต้องเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่แยกส่วนกัน โดยที่ครูใช้การสังเกต และการจดบันทึกพฤติกรรม เช่น เด็กได้ยินคำศัพท์และชี้ไปที่รูปภาพอย่างถูกต้อง เด็กทำเสียงสัตว์เมื่อครูพูดชื่อของสัตว์ตัวนั้น ยกตัวอย่างเช่น

Teacher: A dog (สุนัข 1 ตัว)

Student: Barking hong hong (เด็กแสดงกริยาเห่า เลียนแบบสุนัข)

Cameron (2001) กล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้ภาษาของเด็กส่วนใหญ่จะใช้การทดสอบเชิงปฏิบัติการซึ่งครูต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษา สำหรับเด็กการประเมินอย่างไม่เป็นทางการจะไม่ทำให้เด็กรู้สึกวิตกกังวลเนื่องจากการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินความเข้าใจทางภาษาสำหรับเด็กอนุบาลนั้นจะต้องเตรียมพื้นที่ส่วนตัว และเวลาที่เหมาะสมในการในการประเมินเด็กแต่ละคน สำหรับการประเมินการพูดนั้น ครูแสดงรูปภาพของคำกริยาต่างๆ ให้เด็ก แล้วถามเด็กว่า “เกิดอะไรขึ้นที่นี่” ถ้าเด็กพูดออกมามีคำศัพท์ การรอกเสียง อย่างชัดเจนครูก็เริ่มประเมินต่อไป สำหรับการประเมินด้านการฟัง ครูใช้คำถามถามเด็ก ตัวอย่างเช่น What's your name? หนูชื่ออะไร Where do you come from? มาจากที่ไหน และ How old are you? อายุเท่าไร หลังจากนั้นให้เด็กนั่งแล้วมีกล่องสีเทียน และสิ่งของชิ้นเล็กๆ เช่น เหยี่ยว ขนเมยลลี่ หรือ ลูกเต๋า แล้วครูใช้คำสั่ง เช่น Give me the red crayon หยิบสีเทียนสีแดงมาให้ครู หรือ Show me three หยิบของมา 3 ชิ้น ครูชี้ไปภาพ และเด็ก ๆ พูดคำศัพท์ตามรูปภาพที่ครูชี้ ครูเป็นผู้สังเกต และบันทึก

Shaaban (2001) กล่าวว่า การประเมินความเข้าใจภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กเล็กที่เริ่มเรียนรู้ อาจอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมในการทำข้อสอบโดยใช้รูปแบบทดสอบแบบเดิมหรือข้อสอบมาตรฐาน โดยธรรมชาติของเด็กเล็กต้องการที่เรียนและถูกประเมินในสภาพแวดล้อมที่ลดความกังวล และปราศจากความตึงเครียด และที่สำคัญวิธีการประเมินตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ต้องไม่แยกส่วนกับกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นวิธีการประเมินจะต้องมีความสอดคล้องกับพัฒนาการที่ได้มาซึ่งภาษาต่างประเทศ

Mckay (2006) กล่าวว่า การประเมินความสามารถทางภาษาของเด็กเล็กใช้การทดสอบเชิงปฏิบัติการสามารถเกิดขึ้นได้ในชั้นเรียนระหว่างการสอน หรือแม้กระทั่งในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินความสามารถทางภาษาของเด็กอาจทำได้โดยใช้บัตรคำ รูปภาพ แผนภูมิง่ายๆ หุ่นมือ และสื่อที่ความเป็นรูปธรรมชัดเจนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจโดยใช้คำถาม What is this? (สิ่งนี้คืออะไร) หรือการตอบคำถามต่างๆต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นหัวข้อที่เด็กสนใจ เช่น การถามชื่อ What is your name? Mimi การถามอายุ How old are you? Seven หรือการใช้สื่อต่างๆ เช่น การใช้กล่องของเล่น Toy box ครูหยิบของเล่นจากกล่องมาทีละชิ้น แล้วถามคำถาม What is this? (สิ่งของนี้คืออะไร) What color is it? (สิ่งของนี้สีอะไร) How many...? (ถามจำนวน) หรือ Which is bigger, the ball or the boat? (ของเล่นชิ้นไหนใหญ่กว่ากัน ลูกบอลหรือเรือ) และเมื่อความสามารถทางภาษาของเด็กมากขึ้นอาจใช้คำถามที่ซับซ้อนเพื่อเพิ่มความท้าทายให้แก่เด็ก รวมทั้งการที่เด็กชี้ไปที่สิ่งของที่ต้องการแล้วเรียกชื่อสิ่งของนั้นอย่างถูกต้องรวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งของครูจากการเล่นเกมนาคำศัพท์ เช่น Jump (กระโดด) Hop (กระโดดเบาๆ) Run (วิ่ง) Dance (เต้น) แต่ในทางกลับกันการวัดความสามารถทางภาษาของเด็กโตอาจใช้การทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ

Bedi (2010) กล่าวว่า การทดสอบเชิงปฏิบัติการสามารถช่วยเติมเต็มช่องว่างในการเรียนรู้ภาษาของเด็กเพราะไม่เพียงแต่เด็กต้องมีส่วนร่วมในการทดสอบเชิงปฏิบัติการแล้วเด็กยังสามารถแสดงความสามารถทางด้านภาษาออกมาได้อย่างชัดเจนเพื่อแสดงถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ ดังนั้นการประเมินความสามารถทางภาษาต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษา

ไทย พิทยสุวรรณกุล และคณะ (2551) ได้อธิบายถึงการประเมินความเข้าใจทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ไว้ว่า การประเมินความเข้าใจทางภาษา ได้แก่ ความสามารถในด้านต่างๆ เช่น เรียกสิ่งต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวได้ ร้องเพลง และทำตามทางตามเนื้อเพลงได้ แสดงทำตามทางตามคำสั่งได้ ปฏิบัติตามคำสั่งได้ เล่าเรื่องที่กระทำหรือพบเห็นได้ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆได้ ใช้คำศัพท์ง่ายๆในชีวิตประจำวันได้

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินความเข้าใจทางภาษาสำหรับเด็กก่อนอนุบาลจะต้องใช้แบบทดสอบเชิงปฏิบัติการ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ซึ่งครูเป็นผู้เตรียมสถานการณ์ขึ้นเองโดยให้การทดสอบเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่แยกส่วนกัน การใช้สื่ออุปกรณ์ในการประเมินต้องมีความเป็นรูปธรรมชัดเจน และต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่มีความกังวลและปราศจากความตึงเครียดโดยครูอาจใช้ข้อคำสั่ง หรือคำถามเพื่อให้เด็กแต่ละคนใช้ความเข้าใจทางภาษาลงมือทำกับสื่ออุปกรณ์ ครูใช้การสนทนาร่วมกับการสังเกตการกระทำของเด็กอย่างเป็นระบบ

4.4 ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.4.1 ความหมายของการจดจำ และความคงทนในการเรียนรู้

การที่มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีก็อันเนื่องมาจากการถูกกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก และปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการแสวงหาความรู้ แต่อย่างไรก็ตามการที่จะให้ความรู้นั้นคงทนถาวรมิใช่เพียงแต่ความจำระยะหนึ่ง ๆ อยู่ต้องอาศัยแรงผลักดัน และแรงจูงใจเพื่อให้ความรู้นั้น ๆ คงอยู่ถาวรตลอดไป

Hedge (2000) ได้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ไว้ว่า การให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์ใหม่ และสภาพแวดล้อมของการสอนคำศัพท์เหล่านั้นมีแนวโน้มที่จะช่วยเพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ การเรียนรู้คำศัพท์ในบริบทต่างๆขึ้นอยู่กับกรอ้า ซ้ำ ทวนคำศัพท์ การนำคำศัพท์มาใช้อีกครั้งในบริบทที่ต่างกัน และมีการนำเสนอคำศัพท์อีกครั้ง รวมไปถึงการเห็นคำศัพท์ซ้ำๆโดยเด็ก

Richards and Schmidt (2002) ได้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ไว้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้เป็นความสามารถในระยะถึงหรือจำได้ของสิ่งต่างๆในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ในการสอนภาษา ความคงทนจะถูกสอนซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของการสอน และความสนใจของเด็ก หรือสื่อการสอนต่างๆที่เพิ่มเติมความต้องการของเด็กๆ การสอนคำศัพท์ปัญหาหาไม่ได้อยู่ที่การเรียนรู้ภาษาที่สองแต่เป็นการจดจำคำศัพท์มากกว่า ซึ่งถ้าต้องการให้เด็กมีความคงทนและการจดจำคำศัพท์ที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงกระบวนการการสอนที่มีความหลากหลายซึ่งจะช่วยให้ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ดีขึ้น

May and Einstein (2013) ได้ให้ความหมายของการจำไว้ว่า การจำเป็นหน่วยหนึ่งของเด็กที่นำไปใช้มากที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้รวมทั้งการจดจำบุคคล และสภาพแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบๆตัว จากความรู้ที่อยู่ในหน่วยเล็กๆนี้สามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ ดังนั้นการจำจะช่วยให้เด็กสามารถเก็บกักข้อมูล และความรู้ต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้

4.4.2 ประเภทของความจำของเด็ก

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเด็กนั้นครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบความจำของเด็ก หากครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำของเด็กก็จะสามารถช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความคงทน และการจดจำในการเรียนรู้ต่างๆได้เป็นอย่างดี

Grains and Redman (1990) ได้กล่าวถึงระบบความจำเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์ไว้ว่า ระบบความจำเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์มี 2 ชนิด ได้แก่ ความจำระยะสั้น (short term memory) และ ความจำระยะยาว (long term memory) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

1) ความจำระยะสั้น (short term memory) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้หลังจากการเรียนรู้ถูกจำกัด มีความคงทนในการจดจำค่อนข้างสั้น หากไม่ได้จดจำหรือตั้งใจกับเรื่องๆนั้นก็จะถูกลืมไปในที่สุด แต่อย่างไรก็ตามการย้ำ ซ้ำ ทวน ก็จะสามารถช่วยให้จดจำระยะยาวมากขึ้น

2) ความจำระยะยาว (long term memory) หมายถึง ความสามารถในการจดจำ และรับรู้ข้อมูลต่างๆหลังจากการเรียนรู้ ไม่ว่าจะทิ้งระยะหลังจากการเรียนรู้เป็นนาที เป็นสัปดาห์ หรือเป็นปี เด็กก็ยังสามารถระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ได้ ความจำระยะยาวเป็นความจำที่ให้คุณค่ายิ่ง เป็นความหมาย และความเข้าใจในสิ่งที่รู้สึกเป็นการตีความจริงขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม

Lubelska and Matthews (1997) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการจำคำศัพท์ไว้ว่า มี 2 ทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์ ทฤษฎีที่หนึ่ง กล่าวว่า ข้อมูลความรู้ต่างๆถ้าไม่ได้รับการกระตุ้นเป็นประจำทุกวันข้อมูลความรู้นั้นก็จะเลือนหายไปจากระบบความจำ นั้นหมายความว่า คำศัพท์ใหม่ๆถ้าไม่ได้รับการฝึกปฏิบัติและการทบทวน คำศัพท์เหล่านั้นก็จะถูกลืมไปในไม่ช้า แต่ในทางกลับกันทฤษฎีที่สองได้กล่าวไว้ว่า ข้อมูลความรู้ต่างๆมันไม่ได้หายไปจากระบบความจำ แต่อาจจะไม่สามารถเรียกคืนความรู้เหล่านั้นได้ถ้าเราไม่ได้เลือกความรู้เหล่านั้นออกมาใช้ กล่าวคือ มันเป็นการนำความรู้กลับมาใช้มากกว่าการเก็บไว้ มีหลักฐานจากงานวิจัยที่สนับสนุน ทฤษฎีที่สองไว้ว่า หัวข้อถูกให้เป็นรายการคำศัพท์หลายๆคำเพื่อจดจำ และถูกถามเพื่อเรียกคำเหล่านั้นมาใหม่ หลังจากนั้นนั้นก็ถูกถามให้นำคำเหล่านั้นมาใหม่หลายต่อหลายครั้ง แต่ในตอนนี้เป็นการคัดเลือกคำ ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าคำเหล่านี้ sofa, armchair และ wardrobe อยู่ในรายการ หัวข้อก็ใช้เป็น furniture จากงานวิจัยพบว่า คำจำนวนมากถูกเรียกคืน และนั่นหมายความว่า คำศัพท์ไม่ได้เลือนหายไป แต่ถูกวางไว้ผิดที่

Ormrod (1998) ได้กล่าวถึงระบบความจำเกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ 2 ชนิด ได้แก่ ความจำระยะสั้น (short term memory) และ ความจำระยะยาว (long term memory) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

ความจำระยะสั้น (short term memory) เป็นส่วนประกอบของระบบความจำที่เก็บข้อมูลต่างๆเอาไว้เมื่อจิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นๆและข้อมูลนั้นๆอาจจะอยู่เพียงชั่วคราวแล้วก็หายไป รวมทั้งเป็นส่วนประกอบของการคิด หรือการประมวลผลของข้อมูลนั้นๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราพยายามที่จะเข้าใจในสิ่งที่ครูสอน การทำความเข้าใจกับข้อความในหนังสือ หรือแม้กระทั่งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ลักษณะเฉพาะของความจำระยะสั้นมี 2 ลักษณะคือ

1) ความจำระยะสั้นจะเลือกข้อมูลเฉพาะที่ต้องการเท่านั้นความสามารถในการรับรู้ และความคงทนของข้อมูลจะถูกจำกัดโดยปราศจากการฝึกฝน ความคงทนของข้อมูลจะอยู่นานเพียง 10-20 วินาทีเท่านั้นโดยเฉพาะในเด็ก

2) ความจำระยะยาว (long term memory) เป็นส่วนประกอบของระบบความจำที่สามารถเก็บข้อมูลต่างๆไว้ในระบบความจำค่อนข้างนานถึงแม้ว่าเวลาที่รับรู้ข้อมูลนั้นๆจะผ่านไปเป็นนาฬิกา เป็นวัน เป็นสัปดาห์ เป็นเดือน หรือตลอดชีวิตประจำวัน ความจำระยะยาวเป็นความสามารถในการกักเก็บข้อมูลต่างๆเท่าที่จะมากได้ของแต่ละบุคคลที่ต้องการจะจดจำข้อมูลนั้น ๆ ลักษณะเฉพาะของความจำระยะยาวมี 3 ลักษณะคือ

- 1) ความจำระยะยาวมีช่วงการจดจำค่อนข้างยาวนาน
- 2) ความสามารถในการรับรู้ และความคงทนของข้อมูลไม่ถูกจำกัด
- 3) เชื่อมโยงของข้อมูลต่างๆในระบบความจำชนิดนี้จะถูกกักเก็บไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความจำมี 2 ลักษณะ คือ ความจำระยะสั้น กับความจำระยะยาว ในส่วนของความจำระยะสั้นนั้นเป็นความจำที่สามารถจดจำเพียงแค่ข้อมูลที่ต้องการจดจำเพียงชั่วขณะหนึ่ง และความคงทนของข้อมูลจะอยู่ได้เพียงไม่นาน ส่วนความจำระยะยาวนั้นเป็นส่วนที่เก็บข้อมูลได้ค่อนข้างนานซึ่งข้อมูลเหล่านั้นต้องผ่านการฝึกฝน หรือมีความหมายต่อตัวเด็ก ข้อความรู้เหล่านั้นก็จะคงอยู่ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนก็ตาม

5. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาลแล้วนั้นย่อมมีความแตกต่างในด้านการเรียนรู้ เพราะเด็กวัยนี้จะสนใจสิ่งที่มีมากระตุ้น หรือดึงดูดความสนใจ หากครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ หรือจัดกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานเด็กก็จะเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีนักการศึกษา และนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

Ehrman, Leaver and Oxford (2003) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่ดีที่มีต่อการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมหรือเกิดความชอบ ความสนุกสนานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ความพึงพอใจนี้สามารถรับรู้ได้ด้วยพฤติกรรมที่แสดงออกมา หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเรียน กระบวนการเรียนรู้ก็จะมีคุณภาพมากขึ้น

Paquette and Rieg (2008) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกิดจากทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง สนุกสนาน และครูผู้สอนทำให้เด็กมีความมั่นใจ และเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองจนเด็กเกิดการพัฒนาในการเรียนรู้ซึ่งเป็นรากฐานของการส่งเสริมด้านเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

Du (2009) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และพอใจกับกระบวนการสอนที่ครูได้ถ่ายทอดก็จะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้ดียิ่งขึ้น

Garrett and Young (2009) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาเป็น อารมณ์ภายในจิตใจของเด็กแต่ละที่จะแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยิ้ม หัวเราะ หรือปรบมือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน ซึ่งความพึงพอใจมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การเกิดทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการสอนที่ครูถ่ายทอดจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งความพึงพอใจนี้สามารถแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยิ้ม หัวเราะ หรือปรบมือ หรือการอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

5.2 การประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลากหลายวิธีการ ไม่ว่าจะเป็น การพูดคุย การถามคำถาม หรือแม้กระทั่งการวาดภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัดของครูผู้สอน หรือวัยของผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษา และนักภาษาศาสตร์ได้ให้กล่าวถึงการประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

Moon (2000) กล่าวว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กมีผลโดยตรงต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเพราะฉะนั้นครูจึงมีหน้าที่ในการสำรวจทัศนคติของเด็กที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง Moon (2000) ได้เสนอวิธีการประเมินความรู้สึกของเด็กเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1) เตรียมคำถามง่ายๆที่จะใช้ถามพวกเขา ในกรณีที่เด็กนักเรียนเป็นเด็กเล็กอาจจะต้องใช้ภาษาแม่ในการอธิบาย หรือถามคำถาม

2) บันทึกคำตอบของเด็ก

3) อภิปรายผลกับเด็กๆ (อาจใช้ภาษาแม่ได้) และเหตุผลที่เด็กชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษ ในกรณีที่ “เด็กไม่ชอบ” ครูมีหน้าที่ที่จะวิเคราะห์ด้วยเหตุผลเฉพาะ เช่น สื่อที่ใช้ วิธีสอน ความล้มเหลว หรือไม่ตรงต่อความต้องการของเด็ก

4) เลือกปัญหาแล้วมาแก้ไขด้วยกัน

นอกจากนี้ Moon (2000) ได้เสนอกิจกรรมที่ใช้ในการประเมินความรู้สึกของเด็กไว้ดังนี้

1) การใช้คำถาม

2) การบันทึกการเรียนรู้

3) การใช้แผนภูมิแสดงความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ

Pinter (2006) ได้เสนอวิธีการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสำรวจตนเอง ซึ่ง Pinter อธิบายว่า สำหรับเด็กเล็กกระบวนการประเมินสามารถทำได้ในกระบวนการเรียนรู้หรือระหว่างการทำกิจกรรมโดยเริ่มต้นจากการถามเด็กๆ เพื่อให้เด็กเกิดกระบวนการคิด และตัดสินใจว่ากิจกรรมไหนที่เด็กชอบมากที่สุด ในบทเรียนนี้ และเมื่อสิ้นสุดบทเรียนครูสามารถถามคำถามง่ายๆ เพื่อให้เด็กยกมือว่ากิจกรรมที่ผ่านมามีความสุข หรือสนุกกับกิจกรรมไหนมากที่สุด อาจมีการทำรูปภาพที่สร้างสรรค์ เช่น หน้ายิ้ม หน้าบึ้ง หน้าเศร้า หรือรูปหูกระต่าย (หูกระต่ายยกขึ้น หมายถึงชอบมาก หูกระต่ายหดลง หมายถึงไม่ชอบ) การที่เด็กได้สำรวจตนเองเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็ก คือเด็กจะมีช่วงเวลาในการคิดไตร่ตรองว่าทำไมเราจึงชอบกิจกรรมนี้ และครูก็จะฟังเสียงสะท้อนของเด็กเพื่อนำไปพัฒนาการสอน หรือปรับปรุงกิจกรรมให้น่าสนใจมากขึ้น

Georgiou and Pavlou (2003) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่า การสร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียนตั้งแต่วัยเด็ก เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นเป็นลำดับแรก อันเนื่องมาจากการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ รวมทั้งเจตคติต่อภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ภาษาได้ง่าย หากผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีตั้งแต่วัยเด็ก การแก้ไขย่อมทำได้ยากต่อไปในอนาคต

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัด และการประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสามารถทำได้ระหว่างการเรียนรู้เพื่อพูดคุยกับเด็กเป็นการส่วนตัว หรือ ด้วยการทำแบบสอบถาม และการสังเกตความสนุกสนานในการเรียน และความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ แต่ครูสามารถจัดทำประวัติของเด็กแต่ละคน บันทึกความพึงพอใจรวบรวม เพื่อรายงานผู้ปกครอง เพื่อนครู หรือผู้บริหารโรงเรียน สิ่งสำคัญที่สุดในการวัดและการประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก คือการที่ครูสามารถให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที หากพบว่าเด็กแสดงความรู้สึกในทางลบเกินไปต่อการเรียน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก

งานวิจัยในประเทศ

อารยา วานิลทิพย์ (2550) ทำการทดลองเพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม พบว่า กลุ่มทดลอง หลังได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนนความเข้าใจคำศัพท์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ กลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันแตกต่างกัน

ฉลาธิป เจริญทอง (2550) ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 48 คน ของโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพกับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง หลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ กับกลุ่มควบคุมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันในด้านความกระตือรือร้น ความตั้งใจเรียน การซักถาม การตอบคำถาม และความสนุกสนานร่าเริงในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จามรรักษ์ อิศระเสนีย์ (2551) ทำการทดลองเพื่อศึกษาความสามารถ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของการเล่านิทาน (Narrative Genre Features) พบว่า ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของการเล่านิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของการเล่านิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ศิริพันธ์ หวังสงวนกิจ (2555) ทำการทดลองเพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 18 คน 1 ห้องเรียน โรงเรียนธรรมภิรักษ์ธนบุรี ในการทดลองนี้ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 กิจกรรม คือ กิจกรรมจับคู่รูปภาพกับรูปภาพ, กิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์, กิจกรรมบรรยายและวาดภาพ, กิจกรรมบรรยายและเรียงรูปภาพ, กิจกรรมสำรวจ, เกมแขวนคอ, เกมบิงโก และกิจกรรมเขียนตามคำบอก พบว่า ความสามารถด้านคำศัพท์ของนักเรียนอนุบาลโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

งานวิจัยต่างประเทศ

Llach and Gomez (2007) ได้ศึกษาลักษณะของเด็กแต่ละคนในกระบวนการรับรู้คำศัพท์และการใช้คำศัพท์ในงานเขียนในบริบทที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีผู้ทดลอง 79 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาในประเทศสเปน จากงานวิจัยพบว่า ลักษณะของเด็กแต่ละคนมี

อิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้คำศัพท์ และผลงานในการเขียนมีการสะกดผิด การยืมคำ การใช้คำแทน
ค่อนข้างบ่อย

Aslanabadi and Rasouli (2013) ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์
สำหรับเด็กอนุบาลในประเทศอิหร่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยการใช้เกมซึ่งผู้วิจัย
ได้แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่สอนด้วยการใช้เกมจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่
สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 30 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่สอนด้วยการใช้เกมมี
ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุม และประสิทธิภาพของเกมมีผลต่อเจตคติที่ดีต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษในการสร้างความสนุก และสร้างความมั่นใจให้แก่เด็กในการพูดภาษาอังกฤษ

Lechel (2010) ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจคำนามพื้นฐานของผู้เรียน
ภาษาอังกฤษที่มีอายุน้อย (อายุ 7-9 ปี) ด้วยการใช้เพลงสำหรับเด็ก พบว่า เพลงสำหรับเด็กมีผลต่อ
ความเข้าใจคำนามพื้นฐาน และเพลงสำหรับเด็กมีประโยชน์ที่ช่วยในการจดจำคำศัพท์ถึงแม้ว่าช่วงการ
ทดลองจะมีระยะสั้นๆ ข้อสังเกตในการทดลองนี้เด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน เช่น
เด็กบางคนตอบสนองต่อเพลงและทำนองอย่างรวดเร็วผ่านการฟัง แต่ในทางกลับกันเด็กบางคน
ตอบสนองได้ดีจากสิ่งที่มองเห็น เช่นรูปภาพ ดังนั้นทฤษฎีพหุปัญญาจึงนำมาเป็นตัวช่วยให้เด็ก
สามารถตอบสนองการเรียนรู้ของตัวเองได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง
3. การจัดทำแผนประสบการณ์
4. การสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

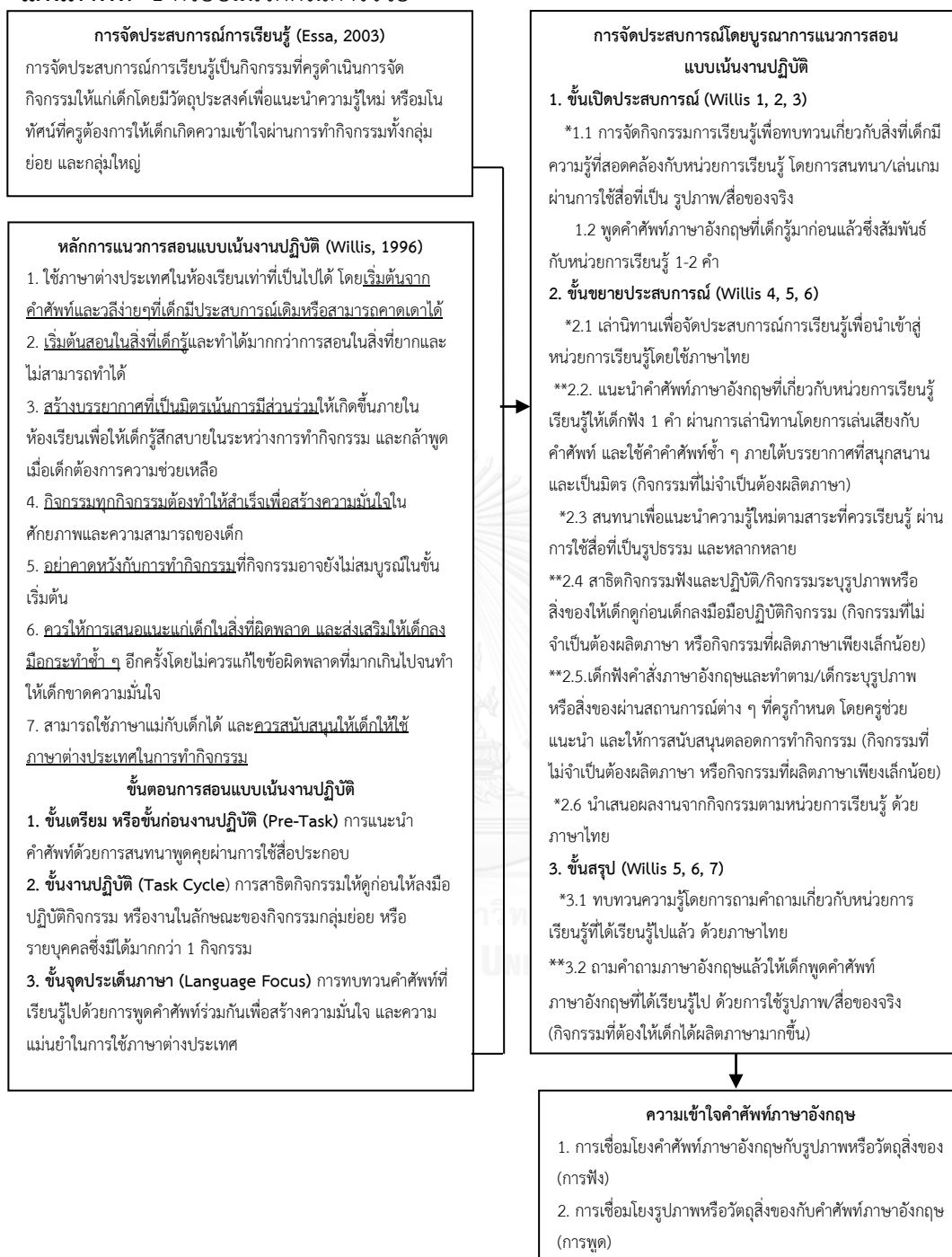
การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในงานวิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การสอนภาษาต่างประเทศ ลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล การสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และบทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ พร้อมทั้งสังเคราะห์หมโนทัศน์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้และหลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

1.2 สำนวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยสร้างแบบสำรวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูใช้สอดแทรกในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมากำหนดเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หมายเหตุ * หมายถึง กิจกรรมเสริมประสบการณ์

** หมายถึง กิจกรรม Task-Based

2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้ประชากรและตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนการคัดเลือก ดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน วดนางนอง (พิพัฒนา) สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอนุบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 จำนวน 37 คน และห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/2 จำนวน 36 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนดังนี้

- 1) เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และครูอนุบาลให้ความร่วมมือตลอดการดำเนินงานวิจัยตั้งแต่ต้นจนจบ
- 2) เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารมีระบบการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ครูอนุบาลจากต้นสังกัด และภายในโรงเรียน
- 3) เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรมพิเศษด้านภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 1 วัน

2.2 ตัวอย่าง คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน วดนางนอง (พิพัฒนา) สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 คน คือ ห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง และห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/2 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้มาโดย

- 1) ดำเนินการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ทั้ง 2 ห้อง โดยใช้ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนจัดทำขึ้นมีลักษณะเป็นแบบปรนัย เลือกตอบ คะแนนเต็ม 15 คะแนน ดำเนินการทดสอบโดยครูประจำชั้น จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจับคู่คะแนนความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ทั้ง 2 ห้อง (Matched Pairs) ได้จำนวน 25 คู่ รวม 50 คน (แสดงในภาคผนวก จ)
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก ได้ห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง และห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/2 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนการทดลอง โดยดำเนินการทดสอบเป็นรายบุคคล คนละ 10 นาที แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติที่ แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D	df	t	p
กลุ่มทดลอง	25	9.24	2.87	48	.196	.845
กลุ่มควบคุม	25	9.04	4.20	48	.196	

*P < .05

3. การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์

การสร้างแผนการจัดประสบการณ์สำหรับงานวิจัยนี้ ได้มีการศึกษาทฤษฎีและ แนวทางการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ รวมทั้งข้อมูลสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการสำรวจ แล้วจึงสร้างแผนการจัดประสบการณ์จำนวน 2 ชุด คือ แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับกลุ่มทดลอง และแผนการจัดประสบการณ์แบบปกติสำหรับกลุ่มควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับกลุ่มทดลองและแผนการจัดประสบการณ์แบบปกติสำหรับกลุ่มควบคุม

3.1.1 กำหนดเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) สร้างแบบสำรวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ โดยผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากตำรา และเอกสารเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล
- 2) กำหนดจำนวนโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครโดยใช้วิธีการสุ่มโรงเรียนออกมาเป็นร้อยละ 5 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ได้ 20 โรงเรียน อันได้แก่ โรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์ โรงเรียนสุวรรณคีรี โรงเรียนวัดบุคคโล โรงเรียนวัดทองศาลางาม โรงเรียนวัดราษฎร์ฐาน โรงเรียนวัดโพธิ์ (ราษฎร์ผดุงผล) โรงเรียนวัดเกาะ โรงเรียนวัดดลิ่งชั้น โรงเรียนวัดโพธิ์เรียง โรงเรียนวัดประยูรวงศ์ โรงเรียนวัดนาคกลาง โรงเรียนวัดอัมพวา โรงเรียนวัดดงมูลเหล็ก โรงเรียนวัดก้นตฬาราราม โรงเรียนวัดท่าพระ โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม โรงเรียนสามเสนนอก โรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒน์) โรงเรียนวัดปฐมบุตรอิสรา และโรงเรียนวิชาการ
- 3) นำแบบสำรวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการของแผนกอนุบาลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครทั้ง 20 โรงเรียน
- 4) นำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์หาความถี่

สูงสุดได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครใช้ร่วมกัน รวมได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 58 คำ โดยผู้วิจัยจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ประเภท นำเสนอรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประเภทของคำ	รายละเอียด	รวม (คำ)
คำนาม	Apple, Ball, Banana, Bed, Bird, Boat, Book, Car, Carrot, Cat, Dog, Door, Ears, Elephant, Eyes, Father, Fish, Grandfather, Grandmother, Grape, Hair, Hat, Hands, Head, House, Leg, Lion, Mother, Mouth, Nose, Papaya, Pencil, Plane, School, Shoe, Skirt, Teacher, Tomato, Train Window	40
คำขยาย	Black, Blue, Eight, Five, Four, Green, Nine, One, Orange, Pink, Purple, Red, Six, Seven, Ten, Three, Two และ Yellow	18
	รวม	58

3.1.2 การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 80 แผน

ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 40 แผน และแผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ จำนวน 40 แผน ดำเนินการดังนี้

1) กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมเป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 10 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยตัวเรา หน่วยบ้านแสนสุข หน่วยครอบครัวสุขสันต์ หน่วยโรงเรียนของหนู หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ หน่วยผลไม้ น้ำดื่ม ลอง หน่วยสัตว์โลกน่ารัก หน่วยคมนาคม หน่วยของเล่น/ของใช้ และหน่วยฤดูร้อน จากนั้นสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย

2) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำเป็น 5 หัวเรื่อง (Theme) ได้แก่ หน่วยบ้านของหนู หน่วยหนูไปโรงเรียน หน่วยหนูไปสวนสัตว์ หน่วยวันเกิดของหนู และหน่วยหนูไปทะเล พร้อมสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยมีเกณฑ์การจัดทำหัวเรื่อง ดังนี้

(1) การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กอนุบาลควรสอนในสิ่งที่เด็กู้ และสามารถคาดเดาได้จากประสบการณ์เดิมของเด็ก

(2) การยึดหลักการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็น

เรื่องราวสอดคล้องกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่เด็กพบเจอในชีวิตประจำวันอย่างเป็นองค์รวมและสนุกสนาน

(3) การเน้นการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่ของเด็กอย่างกลมกลืน และสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้สำหรับเด็กวัยนี้

จากรายละเอียดของการดำเนินการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ และการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ สามารถแสดงโครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และควบคุม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ ที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	สาระการเรียนรู้			สาระการเรียนรู้		
	หน่วยการเรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	หน่วยการเรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ
1-2	1.บ้านของหนู: a house a door a bed Window a father a mother a dog a banana <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this? What color is this?	2.1 ประเภทของบ้าน	- การต่อของ บรรจุ เท และ แยกชิ้นส่วน	1. ตัวเรา eyes, ears, legs, a nose	1.1 อวัยวะ และ หน้าที่ของอวัยวะ	- การสำรวจ และ อธิบายความ
		2.2 ส่วนประกอบ ของบ้าน	- การเล่า เรื่องราว	<u>Passive</u> <u>words:</u>	1.2 การระวังรักษา อวัยวะของร่างกาย	เหมือนความต่าง ของสิ่งต่าง ๆ
		2.3 ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน	ประสบการณ์	What is this?	1.3 การทำความ สะอาดอวัยวะของ	- การเล่น และ การทำงาน
		2.4 การดูแลรักษา ความสะอาดบ้าน	เกี่ยวกับตนเอง	What color is this?	ร่างกาย	ร่วมกับผู้อื่น
		3.1 สมาชิกใน ครอบครัว	เกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และ		1.4 การออกกำลัง กาย	- การแสดง ความรู้สึกด้วย คำพูด
		3.2 การปฏิบัติกับ สมาชิกใน ครอบครัว	ความสัมพันธ์ ของสิ่งต่าง ๆ	2. บ้าน แสนสุข	2.1 ประเภทของ บ้าน	- การอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ
		7.1 ลักษณะของ สัตว์	- การสำรวจ และอธิบาย	a house, a door, a bed windows	2.2 ส่วนประกอบ ของบ้าน	เหตุการณ์ และ ความสัมพันธ์ของ สิ่งต่างๆ
	6.3 การแปรรูป ผลไม้	ความเหมือน สิ่งต่าง ๆ - การรู้จักสิ่ง ต่างๆด้วยการ มอง สัมผัส ตม ชิมรส	<u>Passive</u> <u>words:</u> What is this? What color is this?	2.3 ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน	- การสำรวจสิ่ง ต่าง ๆ	
				2.4 การดูแลรักษา ความสะอาดบ้าน	- การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ	

ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			
	สาระการเรียนรู้			สาระการเรียนรู้			
	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	
3-4	2. หนูไป โรงเรียน hair, a carrot, a car, a school a teacher	1.3 การทำความ สะอาดอวัยวะส่วน ต่างๆของร่างกาย	- การ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และเคารพ ความคิดเห็น ของผู้อื่น	3. ครอบครัว สุขสันต์ a father, a mother grandfather, grandmother <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this? What color is this?,	3.1 สมาชิกใน ครอบครัว	- การมี ประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น และ เคารพความ คิดเห็นของผู้อื่น	
		5.1 อาหารที่มี ประโยชน์	ความคิดเห็น		3.2 การปฏิบัติตนกับ สมาชิกในครอบครัว		
		8.2 ประเภทของ การคมนาคม	- การเชื่อมโยง รูปภาพต่าง ๆ กับของจริง		3.3 หน้าที่ของคนใน ครอบครัว		
		4.1 สถานที่ที่ ใกล้เคียงโรงเรียน	รูปร่างต่าง ๆ กับของจริง		3.4 กิจกรรมภายใน ครอบครัว	- การเล่าเรื่องราว เกี่ยวกับตนเอง - การเชื่อมโยง รูปภาพต่างๆกับ ของจริง	
		4.2 บุคคลที่ควร รู้จักในโรงเรียน	- การปฏิบัติ กิจวัตร ประจำวันของ ตนเอง- การ สืบค้นข้อมูล		4. โรงเรียน ของหนู a school, a pencil, a book, a teacher <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this? What color is this?	4.1 สถานที่ที่ ใกล้เคียงโรงเรียน	- การเชื่อมโยง รูปแบบกับ สถานที่จริง
		4.3 สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน	- การเล่น และ การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น			4.2 บุคคลที่ควรรู้จัก ในโรงเรียน	- การพูดกับผู้อื่น เกี่ยวกับ
	4.4 ข้อควรปฏิบัติ ในโรงเรียน	- การฟัง เรื่องราว นิทาน		4.3 สถานที่ต่างๆใน โรงเรียน	ประสบการณ์ของ ตนเอง		
	1.2 การระวัง รักษาอวัยวะของ ร่างกาย			4.4 ข้อควรปฏิบัติใน โรงเรียน	- การเล่าเรื่องราว เกี่ยวกับตนเอง		

ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	สาระการเรียนรู้			สาระการเรียนรู้		
	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ
5-6	3. หนูไป สวนสัตว์ a grandfather, a plane, a train, a head, ears, a lion, a mouth, an elephant <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, What color is this?	3.3 หน้าที่ของคน ในครอบครัว	- การฟังนิทาน - การพูด	5. อาหารดีมี ประโยชน์	5.1 อาหารที่มี ประโยชน์ต่อ	- การอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ
		8.1 ความเป็นมา ของยานพาหนะ	เกี่ยวกับ	a tomato, a carrot, a fish,	ร่างกาย	เหตุการณ์ และ
		8.3 ส่วนประกอบ ของยานพาหนะ	ประสบการณ์ เกี่ยวกับตนเอง	a mouth	5.2 วิธีการเลือก ซื้ออาหาร	ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่าง ๆ
		8.4 การปฏิบัติตน ในการเดินทาง	- การเชื่อมโยง รูปภาพต่างๆกับ ของจริง	<u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, What color is this?	5.3 วิธีการ ประกอบอาหาร	- การเล่าเรื่องราว เกี่ยวกับของตนเอง
		1.1 อวัยวะ และ หน้าที่ของอวัยวะ	- การจำแนก จัดกลุ่ม	What is this?, What color is this?	5.4 สุขลักษณะใน การรับประทานอาหาร	- การสำรวจ และ อธิบายความเหมือน ความต่าง ๆ ของสิ่ง ต่าง ๆ
		7.2 ที่อยู่อาศัย ของสัตว์	- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง สัมผัส ตม ชิม		อาหาร	
		7.3 อาหารของ สัตว์	รส	6.ผลไม้ที่น่าลิ้ม ลอง	6.1 ลักษณะของ ผลไม้	- การอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ และ
		7.4 การอนุรักษ์ สัตว์		an apple, a banana, grapes, a papaya	6.2 วิธีการเลือก ซื้อผลไม้	ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่าง ๆ
				<u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, What color is this?	6.3 การแปรรูป ผลไม้	- การสำรวจ และ อธิบายความเหมือน ความต่าง ๆ ของสิ่ง ต่าง ๆ
					6.4 ประโยชน์ของ ผลไม้	- การเล่าเรื่องราว

ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			
	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	
4-8	4. วันเกิดของ หนู a fish, a tomato, hands, a papaya, grapes, a pencil, a ball, a nose <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, What color is this?	5.2 วิธีการเลือกซื้อ อาหาร	- การฟังนิทาน - การ แลกเปลี่ยน	7. สัตว์โลก น่ารัก a dog, a cat, a lion, an elephant	7.1 ลักษณะของ สัตว์ 7.2 ที่อยู่ของสัตว์ 7.3 อาหารของสัตว์ 7.4 การอนุรักษ์สัตว์	- การอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และ ความสัมพันธ์ของ สิ่งต่าง ๆ - การจับคู่ จำแนก และจัดกลุ่ม - การเชื่อมโยง ภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของ	
		5.3 วิธีการประกอบ อาหาร	ความคิดเห็น ของผู้อื่น	<u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, what color is this?			
		5.4 สุขลักษณะใน การรับประทาน	- การจับคู่ จำแนก และ จัดกลุ่ม				
		6.1 ลักษณะของ ผลไม้	เกี่ยวกับ สิ่งของ				
		6.2 วิธีการเลือกซื้อ ผลไม้	เหตุการณ์ และ ความสัมพันธ์ ของสิ่งต่าง ๆ	8. คมนาคม a plane, a car, a boat, a train <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, what color is this?	8.1 ความเป็นมา ของยานพาหนะ 8.2 ประเภทของ การคมนาคม 8.3 ส่วนประกอบ ของยานพาหนะ 8.4 การปฏิบัติตน ในการเดินทาง	- การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นของ ผู้อื่น - การจับคู่ จำแนก และจัดกลุ่ม - การเชื่อมโยง ภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของ	
		9.2 วัสดุที่ใช้ทำของ เล่น/ของใช้					
		9.1 ลักษณะของของ เล่น/ของใช้					
		9.3 ประโยชน์ และ อันตรายที่อาจได้รับ จากของเล่น/ของใช้					
9-10	5. หนูไปทะเล <u>Target words:</u> a hat, a boat, shoes, a bird, grandmother, an apple, a cat, legs <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this ?, what color is this?	10.1 สภาพอากาศ ในฤดูร้อน	- การฟังนิทาน - การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	9. ของเล่น/ ของใช้ a ball, shoes, hair, hands <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?, what color is this?	9.1 ลักษณะของ ของเล่น/ของใช้ 9.2 วัสดุที่ใช้ทำของ เล่น/ของใช้ 9.3 ประโยชน์ และ อันตรายที่อาจได้รับ จากของเล่น/ของใช้ 9.4 การดูแลรักษา ของเล่น/ของใช้	- การจับคู่ จำแนก และจัดกลุ่ม - การพูดเกี่ยวกับ ประสบการณ์ เกี่ยวกับตนเอง - การเชื่อมโยง ภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของ	
		3.4 กิจกรรมภายใน ครอบครัว	ภาพ และ ระบายสี				
		10.2 การแต่งกายที่ เหมาะสมกับฤดูร้อน	- การอธิบาย ความเหมือน				
		10.3 สถานที่พักผ่อน ในฤดูร้อน	ความต่างของ สิ่งต่าง ๆ				
		10.4 โรคในฤดูร้อน	- การปฏิบัติ ตนตาม สุขอนามัย	10. ฤดูร้อน a skirt, a hat, a bird, a head <u>Passive</u> <u>words:</u> What is this?	10.1 สภาพอากาศ ในฤดูร้อน 10.2 การแต่งกายที่ เหมาะสมกับฤดูร้อน 10.3 สถานที่ พักผ่อนในฤดูร้อน	- การอธิบายความ เหมือน ความต่าง ของสิ่งต่าง ๆ - การเชื่อมโยง ภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของ	
		6.4 ประโยชน์ของ ผลไม้					
		9.4 การดูแลรักษา ของเล่น/ของใช้					
		1.4 การออกกำลังกาย					

ตารางที่ 5 โครงสร้างสาระการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	สาระการเรียนรู้			สาระการเรียนรู้		
	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ	หน่วยการ เรียนรู้/คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์ สำคัญ
				10. ฤดูร้อน (ต่อ) What color is this?	10.4 โรคที่พบในฤดู ร้อน	- การอธิบาย เกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และ ความสัมพันธ์ของ สิ่งต่างๆ

3.2 การพัฒนาขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลองสังเคราะห์มาจากหลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และขั้นตอนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของ Willis (1996) มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประสบการณ์ ขั้นขยายประสบการณ์ และขั้นสรุป ส่วนขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมมาจากการสังเกตการจัดประสบการณ์ในโรงเรียน มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

จากรายละเอียดการสร้างขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สามารถเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>1. ขั้นเปิดประสบการณ์ (5นาที)</p> <p>*1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อทบทวนสิ่งที่เด็กมีความรู้ที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ โดยการสนทนา/เล่นเกม ผ่านการใช้สื่อที่เป็น รูปภาพ/สื่อของจริง</p> <p>1.2 พูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เด็กรู้มาก่อนแล้ว ซึ่งสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ 1-2 คำ</p>	<p>1. ขั้นนำ</p> <p>1.1 ครูนำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้โดยการสนทนาเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์</p>
<p>2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20นาที)</p> <p>*2.1 เล่นนิทานเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อนำเข้าสู่หน่วยการเรียนรู้ โดยใช้ภาษาไทย</p>	<p>2. ขั้นสอน</p> <p>2.1 ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ตามหน่วยการเรียนรู้ และสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการพูดออกเสียงตามครู โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ</p>

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	
กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>2. ขันขยายประสบการณ์ (20นาที) (ต่อ)</p> <p>**2.2. แนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้เรียนรู้ให้เด็กฟัง 1 คำ ผ่านการเล่นนิทาน โดยการเล่นเสียงกับคำศัพท์ และใช้คำคำศัพท์ซ้ำ ๆ ภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนาน และเป็นมิตร (กิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องผลิตภาษา)</p> <p>*2.3 สนทนาเพื่อแนะนำความรู้ใหม่ตามสาระที่ควรเรียนรู้ ผ่านการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม และหลากหลาย</p> <p>**2.4 สาธิตกิจกรรมฟังและปฏิบัติ/กิจกรรมระบุรูปภาพหรือสิ่งของให้เด็กดูก่อนเด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม (กิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องผลิตภาษา หรือกิจกรรมที่ผลิตภาษาเพียงเล็กน้อย)</p> <p>**2.5. เด็กฟังคำสั่งภาษาอังกฤษและทำตาม/เด็กระบุรูปภาพหรือสิ่งของผ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนด โดยครูช่วยแนะนำ และให้การสนับสนุนตลอดการทำกิจกรรม (กิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องผลิตภาษา หรือกิจกรรมที่ผลิตภาษาเพียงเล็กน้อย)</p> <p>*2.6 นำเสนอผลงานจากกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ ด้วยภาษาไทย</p>	
<p>3. ชั้นสรุป (5นาที)</p> <p>*3.1 ทบทวนความรู้โดยการถามคำถามเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว ด้วยภาษาไทย</p> <p>**3.2 ถามคำถามภาษาอังกฤษ แล้วให้เด็กพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ไป ด้วยการใช้อุปกรณ์รูปภาพ/สื่อของจริง (กิจกรรมที่ต่อให้เด็กได้ผลิตภาษามากขึ้น)</p>	<p>3. ชั้นสรุป</p> <p>3.1 ครูสรุปบทเรียน และตรวจสอบความเข้าใจของเด็กผ่านการสนทนาร่วมกัน หรือทำใบงาน</p>

หมายเหตุ * หมายถึง กิจกรรมเสริมประสบการณ์

** หมายถึง กิจกรรม Task-Based

3.3 การตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดประสบการณ์ มีขั้นตอนดังนี้

1) นำแผนการจัดประสบการณ์จำนวนทั้งสิ้น 80 แผน ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 แผน และแผนการจัดประสบการณ์แบบปกติของกลุ่มควบคุมผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 แผน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างกรอบแนวคิดในการวิจัย แผนการจัดประสบการณ์ ตลอดจนวัตถุประสงค์ หลักการ เนื้อหาสาระ ขั้นตอนการจัดประสบการณ์ และการประเมินผล นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข แสดงรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรเขียนให้เป็นพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กกระทำ	ปรับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแผน ประสบการณ์ให้เป็นพฤติกรรมที่ชัดเจน
2. เนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วย การเรียนรู้ควรบูรณาการเพียง 1 คำ แต่ครูผู้สอนสามารถนำเสนอคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะสอนในวันถัดไปได้ เพื่อให้เด็กได้เริ่มเชื่อมโยง	ปรับการบูรณาการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็น 1 คำ และนำเสนอคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ของวันถัดไป
3. กิจกรรมบางกิจกรรมอาจใช้เวลานาน และเด็กอาจเบื่อ ครูควรปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับช่วงความสนใจของเด็ก	ปรับกิจกรรมที่ใช้เวลานานในการทำกิจกรรม
4. สื่อที่เป็นรูปภาพควรเปลี่ยนเป็นสื่อจริง (ถ้าหาได้) หรือสื่อที่ครูสร้างขึ้นเอง ควรใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก	ปรับสื่อที่เป็นรูปภาพให้เป็นสื่อจริง เช่น ผลไม้ เสื้อผ้า เครื่องเขียน พร้อมนำวิดีโอ วิทยากรหรือสื่อที่ครูสร้างเองใช้ประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก

2) นำแผนการจัดประสบการณ์ของกลุ่มทดลองไปทดลองนำร่องกับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ของโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรแต่ไม่ใช่ตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ดำเนินการทดลองนำร่องในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ผลการทดลองนำร่องแผนการจัดประสบการณ์ของกลุ่มทดลอง พบว่า กิจกรรมระยะเวลา สื่อ/อุปกรณ์ และการประเมินมีความเหมาะสม แต่เนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษต้องทบทวนบ่อยครั้ง เด็กยังไม่เข้าใจขั้นตอนการทำงานปฏิบัติ และการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษซ้ำ ๆ พร้อมแสดงรูปภาพประกอบ อธิบายขั้นตอนการทำงานปฏิบัติโดยใช้ภาษา

ที่ง่ายชัดเจนพร้อมทำตัวอย่างให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น อธิบายและแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มให้กับเด็กเพิ่มเติม ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

2) นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างกรอบแนวคิดความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) และการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) สามารถนำเสนอรายละเอียดความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 กรอบแนวคิดความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	คำนิยาม	ตัวบ่งชี้
1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	การสร้างความคิดรวบยอดด้วยการแสดงพฤติกรรม การเลือกหยิบ ซึ่ สัมผัส จับ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	การเลือกหยิบ ซึ่ สัมผัส จับ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	การสร้างความคิดรวบยอดด้วยการแสดงพฤติกรรม การบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับรูปภาพที่เห็น	การบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับรูปภาพที่เห็น

3) ออกแบบ และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นข้อคำสั่งและคำถามให้เด็กแสดงพฤติกรรมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของแบบทดสอบ คือ การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) ร้อยละ 60 และการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) ร้อยละ 40 ทั้งนี้มุ่งคำนึงถึงลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งการคัดเลือกเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความเป็นรูปธรรมอยู่ในการพูด โดยแบ่งเป็น ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) จำนวน 24 ข้อ และตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) จำนวน 16 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง)

0 คะแนน หมายถึง เด็กไม่หยิบและไม่ชี้รูปภาพหรือชี้รูปภาพที่ไม่ตรงกับ

คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

1 คะแนน หมายถึง เด็กหยิบหรือชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่

ได้ยิน

ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

0 คะแนน หมายถึง เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่ตรงกับรูปภาพที่เห็น

หรือพูดเรื่องราวอื่น

1 คะแนน หมายถึง เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับรูปภาพที่เห็นได้

ถูกต้อง

แสดงโครงสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 โครงสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตอนที่	ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	น้ำหนัก	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม
1.	การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	60	24	24
2.	การเชื่อมโยงรูปภาพของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	40	16	16
รวม		100	40	40

4.3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำสั่งหรือข้อกำหนด สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนน และรูปแบบการบันทึกคะแนน และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 (แสดงในภาคผนวก จ) โดยค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับในเกณฑ์ที่ยอมรับได้นั้นต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป (วรณิ เกมเกตู, 2551) ซึ่งข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1. ควรใส่คำนำหน้าคำนาม A และ An ทุกครั้งเพื่อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ผู้วิจัยปรับแก้โดยใส่คำนำหน้าคำนาม A และ An ทุกครั้งเพื่อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. การสาริตการทำข้อสอบของแต่ละตอนให้เด็กดูก่อนทำเพื่อสร้างความมั่นใจ	ผู้วิจัยปรับให้มีการสาริตในการทำข้อสอบแต่ละตอนเพื่อสร้างความมั่นใจ
3. ควรปรับคำสั่งให้กระชับเพื่อความเข้าใจของเด็ก	ผู้วิจัยปรับคำสั่งให้กระชับเพื่อให้เด็กเข้าใจ
4. ควรปรับปรุงภาพให้เป็นรูปของจริงทั้งหมดโดยเฉพาะรูปสมาชิกในครอบครัวและรูปภาพอวัยวะ	ผู้วิจัยปรับปรุงภาพให้เป็นรูปของจริงทั้งหมดทั้งรูปภาพสมาชิกในครอบครัว แลรูปภาพอวัยวะ
5. ควรเพิ่มรายละเอียดคำตอบของเด็กในใบบันทึกคะแนน เช่น Father a father Dad บันทึกคะแนน	ผู้วิจัยเพิ่มรายละเอียดคำตอบของเด็กในใบบันทึกคะแนน

2) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปทดลองนำร่องกับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ของโรงเรียนมงกุฎราชวิทยาลัย จำนวน 25 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างแต่ไม่ใช่ตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาวิเคราะห์คุณภาพ พบว่า แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล สามารถจำแนกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระดับความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.27-0.73 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38-0.62 (แสดงในภาคผนวก จ)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยดำเนินการยื่นเอกสารคำร้องขอจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัยจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒนา) สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จากนั้นนำจดหมายขอความร่วมมือในการทำวิจัยถึง ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดนางนอง (พิพัฒนา) สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และเข้าพบครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ มีรายละเอียดดังนี้

1) ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ กลุ่มทดลองในช่วงเวลา 09.00-10.30 น. และกลุ่มควบคุมในช่วงเวลา 12.30-14.00 น. คนละ ประมาณ 10 นาที วันละประมาณ 10-15 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าทางสถิติ

2) ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันละ 30 นาที เวลา 09.00 - 09.30น. โดยกลุ่มทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 40 แผน มีผู้วิจัยเป็นผู้สอน มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประสบการณ์ ขั้นขยายประสบการณ์ และขั้นสรุป กลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบปกติจำนวน 40 แผน มีครูประจำชั้นเป็นผู้สอน มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป มีครูประจำชั้นเป็นผู้สอน ซึ่งคุณสมบัติของผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม มีคุณสมบัติที่เท่าเทียมกัน สามารถเปรียบเทียบคุณสมบัติของผู้สอนได้ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1. กำลังศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย	1. จบปริญญาตรี
2. มีความสนใจในการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล	2. มีความสนใจในการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล
3. มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาลไม่น้อยกว่า 3 ปี	3. เข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล

3) หลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษชุดเดิมไปใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ กลุ่มทดลองในช่วงเวลา 09.00 -10.30 น. และกลุ่มควบคุม 12.30-14.00 น. วันละประมาณ 10-15 คน

4) หลังการทดลอง 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษชุดเดิมไปใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอีกครั้ง หลังจากการทดลองเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ กลุ่มทดลองในช่วงเวลา 09.00 -10.30 น. และกลุ่มควบคุม 12.30-14.00 น. วันละประมาณ 10-15 คน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลก่อนและหลังการทดลองมาตรวจให้คะแนน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ดังนี้

6.1 คำนวณคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

6.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

6.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

6.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent)

6.5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ โดยการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

6.6 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง และแผนภูมิประกอบความเรียง

6.6 นำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานว่าหลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน สูงกว่าก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ นอกจากนี้เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

- 1.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
- 1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง
- 1.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง 2 สัปดาห์

ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

1.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

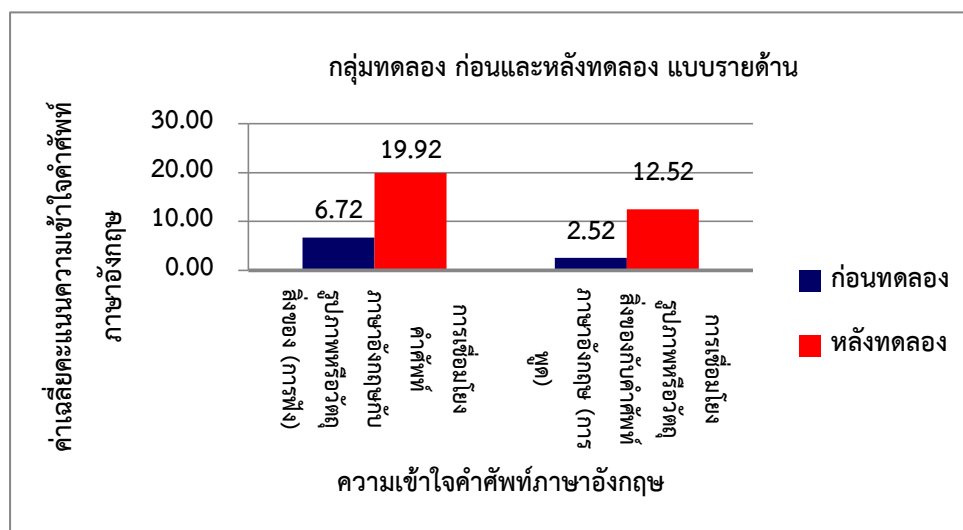
จากตารางที่ 12 พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 โดยหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้านสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปรตาม	กลุ่มทดลอง (n=25)					
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	6.72	1.86	19.92	2.66	18.79*	.00
2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	2.52	1.53	12.52	2.71	17.49*	.00
รวม	9.24	2.87	32.44	4.05	24.41*	.00

*p < .05

แผนภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

จากตารางที่ 13 พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 โดยหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ตัวแปรตาม	หลังการทดลอง					
	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	19.92	2.66	11.20	2.14	12.77*	.00
2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	12.52	2.71	6.16	2.19	9.12*	.00
รวม	32.44	4.05	17.36	2.95	15.03*	.00

*p < .05

1.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

จากตารางที่ 14 พบว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) มีแนวโน้มลดลง

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง

ตัวแปรตาม	กลุ่มทดลอง (n=25)				t	p
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง 2 สัปดาห์			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	19.92	2.66	19.80	2.63	0.28	0.78
2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	12.52	2.71	11.52	2.27	2.53*	0.01

*p < .05

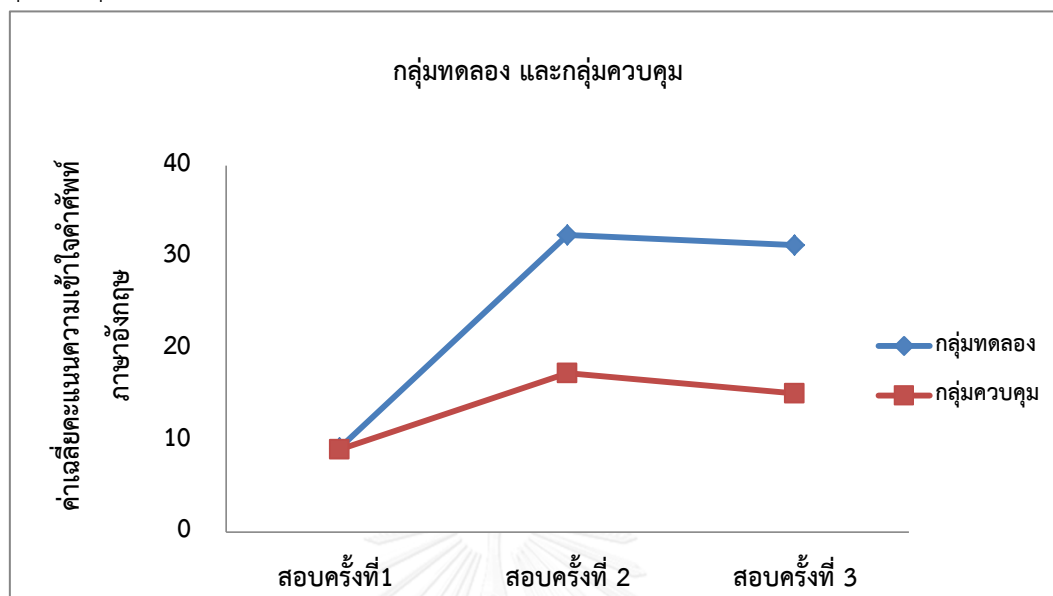
จากตารางที่ 15 พบว่าหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) และด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) และด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) มีแนวโน้มลดลง ทั้ง 2 ด้าน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

ตัวแปรตาม	กลุ่มควบคุม (n=25)				t	p
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง 2 สัปดาห์			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)	11.20	2.14	9.80	2.18	3.93*	0.01
2. ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)	6.16	2.19	4.52	2.02	4.44*	0.00

*p < .05

แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในการทดสอบแต่ละครั้ง

ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลมีความสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก และไม่สร้างความเครียดในระหว่างกระบวนการการเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยยังได้ข้อมูลเชิงบรรยายที่แสดงถึงความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งได้ถูกเก็บบันทึกอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูลโดยสามารถจัดกลุ่มได้ 2 ประเด็น คือ

1) ทศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

การเก็บข้อมูลความพึงพอใจด้วยการทำกิจกรรมวาดภาพระบายสีหลังสิ้นสุดการสอนแต่ละวัน พบว่า ขณะที่เด็กทำกิจกรรมมักแสดงความคิดเห็นไปด้วย เพื่อสะท้อนอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในแต่ละครั้ง โดยการแสดงความคิดเห็นในแต่ละครั้ง มักเป็นการแสดงอารมณ์ทางบวกต่อกิจกรรมภาษาอังกฤษ และครูผู้สอน มีบางครั้งที่เด็กวาดภาพเพื่อต้องการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง โดยไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้

การวาดภาพแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

ภาพที่ 1 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องแก้ว และน้องเนชั่น

ภาพที่ 2 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องแตงค์ และน้องอิก

ภาพที่ 3 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องนนท์ และน้องแก้ว

การวาดภาพแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล (ต่อ)

ภาพที่ 4 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องโตโน่ และน้องอมสิน

ภาพที่ 5 ภาพวาดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของน้องหมีว และน้องปอย

2) การนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้นอกห้องเรียนของเด็กอนุบาล

การเก็บข้อมูลความพึงพอใจด้วยการพูดคุยกับเด็กออกไปเป็นทางการพบว่า เด็กหลายคนบอกถึงการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนในแต่ละวันไปพูดคุยกับผู้ปกครองที่บ้านในทางกลับกัน บางวันผู้ปกครองก็แสดงความสนใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูสอนในแต่ละวันเพื่อใช้ในการพูดคุยกับบุตรหลานของตน

น้องแตงค์ พูดว่า “อยากมาเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน หนูสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้พ่อแม่ที่บ้านด้วย หนูอยากเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ”

(สัมภาษณ์ ณ วันที่ 30.01.60 เวลา 10.30น.)

น้องเนชั่น พูดว่า “หนูรู้คำศัพท์เยอะเลย หนูชอบวาดภาพระบายสี หนูตื่นเช้ารีบมาเรียนภาษาอังกฤษกับครู”

(สัมภาษณ์ ณ วันที่ 14.02.60 เวลา 10.00น.)

น้องอ๊ก พูดว่า “หนูจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เกือบทั้งหมด แล้วพูดคำศัพท์ได้ด้วย
เมื่อวานหนูชี้ A house ให้พ่อดูด้วย หนูพูดได้แล้ว มันสนุกดี”

(สัมภาษณ์ ณ วันที่ 15.02.60 เวลา 14.00น.)

ผู้ปกครองน้องโตโน่ พูดว่า “ครูสอนคำศัพท์อะไรบ้าง เห็นโตโน่เอามาเล่าให้ยายฟัง
ทุกเย็น ยายไม่เข้าใจที่น้องเล่าหรือแต่น้องชอบ”

(คุณยายพูด ณ วันที่ 08.02.60 เวลา 15.30น.)

ผู้ปกครองน้องบอส พูดว่า “บอสเอาคำศัพท์ที่ครูสอนไปเล่นกับผมที่บ้าน เอานิทาน
มาเล่าให้ผมฟังทำท่าทางเป็นครูเลย แล้วให้ผมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับเขา”

(คุณพ่อพูด ณ วันที่ 19.01.60 เวลา 07.30น.)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลใน 2 ด้าน คือ ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) และ ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับการจัดประสบการณ์แบบปกติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร 3) เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลที่ได้รับจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ตัวอย่าง คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้ห้องอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง และอนุบาลชั้นปีที่ 2/2 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม รวม 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ระยะเวลาในการทดลอง คือ 10 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร นำเสนอผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจากการวัดก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 9.24 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 32.44

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มทดลองสูงกว่าเด็กกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติที่ระดับ .05 โดยเด็กกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 32.44 และเด็กกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 17.36

3. ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสร้างความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากกว่าการจัดประสบการณ์แบบปกติ โดยความคงทนในเรื่องของการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) แนวโน้มสูงขึ้น ส่วน การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) มีแนวโน้มลดลง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในการส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ผู้วิจัยได้อภิปรายลักษณะสำคัญของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ในประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก

ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 แสดงให้เห็นว่า การจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์

ภาษาอังกฤษของเด็กให้พัฒนาดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Willis (1996) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่อันเนื่องมาจากเด็กวัยนี้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพยายามที่เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ จนนำมาสู่การพัฒนาหลักการ และขั้นตอนการสอนภาษาต่างประเทศให้สามารถนำมาสอนเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่เด็กเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงจากสถานการณ์จำลองต่าง ๆ จัดกระทำกับวัตถุและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้ภาษา ทำให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ด้วยความเข้าใจซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการของเด็กในช่วงวัยนี้ที่ต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการลงมือทำและการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งรอบ ๆ ตัว ซึ่งทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการจดจำกฎเกณฑ์ การบอกของครู หรือแม้กระทั่งการอธิบายด้วยคำพูด ดังนั้นการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่ดีควรสนับสนุนให้เด็กได้เกิดการใช้ภาษาในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ความเข้าใจทางภาษาที่แท้จริงก็จะเกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ ดังนั้นแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติจึงเป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่มุ่งเน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนาน อีกทั้งการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นกันเอง ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอความสำเร็จในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ดังนี้

1.1 กระบวนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

1) ความเครียดมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก

ขั้นที่ 1 ขั้นเปิดประสบการณ์ คือ การดึงความรู้ และเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ของเด็ก โดยครูเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมผ่านสื่อที่เป็นรูปธรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายร่วมไปกับครูตั้งแต่เริ่มต้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งในขั้นเปิดประสบการณ์นี้เด็กจะได้พูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรับฟังประสบการณ์รวมทั้งความคิดเห็นของผู้อื่นที่ได้รับจากการทำกิจกรรมที่บูรณาการระหว่างหน่วยการเรียนรู้ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเล่นเกมที่สนุกสนานเพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย พร้อมทั้งกระตุ้นความสนใจของเด็กในการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตั้งแต่ขั้นแรก สอดคล้องกับ Willis (1996) กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กอนุบาลนั้นควรเริ่มต้นสอนจากสิ่งที่เด็กสามารถคาดเดาได้ และสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิมที่ตนเองมีกับประสบการณ์หรือสถานการณ์ใหม่ การสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการคิด การแสดงความคิดเห็นร่วมไปถึงการทำกิจกรรมที่เด็กสามารถทำได้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มพูนความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่ ดังนั้นการจัดประสบการณ์ภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กอนุบาลสภาพแวดล้อม และบรรยากาศ ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี

พัฒนาการทางสติปัญญาของ Vygotsky (1978 อ้างถึงใน Brewer, 2004) ที่ว่า เด็กเรียนรู้ภาษาได้ดีภายใต้สภาพแวดล้อมที่จับต้องได้ สัมผัสได้ การเรียนรู้จะเป็นไปตามธรรมชาติหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงจากสิ่งที่เห็นที่เป็นจริงไปสู่ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด การที่เด็กได้ลงมือทำกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนาน และมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรผ่อนคลาย ซึ่งทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการจดจำกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ การบอกของครู หรือแม้กระทั่งการอธิบายด้วยคำพูด ตัวอย่างเช่น ชั้นเปิดประสบการณ์เป็นการดึงความรู้ และเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์การใหม่ของเด็ก โดยครูเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะได้พูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังประสบการณ์รวมทั้งความคิดเห็นของผู้อื่นที่ได้รับจากการทำกิจกรรมที่บูรณาการระหว่างหน่วยการเรียนรู้และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเล่นเกมที่สนุกสนานเพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายพร้อมทั้งกระตุ้นความสนใจของเด็กในการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตั้งแต่ขั้นแรก

2) การลงมือทำ คือ หัวใจสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก

ขั้นที่ 2 ขั้นขยายประสบการณ์ คือ การนำเสนอความรู้ใหม่เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้และคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กโดยใช้สื่อทางภาษา คือ นิทาน ซึ่งมีการวางแผน และออกแบบเนื้อหาตามหน่วยการเรียนรู้พร้อมสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการทางภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาลทั้งในเรื่องของการฟังและการพูด ซึ่งในขั้นนี้จะมุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่มีความหมาย และสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน จึงนำไปสู่การเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจที่แท้จริงไม่ใช่แค่เพียงการจดจำ ซึ่งสอดคล้องกับ Asher (1977 อ้างถึงใน Linse, 2003) กล่าวคือ เด็กวัยอนุบาลเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาค่อนข้างดี โดยเฉพาะการเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ อันเนื่องมาจากเด็กวัยนี้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้หรือทดลองสิ่งใหม่ ๆ การจัดกิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และมีความหมายต่อเด็กจะทำให้เด็กเล็งเห็นความสำคัญจนนำไปสู่การเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ และเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในขั้นสูงต่อไป ดังนั้นการสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กวัยนี้ควรใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับพัฒนาการ การเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับชีวิตประจำวันของเด็ก ทำให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความหมาย สอดคล้องกับ Donoghue (2009) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับเด็กอนุบาลนั้นครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน โดยต้องเริ่มต้นจากคำศัพท์ที่มีความหมายต่อตัวเด็ก และการนำเสนอความรู้ที่เป็นรูปธรรมหรืออาจเชื่อมโยงกับบริบทที่เด็กคุ้นเคยหรือเคยมีประสบการณ์ อาจใช้รูปภาพสีสันสวยงาม การเล่านิทานที่ใช้เสียงแปลกๆเพื่อกระตุ้นความสนใจในสิ่ง

ที่จะสอนใหม่ให้แก่เด็ก ยิ่งไปกว่านั้นหากเด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานโดยมีครูคอยสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยแล้ว ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของเด็กวัยนี้จะมีผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นหมายถึงการเรียนรู้แบบก้าวกระโดด กรณีตัวอย่างเช่น น้องต้นสามารถเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำกิจกรรมเข้าใจคำสั่งของครูและปฏิบัติตามอย่างสนุกสนาน นอกจากนี้น้องต้นยังสามารถให้ความช่วยเหลือเพื่อนเวลาทำงานกลุ่มร่วมกัน เด็กสามารถเชื่อมโยงจากสิ่งที่ตนเองคุ้นเคยกับประสบการณ์ใหม่ในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมซึ่งทำให้เด็กได้ค้นหาความหมายได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shitani (2011) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติและการสอนภาษาแบบปกติในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอายุ 6 - 8 ปี ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเอกชนในประเทศญี่ปุ่นที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น เนื่องจากการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัตินั้น เปิดโอกาสให้เด็กได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยโดยมีครูคอยให้การช่วยเหลือและสนับสนุนตลอดการทำกิจกรรม

3) การย่ำ ซ้ำ ทวน เป็นหลักสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป คือ การถามคำถามหรือสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับโน้ตทัศน์ของหน่วยการเรียนรู้ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เด็กได้เรียนรู้ไปเพื่อให้เด็กได้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เด็กเรียนรู้กับประสบการณ์ใหม่จนเกิดความเข้าใจ และก่อให้เกิดความคงทนของความรู้ที่ได้สอนไปจนสามารถนำไปสู่การใช้ในชีวิตประจำวัน การที่เด็กได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จากหลากหลายบริบทต่าง ๆ มีความยากง่ายตามระดับความสามารถของเด็ก มีการย่ำ ซ้ำ ทวนบ่อย ๆ ใช้กิจวัตรประจำวันเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ และการช่วยเหลือของครู เปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสารหลากหลายรูปแบบ ทั้งการสื่อสารด้วยสีหน้าท่าทาง การเคลื่อนไหวและได้ใช้ภาษาภายใต้บริบทแวดล้อมที่แตกต่างกัน ได้เชื่อมโยงคำศัพท์กับการเคลื่อนไหวหรือการลงมือปฏิบัติ หากกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนอย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี กรณีตัวอย่างเช่น น้องโบว์สามารถตอบคำถามภาษาอังกฤษได้ทันทีในขั้นสรุป เมื่อครูผู้สอนถาม “What is this?” น้องโบว์ตอบทันทีว่า “A pencil” ซึ่งแตกต่างจากจากระยะแรกที่ยังไม่ได้เริ่มต้นทดลองน้องโบว์มีการทวนคำถาม และพูดซ้ำในประโยคที่ครูพูด “What is this?” สอดคล้องกับ Krashen and Terrel (2000) กล่าวว่า การเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลตัวป้อนทางภาษา (Comprehensible Input) ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ตัวอย่างเช่น การเริ่มต้นสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถพบเจอในชีวิตประจำวันไม่ควรสอนไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ทำให้เกิดความเข้าใจได้ยากและอาจทำให้สับสน อันเนื่องมาจากการ

ตอบสนองของผู้เรียนในการเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะออกมาในรูปแบบของการเงียบ การพูดซ้ำ การเลียนแบบ หรือการทวนคำถาม หรือเรียกอีกอย่างว่า ระยะเงียบ (Silent Period) หากผู้เรียนได้รับข้อมูลตัวป้อนทางภาษา (Comprehensible Input) บ่อยครั้งที่เกิดการจากการทำกิจกรรม และการย้ำ ซ้ำ ทวน จนเกิดความเข้าใจ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในการตอบสนองมาเป็นการพูดคำสั้นๆ เดี่ยวๆ หรือการตอบคำถามสั้นๆ เช่น What is this? What color is this?

2. บทบาทหลักของครูในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดประสบการณ์ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสร้างความมั่นใจให้เด็กสามารถทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมได้อย่างราบรื่น และสนุกสนาน พร้อมให้คำชมเชยหากเด็กทำสำเร็จ ดังนั้นความรู้ และความสามารถของครูเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ครูจะต้องมีการวางแผนการจัดประสบการณ์ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมาย เรียนรู้อย่างมีความหมาย และเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย ดังที่ Willis and Willis (2007) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมครูต้องเป็นผู้นำในการพูดคุยกับเด็ก ๆ เพื่อดึงความสนใจ และสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนานเป็นกันเอง พร้อมเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือทำกิจกรรมทั้งงานกลุ่ม งานคู่ หรือรายบุคคล ยิ่งไปกว่านั้นครูต้องมีความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาต่างประเทศ และเป็นแม่แบบในการออกเสียงอย่างถูกต้อง และชัดเจน รวมทั้งการมีส่วนร่วมกับเด็ก ๆ ในระหว่างทำกิจกรรม พร้อมให้คำชมเชยหากเด็กสามารถทำกิจกรรมนั้นสำเร็จ ซึ่งในระยะแรกเด็กยังไม่กล้าพูดคุย ไม่กล้าตอบคำถามภาษาอังกฤษ และยังทำกิจกรรมร่วมกันไม่เป็น แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปเด็กได้รับการพัฒนาโดยการกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการสนทนาโต้ตอบกับครูผู้สอน การทำงานกลุ่มร่วมกัน พร้อมทั้งการตอบคำถามหรือการตั้งคำถามภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตอบคำถาม และมีความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่มอย่างสนุกสนานมากขึ้น คำชมเชยของครูในระหว่างที่เด็กสามารถทำกิจกรรมนั้นสำเร็จเป็นตัวเสริมแรงทางบวกที่จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาตนเอง จนเกิดแรงจูงใจในการอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จนสามารถก้าวข้ามผ่านความท้าทายนั้นได้ จนในที่สุดเด็กเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า การที่เด็กได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเองตามขั้นตอน โดยไม่มีครูเข้าไปกำกับหรือแทรกแซงระหว่างทำกิจกรรม แต่จะคอยอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือ กระบวนการการเรียนรู้ของเด็กที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้นจะเป็นการเรียนรู้ที่ดั่งลูกเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ดังที่ Moon (2000) กล่าวว่า เด็กเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเป็นธรรมชาติ หากเด็กได้เรียนรู้จากการทำซ้ำ การเลียนแบบโดยผ่านการกระตุ้น การเสริมแรงและการสร้างแรงจูงใจจากครูผู้สอนภายใต้บรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการไม่เร่งรัดหรือบังคับให้เด็กพูดภาษาต่างประเทศ ครู

ควรใช้เวลาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการตามช่วงเวลา ตัวอย่างเช่น กรณีของน้องโตโน่ที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจ และกลัวการเรียนภาษาอังกฤษ เวลาทำกิจกรรมน้องมักจะไปนั่งหลบหลังเพื่อนไม่กล้าสบตา ไม่พูด ไม่ได้ตอบกับครูในช่วงระยะแรกๆ และไม่ยอมออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนเวลาครูเรียก เมื่อระยะเวลาช่วงนั้นผ่านไป น้องโตโน่ได้รับการเสริมแรงทางบวกเรื่อย ๆ คือ การให้กำลังใจ การเห็นคุณค่าของผลงาน และการให้คำชมเชย ส่งผลให้ระยะหลังน้องโตโน่กล้าแสดงออกมากขึ้น และขอเป็นอาสาสมัครมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนด้วยการช่วยครูเล่านิทาน หยิบสื่ออุปกรณ์ให้ครู และพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นตัวอย่างให้เพื่อนๆ ฟัง ดังนั้นครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนกิจกรรมให้ตรงตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยพร้อมช่วยเหลือหากเด็กต้องการ การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนุกสนานคลายความตึงเครียด กระตุ้นให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด การสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออกให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองมีศักยภาพ และมีคุณค่า ดังนั้นความมั่นใจในตนเองเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากเด็กมีความรู้สึกปลอดภัย และไม่มีกังวลในคำตอบว่าจะถูกหรือไม่ เด็กจะรู้สึกว่าคุณเองมีคุณค่าและไม่ถูกสกัดกั้นความคิด ตัวอย่างเช่น กรณีของน้องอีกที่มีพฤติกรรมไม่กล้าพูดหรือแสดงออกต่อหน้าคนอื่น ในระยะแรกของการวิจัย น้องอีกร้องไห้ไม่ยอมเข้ามาร่วมกิจกรรม จะหลบหน้าไม่กล้าสบตาครูผู้สอน และกลัวการออกมาหน้าชั้นเรียน แต่เมื่อน้องอีกรได้รับการเอาใจใส่ การให้คำชมเชยหากน้องอีกรสามารถทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ สำเร็จทำให้น้องมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น น้องอีกรพยายามตอบคำถามภาษาอังกฤษ ให้ความร่วมมือดีขึ้น กล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และคอยถามคุณครูตลอดว่า “พู่นี่มีอะไรให้เล่นอีกไหมครับ ผมอยากเล่นอีกครับ” ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของน้องอีกรหลังจากที่จัดกิจกรรมเสร็จ น้องอีกรจะไปเอานิทานที่ผู้วิจัยเล่าในช่วง กิจกรรมเสริมประสบการณ์มานั่งเล่าเลียนแบบครูผู้สอน และให้เพื่อน ๆ นั่งล้อมรอบเป็นวงกลมฟังนิทานจากน้องอีกรพร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากนิทานแล้วให้เพื่อน ๆ พูดตาม จะเห็นได้ว่าเด็กเริ่มมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น

3. ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า หลังการทดลอง เด็กกลุ่มทดลองได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเด็กกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่

แตกต่างกันหลังการทดลอง และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีผลต่อความความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กอนุบาลต้องใช้กิจกรรมที่สนุกสนานให้เด็กได้ลงมือด้วยตัวเอง กระบวนการของการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และได้ค้นพบสิ่งใหม่ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการสื่อสารเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันมากกว่าตัวโครงสร้างไวยากรณ์ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปสอนเด็กในห้องเรียน ทั้งนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งเสริมประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน เด็กได้เรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการย้ำ ซ้ำ ทวนคำศัพท์ในบริบทของกิจกรรมที่แตกต่าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากกว่าการพูดตามครูผู้สอน หรือการท่องจำอย่างไม่มีจุดหมาย (Nunan, 2004)

การที่ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองในเรื่องของการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) มีแนวโน้มลดลงอันเนื่องมาจากความสามารถนี้ เป็นความสามารถที่ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอสำหรับเด็กวัยนี้ เพราะการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศของเด็กอนุบาลต้องให้เด็กได้ฟังคำศัพท์ และส่งเสริมให้เด็กได้มีการพูดหรือได้ใช้ คำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งต้องอาศัยความมั่นใจในการให้เด็กเริ่มต้นผลิตภาษาซึ่งเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนการรับรู้ภาษาต่างประเทศของ Krashen and Terrel (2000) กล่าวว่า ในขั้นการผลิตภาษา สำหรับเด็กเล็ก ๆ อาจจะใช้เวลาค่อนข้างนานก่อนที่จะก้าวมาสู่ขั้นนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับป้อนข้อมูล ความเข้าใจให้เด็กนั้นต้องมีความต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ โดยครูผู้สอนต้องให้เวลา และสร้างแรงจูงใจ ให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และการผลิตภาษาก็จะมีความหมายจนทำให้เกิด ความเข้าใจและกลายเป็นความจำที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับMadani and Mahmoodi (2016) ที่ ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมทางภาษาที่มีต่อความคงทนในจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับเด็กอนุบาลที่มี อายุ 6 ปี พบว่า เด็กอนุบาลที่มีอายุ 6 ปี มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ และจดจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้มากกว่ากลุ่มควบคุม เด็กๆในกลุ่มทดลองได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการร้องเพลง ภาษาอังกฤษ และได้ฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์พร้อมเล่นเครื่องดนตรีไปพร้อมๆกันจึงทำให้เด็กเกิด ความสนุกสนาน กระตุ้นความสนใจ รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Keyvanfar and Modarresi (2009) ได้ศึกษาผลของการใช้ กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อทักษะการอ่านคำศัพท์ และการ จดจำคำศัพท์ของเด็กอิหร่านอายุ 8 -10 ปี ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับ เริ่มต้น พบว่า ทักษะการอ่านคำศัพท์ และการจดจำคำศัพท์ของเด็กก่อนและหลังได้รับการจัด กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความแตกต่างกัน และหลังจาก 1 เดือน ของการทดลองมีการทดสอบอีกครั้ง พบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการ

สอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีทักษะการอ่านคำศัพท์ และการจดจำคำศัพท์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบปกติ ดังที่ Grains and Redman (1990) กล่าวว่า ระบบความจำในการเรียนรู้คำศัพท์มี 2 ชนิด ได้แก่ ความจำระยะสั้น และความจำระยะยาว ซึ่งความจำระยะสั้น เป็นความสามารถในการรับรู้ที่ถูกจำกัด และมีความคงทนในการจดจำค่อนข้างสั้น หากข้อมูลความรู้เหล่านั้นไม่น่าสนใจ หรือไม่ได้ถูกกระตุ้นให้จดจำกับเรื่องนั้นๆ และไม่ได้นำข้อมูลความรู้เหล่านั้นมาใช้ ในบริบทที่แตกต่างๆ ข้อมูลความรู้เหล่านั้นก็จะเลือนหายไปในที่สุด ในทางกลับกันหากข้อมูลความรู้เหล่านั้นถูกนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจ และได้รับการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตลอดเวลา การรับรู้ข้อมูลความรู้จะเปลี่ยนแปลงไปหลังจากการเรียนรู้ไม่ว่าจะทิ้งระยะหลังจากการเรียนรู้มานานเท่าใด ผู้เรียนก็สามารถระลึกถึงข้อมูลความรู้เหล่านั้นได้ นั่นหมายถึง ข้อมูลความรู้เหล่านั้นถูกฝังตัวอยู่ในความจำระยะยาว

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กอนุบาล

เด็กกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความมุ่งมั่น และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลอย่างสนุกสนาน เพราะการจัดกิจกรรมที่มีความท้าทาย และสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ภายใต้บรรยากาศที่ช่วยเหลือกันและกัน เด็กจะรู้สึกผ่อนคลายและเป็นตัวของตัวเองไม่ถูกกดดันหรือเร่งรัดในการเรียนรู้ สอดคล้องสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ The Affective Filter Hypothesis ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีสมมติฐาน 5 ประการในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของ Krashen and Terrel (2000) กล่าวคือ การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนที่มีอายุน้อย โดยธรรมชาติผู้เรียนจะยังขาดความมั่นใจในตนเองอันเนื่องมาจากความสามารถทางภาษายังไม่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นเคย ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้จากการได้รับคำชมเชย การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร การไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาต่างประเทศนั้นๆ หากยังไม่พร้อม การเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ หรือสาธิตการใช้สื่ออุปกรณ์ อีกทั้งการสร้างบรรยากาศ การให้เวลา และอิสระในการทำกิจกรรมไม่เร่งรัดเพื่อให้เสร็จตามเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Recio (2005) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเล่านิทานตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติของเด็กอนุบาลอายุ 4 – 5 ปี ที่มีต่อการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนอนุบาลประเทศอังกฤษที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า เด็กสามารถเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ในนิทานได้ และเด็กพยายามค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเอง อีกทั้งเด็กยังสามารถเขียนคำศัพท์ประกอบการวาดภาพได้อย่างคล่องแคล่ว ยิ่งไปกว่านั้นเด็กยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยครูผู้สอนทำการสังเกตเด็ก ๆ ก่อนทำกิจกรรม ระหว่าง

ทำกิจกรรม และหลังทำกิจกรรมพร้อมพูดคุยกับเด็ก ๆ พบว่า เด็ก ๆ มีความตั้งใจที่จะทำกิจกรรมด้วยตัวเอง เด็กกล้าที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษสลับกับภาษาแม่ของเด็กในระหว่างการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในการมาโรงเรียนเพื่อมาทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Moon (2000) กล่าวว่า ทักษะที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาฉะนั้นครูจึงมีหน้าที่ที่จะสำรวจทัศนคติของเด็กตลอดการเรียนรู้ อาจทำได้โดยการถามคำถามง่าย ๆ การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม การให้เด็กแสดงความรู้สึกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การวาดภาพ หรือการสะท้อนการเรียนรู้ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กวัยนี้ ต้องมีความสนุกสนาน กิจกรรมควรง่ายไม่ซับซ้อนพอที่จะให้เด็กสามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง สร้างผลงานด้วยตัวเองเพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกพอใจในผลงานที่ตนเองสร้างขึ้นหรือทำกิจกรรมนั้นสำเร็จ ยิ่งไปกว่านั้นหากเด็กได้รับกำลังใจหรือคำชมเชยจากครูผู้สอนก็ยิ่งเพิ่มพูนเจตคติที่ดีการเรียนรู้ยิ่งขึ้นไป ซึ่งในการทดลองนี้ผู้วิจัยได้สังเกต และสัมภาษณ์เด็กอนุบาลที่เป็นกลุ่มทดลอง พร้อมให้เด็กวาดภาพแสดงความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละสัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 1.1 ครู หรือผู้ที่มีความสนใจที่จะนำแผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลไปใช้ ควรศึกษาทำความเข้าใจถึงเนื้อหาโดยละเอียดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับเด็กมากที่สุด
 - 1.2 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัย และการเรียนรู้ของเด็ก มีความเป็นรูปธรรมมากที่สุด
 - 1.3 ครูผู้สอนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดพื้นที่การเรียนรู้อย่างเป็นสัดส่วน รวมไปถึงสร้างบรรยากาศในการการเรียนรู้และการทำกิจกรรมที่เป็นมิตร ผ่อนคลาย เคารพในผลงานของเด็ก
 - 1.4 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และรายบุคคล เพื่อฝึกให้เด็กได้ทำงานอย่างมีสมาธิ และฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ภายใต้ระยะเวลาที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรปรับวิธีการเครื่องมือในการวิจัยโดยทำการวัดเป็นรายบุคคล เพื่อป้องกันปัจจัยแทรกซ้อนในการวัด

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาในด้านอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการเข้าใจความของเด็กในระดับชั้นอื่น ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในประชากรสังกัดอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมมากขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: เบริน-เบสบู้ค.
- จามรรักษ์ อิศระเสนีย์. (2551). *การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้รรรถลักษณะของการเล่านิทาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงราชบุรี.
- จีระพันธ์ พูลพัฒน์ และคณะ. (2554). *ปฐมวัย ชุดฝึกอบรมครู: โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์เครือข่ายทั่วประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลาธิป เจริญทอง. (2550). *ผลการเรียนรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพชรบุรี.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ. (2551). *การวัดและการประเมินผล: กลุ่มวิชาเตรียมประสบการณ์*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว. (2557). *บินข้ามภุมหาภาษาอังกฤษ...ไม่ยากอย่างที่คิด (2nd ed.)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณิตตา สำราญกิจ. (2551). *สภาพและปัญหาการดำเนินงานในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย. ภาควิชาหลักสูตรการสอนภาควิชา และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติทางการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.
- วรรณิ เกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- วรรณรณ เหมชะญาติ. (2546). *เอกสารประกอบการสอน วิชา 2703637 การจัดประสบการณ์การศึกษาสำหรับเด็กอนุบาล*. อัดสำเนา.

- วัฒนา มัคคสนัน และคณะ. (2553). *ประมวลวิชาชุด สัมมนาหลักสูตร และการจัดการการเรียนรู้ ระดับปฐมวัยศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริินทร์ หวังสงวนกิจ. (2555). *ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้าน คำศัพท์ของนักเรียนอนุบาล*. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2559). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559. Retrieved from <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/School/frContentStatValueBySchool.aspx?mi=3&smi=2>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ: เรื่องนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักส์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี หรดาล. (2555). เด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร (Journal of Education Naresuan University)*, 18(1), 230-240.
- อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร และคณะ. (2554). *ปฐมวัย คู่มือครูฝึกอบรม: โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้ง ระบบตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Arce, M. R. (2001). *Curriculum for young children: An introduction*. New York: Delmar.
- Asher, J. (1977). *Learning another language through actions: The complete teacher's guide book*. Los Gatos: Sky Oaks Production.
- Aslanabadi, H., & Rasouli, G. (2013). The effect of games on improvement of Iranian EFL vocabulary knowledge in kindergarten. *International Review of Social Science and Humanities*, 6, 186-195. Retrieved from <http://www.Irssh.com>
- Bedi, J. (2010). *Performance assessments for English language learners*. Stanford: Stanford University.
- Brewer, A. J. (2004). *Introduction to early childhood education: Preschool to primary grades*. U.S.A.: Pearson Education.

- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dalle, T. (2013). Language and literacy for english language learners: background and criteria. Retrieved from http://pearsonclinical.com/images/Assets/WSS_5/Research_Summary_ELL_FN_L.pdf.
- Donoghue, R. M. (2009). *Language arts integrating skills for classroom teaching*. U.S.A.: Sage Publication.
- Du, X. (2009). The affective filter in second language teaching. *Asian Social Science*, 5(8), 162.
- Ehrman, M. E., Leaver, B. L., & Oxford, R. L. (2003). A brief overview of individual differences in second language learning. *System*, 31(3), 313-330.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. China: Oxford University Press.
- Envy, R., & Walters, R. (2013). *Becoming a practitioner in the early years*. London: Sage Publication.
- Essa, L. E. (2003). *Introduction to early childhood education*. U.S.A.: Delmar.
- Garrett, P., & Young, R. F. (2009). Theorizing affect in foreign language learning: An analysis of one learner's responses to a communicative Portuguese course. *The Modern Language Journal*, 93(2), 209-226.
- Grain, R., & Redman, S. (1990). *Working with words: A guide to teaching and learning vocabulary*. New York: Cambridge University Press.
- Hedge, T. (2000). *Teaching and learning in the language classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- Keyvanfar, A., & Modaressi, M. (2009). The impact of task-based activities on the reading skill of Iranian EFL young learners at the beginner level. *Journal of Applied Linguistics*, 2(1), 65-74.
- Krashen, D. S., & Terrel, D. T. (2000). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. London: Prentice Hall.

- Krashen, S. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. New York: Pergamon.
- Lechel, F. *What is the effect of using children's songs on young learners' understanding of basic nouns?* Paper presented at the Teaching English To Young Learners Third International TEYL Research Seminar 2005-6 Papers.
- Linse, T. C. (2005). *Practical english language teaching: young learners*. New York: McGraw-Hill.
- Llach, P. A., & Gómez, A. B. (2007). Children's characteristics in vocabulary acquisition and use in the written production. *RESLA*, (20), 9-26.
- Lubelska, D., & Matthews, M. (1997). *Looking Al Language Classrooms: Trainer's Guide*: University Press.
- Madani, D., & Mahmoodi Nasrabadi, M. (2016). The effect of songs on vocabulary retention of preschool young English language learners. *International Journal of Research Studies in Language Learning*, 6(3).
- Marcos, K. M. (1998). Second language learning: Everyone can benefit. *The Eric Review*, 6(2), 9-12.
- May, C. P., & Einstein, G. O. (2003). *MEMORY: A Five-Day Unit Lesson Plan for High School Psychology Teacher*. U.S.A.: American Psychological Association.
- Mckay, P. (2006). *Assessing young language learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Moon, J. (2000). *Children learning English*. U.K.: Macmillan.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Heinle and Heinle.
- Nunan, D. (1989a). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989b). *The learner-centered curriculum: A study in second language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2003). *Practical English language teaching*. Singapore: McGraw-Hill.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Ormrod, J. E. (1998). *Educational psychology: Developing learners*. Columbus: Prentice Hall.

- Paquette, K. R., & Rieg, S. A. (2008). Using music to support the literacy development of young English language learners. *Early childhood education journal*, 36(3), 227-232.
- Pavlou, P., and Georgiou, I. S. (2003). *Resource books for teachers: Assessing young learners*. New York: Oxford University Press.
- Pinter, A. (2006). *Teaching young language learners*. New York: Oxford University Press.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Rea-Dickins, P., & Gardner, S. (2000). Snares and silver bullets: disentangling the construct of formative assessment. *Language Testing*, 17(2), 215-243.
- Recio, A. (2005). Task-based instruction and storytelling with young learners: Analysis of its advantages. *The Greta Magazine*, 13(1&2), 61-70.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2002). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics* (3rd ed.). London: Pearson Education.
- Seefeldt, C., & Bardour, N. (1994). *Early childhood education: An introduction* (3rd ed.). New York: Merrill.
- Shaaban, K. (2001). *Assessment of young learners*. Paper presented at the English Teaching Forum.
- Shitani, N. (2011). Task-based language teaching versus traditional production-based instruction: Do they result in different classroom process? . *University of Sydney Papers in TESOL*, 6, 97-120.
- Skehan, P. (1998). *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Skinner, S. (2007). *Creative activities for the early years*. London: Sage Publications Company.
- Smith, P. L., and Ragan, T. J. (2005). *Instruction design* (3rd ed.). New Jersey: John Wiley and Sons.
- Stewart, H. J. (2005). Foreign language study in elementary school: benefits and implications for achievement in reading and math. *Early childhood education journal*, 33(1), 11-16.

- Vygotsky, L. (1987). *Mind in Society: The development of higher psychological functions*. Cambridge: Harvard University Press.
- Ward, C. (2005). *Teaching to learn*. New Zealand: Accelerated Learning Institute.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching: A practical guide to task-based teaching for ELT training courses and practising teachers*: Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A framework for Task- based learning*. England: Addison Wesley Longman.
- Wortham, S. C. (1996). *The integrated classroom : the addressment-curriculum link in early childhood education*. Ohio: Merrill.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร. ศรินธร วิทยานันท์	Learning Support Teacher โรงเรียนนานาชาติ เซนต์แอนดรูวส์
2. อาจารย์ ดร. มณีรัตน์ เอกโยคยะ	อาจารย์ สาขาวิชาการสอน
ภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. พรชูลี ลังกา	นักวิชาการ ฝ่ายอนุบาล โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คู่มือแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล
2. แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

คู่มือแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

คำชี้แจง

1. ผู้ดำเนินการศึกษาคู่มือแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล ให้เข้าใจอย่างถูกต้องและชัดเจน โดยปฏิบัติตามพฤติกรรมตามที่กำหนดในช่องสถานการณ์อย่างเป็นลำดับ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดลงในช่องให้คะแนน พร้อมบันทึกรายละเอียดของพฤติกรรมที่ปรากฏ ในช่องบันทึกพฤติกรรม
2. แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ฉบับนี้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการ โดยผู้ดำเนินการบอกคำสั่งหรือข้อกำหนดเพื่อให้เด็กตอบคำถามหรือปฏิบัติโดยจัดกระทำกับรูปภาพที่ผู้ดำเนินการจัดเตรียมไว้
3. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้เพื่อทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล จำนวน 2 ด้านได้แก่ ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) และด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ข้อละ 1 คะแนน จำนวน 40 ข้อ รวม 40 คะแนน โดยมีรายละเอียด ดังนี้
 - ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) มีลักษณะเป็นคำสั่งให้เด็กชี้/จับหรือสัมผัสรูปภาพ จำนวน 24 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 - ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) ให้เด็กบอกชื่อรูปภาพที่กำหนด เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 16 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
4. การทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละครั้ง ผู้ดำเนินการทำการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยดำเนินการอ่านข้อกำหนดหรือคำสั่ง 2 ครั้ง จากนั้นให้เด็กลงมือปฏิบัติโดยกำหนดระยะเวลาในการวัดแต่ละข้อ ข้อละไม่เกิน 1 นาที
5. ผู้ดำเนินการจัดเตรียมสถานที่สำหรับดำเนินการทดสอบที่มีความสงบปราศจากเสียงรบกวน และมีแสงสว่างเพียงพอ รวมไปถึงการจัดเตรียมรูปภาพ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบที่กำหนดไว้แต่ละข้อให้เรียบร้อย และสะดวกต่อการหยิบใช้งาน

แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)

คำชี้แจง

แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) มีลักษณะเป็นคำสั่งให้เด็กชี้/จับหรือสัมผัสรูปภาพ มีจำนวนข้อทั้งสิ้น 24 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 24 คะแนน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
1.	A car	จงหยิบหรือชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A car” 	เด็กหยิบหรือชี้รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบและไม่ชี้รูปภาพหรือชี้รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
2	Eyes	จงหยิบหรือชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Eyes” 	เด็กหยิบหรือชี้รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบและไม่ชี้รูปภาพหรือชี้รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
3.	A book	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A book” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
4.	An apple	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “An apple” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

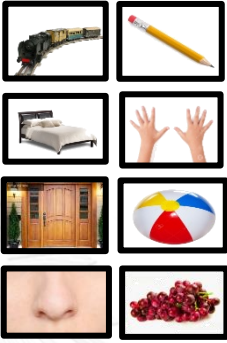
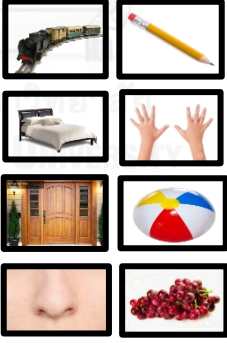
ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
5.	A dog	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A dog” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
6.	A window	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A window” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

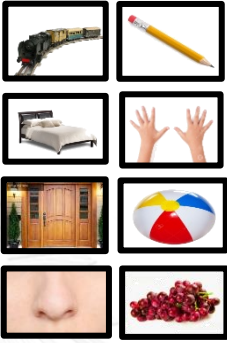
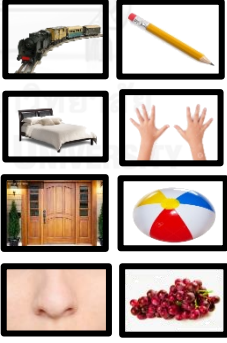
ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
7.	Shoes	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Shoes” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
8.	A teacher	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A teacher” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

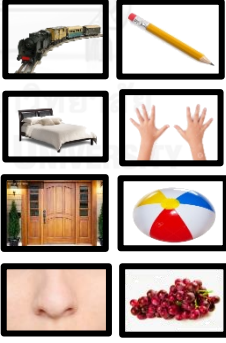
ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
9.	A nose	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A nose” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพจมูก	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ใช่ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
10.	A bed	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A bed” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพเตียงนอน	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ใช่ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

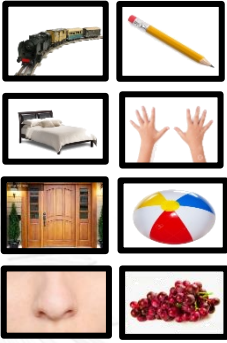
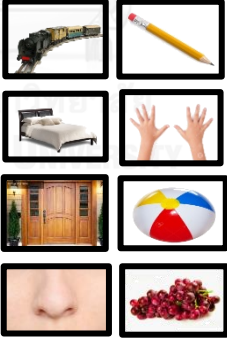
ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)(ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
11.	A train	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A train” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพรถไฟ	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
12.	A ball	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A ball” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพลูกบอล	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
13.	A pencil	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A pencil” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพดินสอ	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ ได้ยิน
14.	Grapes	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Grapes” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพองุ่น	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)(ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
15.	Hands	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Hands” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพมือ	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ ได้ยิน
16.	A door	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A door” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพประตู	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
17.	Mother	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Mother” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
18.	Legs	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Legs” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

คำตอบ เด็กหยิบหรือชี้
รูปภาพคุณแม่

คำตอบ เด็กหยิบหรือชี้
รูปภาพขา

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
19.	A cat	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A cat” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
20.	Grandmother	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Grandmother” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
21.	A banana	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A banana” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
22.	A carrot	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A carrot” 	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

ตอนที่ 1 ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
23.	Ears	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Ears” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพหู	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน
24.	A tomato	จงหยิบหรือชี้ รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	รูปภาพ 8 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อมพูด คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “A tomato” <u>คำตอบ</u> เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพมะเขือเทศ	เด็กหยิบหรือชี้ รูปภาพได้ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	เด็กไม่หยิบ และไม่ชี้ รูปภาพหรือชี้ รูปภาพที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

คำชี้แจง

แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับ (การพูด) มีลักษณะเป็นคำถามภาษาอังกฤษให้เด็กบอกชื่อรูปภาพเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีจำนวนข้อทั้งสิ้น 16 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 16 คะแนน

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
25.	A father	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “Who is this?” คำตอบ เด็กตอบว่า A father	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
26.	A papaya	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” คำตอบ เด็กตอบว่า A papaya	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
27.	A lion	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” คำตอบ เด็กตอบว่า A lion	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
28.	A plane	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
29.	A school	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
30.	Hair	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
31.	A hat	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
				<u>คำตอบ</u> เด็กตอบว่า A hat		
32.	A bird	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
				<u>คำตอบ</u> เด็กตอบว่า A bird		
33.	An elephant	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
				<u>คำตอบ</u> เด็กตอบว่า An elephant		

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
34.	A grandfather	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “Who is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
35.	A boat	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
36.	A fish	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
37.	A head	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
38.	A skirt	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
39.	A house	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)

ข้อ	เนื้อหา คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คำสั่ง	สื่อ/ อุปกรณ์	สถานการณ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนน	
					1	0
40.	A mouth	จงบอกชื่อ รูปภาพที่ กำหนดเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	รูปภาพ 1 รูป	ครูแสดงรูปภาพ พร้อม ถามคำถามเป็น ภาษาอังกฤษว่า “What is this?” 	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง	เด็กบอกชื่อ รูปภาพเป็น คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง หรือ พูดเรื่องราวอื่น
				คำตอบ เด็กตอบว่า A mouth		

แบบบันทึกคะแนนการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

Pre-test Post-test Retention ทดสอบวันที่ เดือน พ.ศ.

ผู้ดำเนินการ: ชื่อ นามสกุล

เลขที่	ชื่อ	ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) /คะแนนข้อที่																								วันที่ทดสอบ				
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24		รวม			
1.																														
2.																														
3.																														
4.																														
5.																														
6.																														
7.																														
8.																														
9.																														
10.																														
11.																														
12.																														

ตอนที่ 2 ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

คำชี้แจง ผู้ดำเนินการทดสอบให้คะแนนเมื่อเด็กออกเสียงหรือพูดคำที่แสดงให้เห็นว่าเด็กรู้จักคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นแม้จะออกเสียงไม่ค่อยชัด หรือขาดเสียงพยัญชนะท้าย

ข้อที่	คำตอบที่ได้คะแนน
25.	Father, a father, dad, daddy
26.	Papaya, a papaya, ออกเสียง /p/ เป็น ป.ปลา (ปาปาย่า)
27.	Lion, a lion
28.	Plane, a plane, airplane, an airplane
29.	School, a school
30.	Hair
31.	Hat, a hat, หรือไม่มีเสียง /t/ เด็กออกเสียงเป็น แฮด
32.	Bird, a bird หรือไม่มีเสียง /d/ เด็กออกเสียงเป็น เบ็ด
33.	Elephant, an elephant หรือไม่มีเสียง /t/ เด็กออกเสียงเป็น แอลาเฟน
34.	Grandfather, a grandfather หรือไม่มีเสียง /th/ เด็กออกเสียงเป็น แคนฟา เตอ
35.	Boat, a boat หรือไม่มีเสียง /t/ เด็กออกเสียงเป็น โบ๊ต
36.	Fish, a fish หรือไม่มีเสียง /sh/ เด็กออกเสียงเป็น ฟิด
37.	Head, a head หรือไม่มีเสียง /d/ เด็กออกเสียงเป็น เฮด
38.	Skirt, a skirt หรือไม่มีเสียง /t/ เด็กออกเสียงเป็น สะเก็ด
39.	House, A house หรือไม่มีเสียง /s/ เด็กออกเสียงเป็น เฮ้า
40.	Mouth, a mouth หรือไม่มีเสียง /th/ เด็กออกเสียงเป็น เม้า

แบบฉบับที่กคะแนนาการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

Pre-test Post-test Retention ทดสอบวันที่ เดือน ปี ค.ศ.

ผู้ดำเนินการ: ชื่อ นามสกุล

เลขที่	ชื่อ	ด้านการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) /คะแนนข้อที่												รวมทั้งกิจกรรมการตอบสนอง					
		25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		37	38	39	40	รวม
1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			
10.																			
11.																			
12.																			

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์

1. ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ของกลุ่มทดลอง
2. ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ของกลุ่มควบคุม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

หน่วย บ้านของหนู เรื่อง ประเภทของบ้าน ชั้นอนุบาล 2/1

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วัน อังคาร ที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น

ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กแยกประเภทของบ้านแต่ละแบบได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- บ้าน คือ ที่อยู่อาศัยของคนซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละประเภท อันได้แก่ บ้านชั้นเดียว บ้านสองชั้น บ้านแฝด และคอนโด

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A house

Other words: A door A Window What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การฟังนิทาน
- การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- การจัดกลุ่ม
- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

1.1 ครูนำเสนอนิทานเรื่อง Home and Garden ให้เด็กดู พร้อมพูดคุยกับเด็ก ๆ เกี่ยวกับรูปภาพบ้านแบบต่าง ๆ และเครื่องใช้ในบ้านที่เห็นในนิทาน ด้วยภาษาไทย

1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เด็กรู้จัก จากภาพที่เห็นในหนังสือนิทาน พร้อมให้เด็กออกมาชี้รูปภาพ

2. ขันขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้ยินจากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ แล้วเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูนำเสนอแผ่นพับประเภทของบ้าน แล้วสนทนาเกี่ยวกับประเภทของบ้านแต่ละแบบ ด้วยภาษาไทย
- 2.4 ครูแจกกระดาษให้เด็กทุกคน พร้อมสาธิตกิจกรรมฟังและปฏิบัติตาม โดยครูออกคำสั่ง “Draw a house” แล้วทำท่าทางวาดภาพบ้านลงบนกระดาษ
- 2.5 เด็กทุกคนฟังคำสั่ง “Draw a house” จากครู แล้วลงมือวาดภาพประเภทของบ้านที่ตนเองชอบ หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้
- 2.6 ครูให้เด็กทุกคนนำภาพวาดบ้านของตนเองที่วาดเสร็จ มาจัดประเภทของบ้าน พร้อมพูดคุยเกี่ยวกับผลงาน

3. ขันสรุป (5 นาที)

3.1 ครูทบทวนด้วยการถามคำถามต่อไปนี้

- บ้านมีกี่ประเภท อะไรบ้าง
- เด็ก ๆ ชอบบ้านประเภทใดมากที่สุด

3.2 ครูถามคำถามภาษาอังกฤษ What is this? พร้อมแสดงรูปภาพบ้าน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- หนังสือนิตยสาร

- นิทานเรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว”
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A house
- แผ่นพับประเภทของบ้าน
- กระดาษวาดเขียน
- สีเทียน/สีไม้

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
หน่วย บ้านของหนู เรื่อง ส่วนประกอบของบ้าน ชั้นอนุบาล 2/1
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันพุธ ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.
ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กบอกส่วนประกอบของบ้านได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- บ้านทุกบ้านมีส่วนประกอบของบ้านที่เหมือนกัน คือ มีหลังคาประตู หน้าต่าง และฝาผนัง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A door

Other words: A house, A door, Windows, What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การต่อเข้าด้วยกัน
- การฟังนิทาน
- การทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การจับคู่

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนประเภทของบ้านแบบต่าง ๆ โดยเลือกเด็กออกมา 2-3 คน เล่นเกมจับคู่ภาพบ้าน ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยใช้ภาพที่เห็นในเกมจับคู่ภาพบ้าน พร้อมให้เด็กออกมาชี้รูปภาพ

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ให้นิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ แล้วเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูติดชาร์ตส่วนประกอบบ้าน พร้อมพูดคุยเกี่ยวกับส่วนประกอบของบ้านแต่ละหลัง
- 2.4 ครูแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม พร้อมแจกตัวต่อส่วนประกอบของบ้านให้กลุ่มละ 1 ชุด แล้วสาธิตกิจกรรมฟัง และระบุ โดยครูพูดคำศัพท์ส่วนประกอบของบ้านพร้อมต่อเป็นให้เด็กดู
- 2.5 เด็กในแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อส่วนประกอบของบ้านให้สมบูรณ์ แล้วชี้ส่วนประกอบของบ้านตามคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน “A house A door A window” หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้
- 2.6 ครูให้เด็กแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการต่อส่วนประกอบของบ้าน

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

- 3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้
 - ส่วนประกอบของบ้านมีอะไรบ้าง
 - ประตุ ภาษาอังกฤษ พูดว่าอย่างไร
- 3.2 ครูแสดงรูปภาพประตู พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ What is this?

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- เกมจับคู่ภาพ
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A house A door
- นิทานเรื่อง “ลูกหมู 3 ตัว”
- ชาร์ตส่วนประกอบบ้าน
- ตัวต่อส่วนประกอบของ

เกมจับคู่ส่วนต่างๆ ประเภทของบ้าน

วิธีเล่นเกม

1. ครูให้เด็กดูภาพประเภทของบ้านทั้งหมด
2. เด็กนำภาพประเภทของบ้านที่เป็นสิ่งเดียวกันมาจับเข้าคู่กัน
3. ครูพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วให้เด็กชี้รูปภาพนั้น "A house"

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

หน่วย บ้านของหนู เรื่อง ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน ชั้นอนุบาล 2/1

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันพฤหัสบดี ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.

ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กบอกประโยชน์ของห้องต่าง ๆ ภายในบ้านได้	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- บ้านแต่ละหลัง ประกอบไปด้วยห้องต่าง ๆ มากมายที่ใช้ประโยชน์แตกต่างกัน ได้แก่ ห้องครัว ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องนั่งเล่น

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A bed

Other words: A house A door A Window What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การฟังนิทาน
- การแยกประเภท
- การเชื่อมโยงภาพ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนส่วนประกอบของบ้าน โดยการพูดคุยผ่านการใช้สื่อประกอบ ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยภาพส่วนประกอบของบ้าน จากเกมต่อภาพ พร้อมให้เด็กออกมาชี้รูปภาพ

2. ชั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทาน “ช่วยกันนั้นแหละดี” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้ยินจากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ แล้วเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูนำแผ่นชาร์ตรูปบ้านมาให้เด็กดู แล้วพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ภายในห้องต่าง ๆ ด้วยภาษาไทย

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.4 ครูแจกใบงานห้องต่าง ๆ ภายในบ้านให้เด็กทุกคน แล้วสาธิตกิจกรรมฟัง และระบุ โดยครูพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสิ่งของในห้องต่าง ๆ แล้ววงกลมให้เด็กดู

2.5 เด็กทุกคนฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูด “A bed” พร้อมวงกลมสิ่งของตามคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 ครูเลือกเด็กออกมา 2-3 คน นำเสนอใบงานที่ทำ

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- บ้านประกอบไปด้วยห้องอะไรบ้าง
- ห้องแต่ละห้องมีประโยชน์อย่างไรบ้าง

3.2 ครูแสดงรูปภาพเตียงนอน พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ “What is this?”

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- รูปภาพส่วนประกอบของบ้าน
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A house, A door, A window
- นิทานเรื่อง “ช่วยกันนั้นแหละดี” (โดย พี่ต๋องบอง)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A bed
- รูปภาพห้องต่าง ๆ

ภายในบ้าน

- ใบงานห้องต่างๆ

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
หน่วย บ้านของหนู เรื่อง การดูแลรักษาความสะอาดบ้าน ชั้นอนุบาล 2/1
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันศุกร์ ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.
ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กบอกวิธีการดูแลรักษาความสะอาดบ้านได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- การดูแลรักษาความสะอาดบ้านเป็นหน้าที่ของทุกคนในบ้านที่ต้องช่วยกันดูแล ปิด กวาด เช็ด ถู จัดของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อที่บ้านของเราจะได้น่าอยู่ และสะอาด

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A window

Other words: A house A door A Window What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การฟังนิทาน
- การเล่นเกมทบทวน
- การเชื่อมโยงภาพ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน โดยเลือกเด็กออกมา 2 คน เล่นเกมฉันทออยู่ห้องไหน ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยภาพสิ่งของตามห้องต่าง ๆ จากเกมฉันทออยู่ห้องไหน พร้อมให้เด็กออกมาชี้รูปภาพ

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทาน “ช่วยกันนั้นแหละดี” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้อินจากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ แล้วเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูนำเสนออุปกรณ์ทำความสะอาดให้เด็กดู พร้อมอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด
- 2.4 ครูสร้างสถานการณ์ทำให้ห้องเรียนสกปรก พร้อมสาธิตกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียน ตามคำสั่งภาษาอังกฤษ “Clean up windows”, “Clean up a door”

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.5 ครูเลือกเด็กออกมา 3-4 คน พร้อมฟังคำสั่งภาษาอังกฤษ และให้ปฏิบัติตาม “Clean up windows”, “Clean up a door” หากเด็กไม่เข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 ครูให้เด็กคนที่ออกมาทำความสะอาดบอกวิธีทำความสะอาดห้องเรียนด้วยอุปกรณ์ทำความสะอาดต่าง ๆ

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- การดูแลรักษาความสะอาดของบ้านเป็นหน้าที่ของใคร
- วิธีการดูแลรักษาความสะอาดบ้านมีกี่วิธี อะไรบ้าง
- อุปกรณ์ในการดูแลรักษาความสะอาดบ้านมีอะไรบ้าง

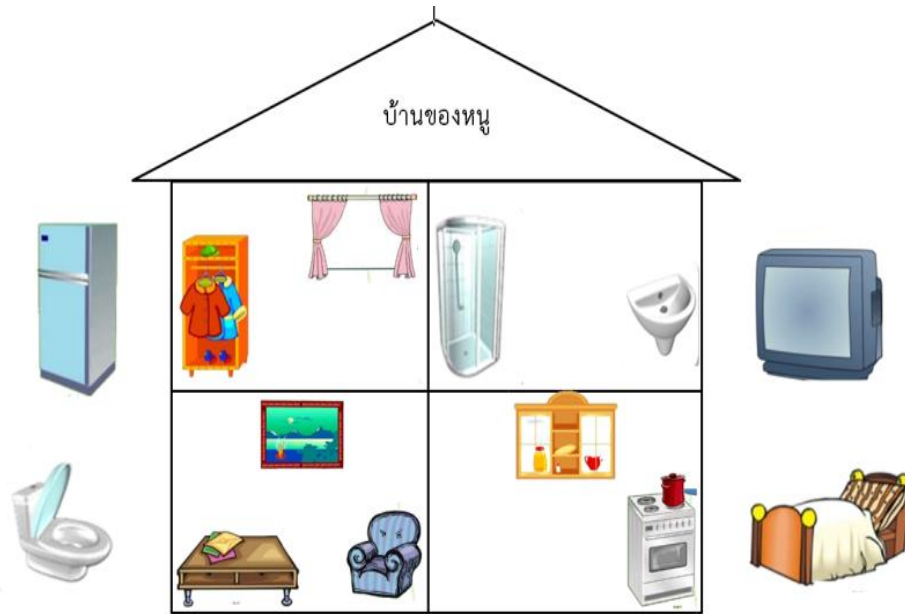
3.2 ครูชี้ไปที่หน้าต่างในห้องเรียน พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ “What is this?”

****ครูแจ้งให้เด็กทุกคนนำรูปถ่ายครอบครัวมาทำกิจกรรมในวันพรุ่งนี้****

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- เกมฉันทูห้องไหน
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A house, A door, A bed
- นิทานเรื่อง “ช่วยกันนั้นแหละดี” (โดย พี่ต๋อง)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A window
- อุปกรณ์ทำความสะอาดบ้าน
- ชาร์ตอุปกรณ์ทำความสะอาดบ้าน

เกม ฉันทน์อยู่ห้องไหน

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

หน่วย บ้านของหนู เรื่อง สมาชิกในครอบครัว ชั้นอนุบาล 2/1

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 2 วันจันทร์ ที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.

ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กระบุสมาชิกในครอบครัวได้ถูกต้อง	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- บ้านของหนูประกอบไปด้วยสมาชิกในครอบครัว คือ พ่อ แม่ ปู่ย่า ตายาย พี่น้อง รักใคร่กลมเกลียวกัน ช่วยเหลือกันและกัน

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A father

Other words: A mother, A grandfather, A grandmother, Who is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การฟังนิทาน
- การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
- การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนการดูแลรักษาความสะอาดบ้าน โดยการสนทนาผ่านการใช้รูปภาพ ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยภาพสิ่งของตามห้องต่าง ๆ จากเกมฉันอยู่ห้องไหนการทำความสะอาดบ้าน พร้อมให้เด็กออกมาชี้รูปภาพ

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ครอบครัวของฉัน” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ที่ได้ยินจากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ แล้วเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูนำหุ่นมือสมาชิกในครอบครัวจากนิทาน พร้อมอธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวให้เด็กฟัง ด้วยภาษาไทย

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.4 ครูแจกกระดาษให้เด็ก พร้อมสติ๊กเกอร์พิมพ์ และวาดภาพสมาชิกในครอบครัว ตามคำสั่งภาษาอังกฤษ
“Draw a father Draw a mother....”

2.5 เด็กทุกคนฟังคำสั่งภาษาอังกฤษ “Draw a father Draw a mother....” พร้อมวาดรูปสมาชิกในครอบครัว
ตนเอง แล้วระบายสีให้สวยงาม หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อม
ชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 ครูเลือกเด็กออกมานำเสนอผลงานวาดภาพสมาชิกในครอบครัวตนเอง ด้วยภาษาไทย

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

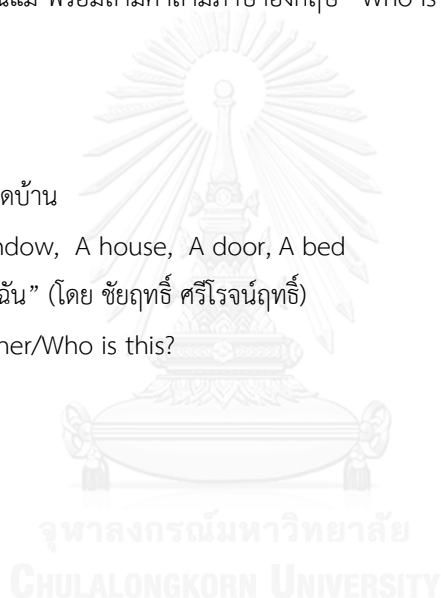
3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- สมาชิกในครอบครัวมีใครบ้าง

3.2 ครูแสดงรูปคุณพ่อ คุณแม่ พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ “Who is this?”

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- อุปกรณ์ทำความสะอาด
- ชาร์ตอุปกรณ์ทำความสะอาดบ้าน
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A window, A house, A door, A bed
- นิทานเรื่อง “ครอบครัวของฉัน” (โดย ชัยฤทธิ์ ศรีโรจน์ฤทธิ์)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A father/Who is this?
- หุ่นมือสมาชิกในครอบครัว
- กระดาษวาดเขียน
- สีไม้/สีเทียน

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
หน่วย บ้านของหนู เรื่อง การปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัว ชั้นอนุบาล 2/1
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 2 วันอังคาร ที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.
ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โทสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กบอกวิธีการปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัวได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- ในฐานะบทบาทการเป็นลูก จึงควรรู้หน้าที่ของลูกที่มีต่อพ่อแม่ การเคารพเชื่อฟัง การรับผิดชอบงานที่พ่อแม่มอบหมายด้วยความเต็มใจ การช่วยเหลือพ่อแม่ทุกโอกาสที่ทำได้ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และเป็นคนดี

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A mother

Other words: A mother, A father, A grandfather, A grandmother, Who is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การฟังนิทาน
- การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของรูปภาพ
- การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การเล่นเกมบทบาทสมมติ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูบทบาทสมาชิกในครอบครัว โดยครูเลือกเด็กออกมา 2-3 คน เล่นเกมใครหนอในครอบครัว ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยการใช้หุ่นมือสมาชิกในครอบครัว พร้อมให้เด็กออกมาหยิบหุ่นมือ

2. ชั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “ครอบครัวของฉัน” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่จากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ พร้อมเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน

2. ชั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.3 ครูนำรูปภาพการปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัวที่ดี และไม่ตีตบกระดานให้เด็กดู พร้อมสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพที่เห็น ด้วยภาษาไทย

2.4 ครูสาธิตกิจกรรมชี้รูปภาพบนกระดาน ตามคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูด “Point to a mother, Point to a grandfather”

2.5 ครูเลือกเด็กออกมา 2-3 คน ชี้รูปภาพบนกระดาน ตามคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูด “Point to a mother, Point to a grandfather” หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 เด็กที่ออกมาทำกิจกรรมบอกวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องกับสมาชิกในครอบครัว

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- การปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัวเราทำอย่างไรได้บ้าง

3.2 ครูแสดงรูปภาพสมาชิกในครอบครัว พร้อมถามคำถาม ภาษาอังกฤษ “Who is this?”

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- หุ่นมือสมาชิกในครอบครัว
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A father
- นิทานเรื่อง “ครอบครัวของฉัน” (โดย ชัยฤทธิ์ ศรีโรจน์ฤทธิ์)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A mother
- รูปภาพการปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัวที่ดี และไม่ตี

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

หน่วย บ้านของหนู เรื่อง ลักษณะของสัตว์ ชั้นอนุบาล 2/1

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 2 วันพุธ ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.

ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โหสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กบอกลักษณะของสัตว์แต่ละชนิดได้	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- โลกของเรามีสิ่งมีชีวิตอยู่มากมายหลากหลายชนิดสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่อาศัยอยู่บนโลกใบนี้ ซึ่งจะมีรูปร่าง ลักษณะ และมีที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A dog

Other words: A mother, A father, A cat, A bird, A fish, Who is this?, What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การแสดงความรู้สึกร่วมด้วยคำพูด
- การฟังนิทาน
- การจำแนก
- การอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนการปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัว ด้วยการพูดคุย พร้อมใช้รูปภาพประกอบ ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยการรูปภาพ พร้อมให้เด็กออกชี้รูปภาพ

2. ชั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “สัตว์เลี้ยงตัวโปรด” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่จากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ พร้อมเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.3 ครูนำรูปภาพสัตว์มาให้เด็กดู แล้วพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์แต่ละชนิด พร้อมเขียนลงบนชาร์ต ด้วยภาษาไทย

2.4 ครูแจกใบงาน Where are my pets? ให้เด็กทุกคนตามหาสัตว์เลี้ยงที่แบบอยู่ภายในบ้าน แล้วสาธิตกิจกรรม ให้เด็กดูก่อนลงมือทำ โดยครูพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสัตว์เลี้ยง “Color a dog, Color a cat, Color a bird, Color a fish” แล้วให้เด็กระบายสีสัตว์เลี้ยง

2.5 เด็กฟังคำสั่งภาษาอังกฤษ Color a dog, Color a cat, Color a bird, Color a fish” แล้วระบายสีสัตว์เลี้ยงตามคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 ครูเลือกเด็กออกมา 2 คน นำเสนอใบงานพร้อมให้เด็กอธิบายลักษณะของสัตว์แต่ละชนิด

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- สัตว์ตัวไหนบ้างที่ออกลูกเป็นไข่
- สุนัขกับแมวต่างกันอย่างไร

3.2 ครูแสดงรูปภาพสุนัข พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ “What is this?”

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- รูปภาพ รูปภาพการปฏิบัติตนกับสมาชิกในครอบครัวที่ดี และไม่ดี
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A mother, A father
- นิทานเรื่อง “สัตว์เลี้ยงตัวโปรด” (โดย แม่ห่าน)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A dog/ What is this?
- รูปภาพสัตว์ 4 ภาพ ได้แก่ แมว สุนัข นก ปลา
- ชาร์ตลักษณะของสัตว์

แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
หน่วย บ้านของหนู เรื่อง การแปรรูปผลไม้ ชั้นอนุบาล 2/1
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 2 วันพฤหัสบดี ที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.
ผู้สอน นางสาว ธัญวรัตน์ โหสุภา

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กบอกการแปรรูปผลไม้ได้	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- การแปรรูปผลไม้ คือ วิธีการถนอมอาหารอย่างหนึ่ง ซึ่งผลไม้หลายชนิดสามารถนำมาทำอาหารเก็บไว้รับประทานได้นาน ๆ หลายวิธี เช่น ตากแห้ง เชื่อม บวช อบกรอบ หรือดอง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: A banana

Other words: An apple, grapes, an orange, What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การจับคู่
- การฟังนิทาน
- การทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การเล่นเกม

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเปิดประสบการณ์ (5 นาที)

- 1.1 ครูทบทวนลักษณะของสัตว์ โดยเลือกเด็กออกมา 1-2คน เล่นเกมจับคู่ส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ ด้วยภาษาไทย
- 1.2 ครู และเด็กช่วยกันพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมา ด้วยการชูรูปภาพจากเกม พร้อมให้เด็กออกซึรูปภาพ

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที)

- 2.1 ครูเล่านิทานเรื่อง “สัตว์เลี้ยงตัวโปรด” พร้อมสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และภาพในนิทาน ด้วยภาษาไทย
- 2.2 ครูแนะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่จากนิทาน เพื่อให้เด็กเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ พร้อมเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาน
- 2.3 ครูนำกล้วยตาก กล้วยอบกรอบ และกล้วยบวชชี พร้อมสนทนาเกี่ยวกับการแปรรูปผลไม้แบบต่าง ๆ

2. ขั้นขยายประสบการณ์ (20 นาที) (ต่อ)

2.4 ครูแนะนำส่วนประกอบกล้วยบวชชีจากชาร์ตส่วนประกอบ พร้อมสร้างสถานการณ์ให้เด็กไปซื้อกล้วยจากตลาดจำลองในห้องเรียน โดยครูสาธิตกิจกรรม “I want a banana” โดยสร้างกฎว่าจะต้องใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการไปซื้อของที่ตลาด

2.5 ครูเลือกเด็กออกมา 2 คน แสดงบทบาทสมมติไปซื้อกล้วยมาทำกล้วยบวชชีที่ร้านขายผลไม้จำลอง ด้วยการให้เด็กพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ “I want a banana” หากเด็กไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูพูดให้ช่วยเหลือโดยใช้ภาษาแม่ พร้อมชมเชยหากเด็กทำได้

2.6 ครู และเด็กร่วมกันทำกล้วยบวชชี

3. ขั้นสรุป (5 นาที)

3.1 ครูถาม โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- ทำไมเราต้องนำผลไม้มาแปรรูป
- การแปรรูปผลไม้มีอะไรบ้าง

3.2 ครูหยิบกล้วยขึ้นมา พร้อมถามคำถามภาษาอังกฤษ “What is this?”

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- เกมจับคู่ส่วนต่างๆของสัตว์
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A dog, A cat, A bird, A fish
- นิทานเรื่อง - นิทานเรื่อง “สัตว์เลี้ยงตัวโปรด” (โดย แม่ท่าน)
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A banana/What is this?
- ผลไม้แปรรูป ได้แก่ กล้วยตาก กล้วยเชื่อม และกล้วยบวชชี
- ชาร์ตส่วนประกอบกล้วยบวชชี
- ร้านขายผลไม้จำลอง ได้แก่ กล้วย แอปเปิ้ล องุ่น ส้ม
- อุปกรณ์ทำกล้วยบวชชี ได้แก่ หม้อ 1 ใบ ช้อน กะทิ น้ำตาลปีบ และกล้วย

แผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ

หน่วย ตัวเรา เรื่อง อวัยวะและหน้าที่ของอวัยวะ ชั้นอนุบาล 2/2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 อังคาร ที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30น.

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กระบุอวัยวะ และหน้าที่ของอวัยวะได้	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- อวัยวะของเรามีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ได้แก่ ตารับรู้ สี ขนาด ตำแหน่ง รูปร่าง และความแตกต่างของสรรพสิ่ง หูรับรู้เสียง ตัง ค่อย สูง ต่ำ แหลม หุ้ม ปากมีลิ้นทำให้รับรูรสชาติ เปรี้ยว หวาน มัน เค็ม ขม ชื่น ผาด ร้อน เย็น อุ่น เผ็ด จมูกทำให้ได้กลิ่นหอม เหม็น ผิวรับรู้อ่อนนุ่ม แข็ง ลื่น

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: Eyes

Other words: What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การสำรวจ และอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่าง ๆ
- การเล่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การเชื่อมโยงภาพ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- รูปภาพคน
- ภาพอวัยวะส่วนต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญ

- ครูแสดงรูปภาพคนแล้วสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เห็น

2. ชำนาญ

- ครูนำสนทนาเกี่ยวกับชื่อและหน้าที่ของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยใช้ภาพประกอบพร้อมพูด

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้เด็กออกเสียงตาม

- ครูแบ่งเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน และให้เด็กนั่งหันหน้าเข้าหากันเล่นเกมบอกชื่ออวัยวะ โดยการให้เด็กชี้อวัยวะเพื่อนที่นั่งตรงกันข้าม แล้วให้บอกชื่ออวัยวะและผลัดกันชี้เมื่อครูให้สัญญาณเปลี่ยน

3. ชำนาญ

- ครู และเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับชื่อและหน้าที่ของอวัยวะ

แผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ

หน่วย ตัวเรา เรื่อง การระวังรักษาอวัยวะของร่างกาย ชั้นอนุบาล 2/2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันพุธ ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)
2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้	2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)
3. เด็กบอกวิธีการดูแลรักษาอวัยวะของร่างกายได้	

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- อวัยวะของคนเราอาจได้รับอันตรายได้เสมอ เด็ก ๆ จึงต้องรู้จักการป้องกัน และระมัดระวังอุบัติเหตุที่ทำให้ อวัยวะได้รับอันตราย หากใช้มือที่สกปรกขยี้ตา อาจจะเป็นโรคริดสีดวง หรืออ่านหนังสือในที่ที่แสงสว่างไม่เพียงพออาจทำให้เกิดปัญหาด้านสายตาได้ เป็นต้น

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: Ears

Other words: What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การเชื่อมโยงภาพหรือของจำลองกับของจริง
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญ

- ครูแสดงรูปภาพอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บพร้อมสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เห็น

2. ชำนาญ

- ครูนำเสนอสนทนาเกี่ยวกับการระวังรักษาส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ไม่ขยี้ตา ไม่เอาไม้หรือเอาของเข้าไปในจมูก ปาก การเล่นของมีคม โดยใช้ภาพประกอบพร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้เด็กออกเสียงตาม
- ครูเลือกเด็กออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุจากการไม่ระวังรักษาส่วนต่างๆของร่างกาย

3. ชำนาญ

- ครู และเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับชื่อและหน้าที่ของอวัยวะ พร้อมทำใบงานคัดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ภาพอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ
- ใบงานคัดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ

หน่วย ตัวเรา เรื่อง การทำความสะอาดอวัยวะของร่างกาย ชั้นอนุบาล 2/2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันพฤหัสบดี ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.00 – 09.30 น.

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กบอกวิธีการทำความสะอาดของร่างกายได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- ทุก ๆ วันเราต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย ด้วยการทำความสะอาดอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ด้วยการอาบน้ำ แปรงฟัน ตัดเล็บ และสระผมให้สะอาดเพื่อเป็นการรักษาสุขอนามัยของตนเอง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: Hair

Other words: What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การเล่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่างๆ กับสิ่งของ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชื่นนำ

- ครูนำเสนอรูปภาพเด็กไม่อาบน้ำพร้อมสนทนาเกี่ยวกับภาพที่เห็น

2. ชื่นสอน

- ครูนำเสนอรูปภาพการทำความสะอาดอวัยวะส่วนต่างๆ พร้อมสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพพร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้ได้กออกเสียงตาม
- ครูแบ่งเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อให้เด็กแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมประจำวันจนครบทุกฐาน ดังนี้ *ฐานที่ 1 การแปรงฟัน *ฐานที่ 2 การล้างมือ * ฐานที่ 3 การอาบน้ำ *ฐานที่ 4 การสระผม และ *ฐานที่ 5 การตัดเล็บ

3. ชื่นสรุป

- ครูสรุปเกี่ยวกับการทำความสะอาดอวัยวะส่วนต่างๆโดยใช้ภาพประกอบ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- รูปภาพเด็กไม่ยอมอาบน้ำ
- ภาพการทำความสะอาดอวัยวะส่วนต่างๆ

แผนการจัดประสบการณ์แบบปกติ

หน่วย ตัวเรา เรื่อง การออกกำลังกาย ชั้นอนุบาล 2/2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัปดาห์ที่ 1 วันศุกร์ ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เวลา 09.15 – 09.45น.

วัตถุประสงค์

การประเมิน

1. เด็กชี้รูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน 2. เด็กบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษของรูปภาพที่เห็นได้ 3. เด็กบอกวิธีการออกกำลังกายได้	1. การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) 2. การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- การออกกำลังกายเป็นการรักษาอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้อวัยวะแข็งแรง มีภูมิต้านทานโรค เลือดหมุนเวียนได้ดี ช่วงเวลาที่ออกกำลังกายที่ดีที่สุด คือ ตอนเช้าหลังตื่นนอน เช่น การวิ่งจ็อกกิ้ง การปั่นจักรยาน

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Target word: Legs

Other words: What is this?

ประสบการณ์สำคัญ

- การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
- การเคลื่อนไหวตามจังหวะ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นนำ

- ครูแสดงรูปภาพเด็กแข็งแรงพร้อมสนทนาเกี่ยวกับภาพที่เห็น

2. ขั้นสอน

- ครูแสดงรูปภาพการออกกำลังกายพร้อมสาธิตการออกกำลังกายที่ละท่าพร้อมพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้เด็กออกเสียงตาม
- เด็กฝึกออกกำลังกายด้วยตนเอง

3. ขั้นสรุป

- ครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการออกกำลังกายด้วยการแจกใบงานคัดเขียนคำศัพท์ และระบายสีรูปภาพ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- รูปภาพเด็กแข็งแรง
- รูปภาพการออกกำลังกาย
- ใบงานคัดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

รูปภาพของน้องอีก

ภาคผนวก ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1.1 การคำนวณหาค่าระดับความยาก (Level of difficulty) โดยใช้สูตร

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{min})}{2N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ	P_E	=	ค่าระดับความยาก
	S_U	=	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	=	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	=	จำนวนของนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
	X_{max}	=	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{min}	=	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

ตารางที่ 16 เกณฑ์การแปลความหมายยากง่าย

ค่าระดับความยาก	ความหมาย
0.81 – 1.00	ง่ายเกินไป
0.80 – 0.60	ค่อนข้างง่าย
0.40 – 0.59	ยากพอเหมาะ
0.20 – 0.39	ค่อนข้างยาก
0.00 – 0.19	ยากเกินไป

1.2 การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Power of discrimination) โดยใช้สูตร

	D	=	$\frac{S_U - S_L}{N(X_{max} - X_{min})}$
เมื่อ	D	=	ค่าอำนาจจำแนก
	S_U	=	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	=	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	=	จำนวนของนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
	X_{max}	=	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{min}	=	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

ตารางที่ 17 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก

ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
0.60 – 1.00	อำนาจจำแนกสูง
0.40 – 0.59	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง
0.20 – 0.39	อำนาจจำแนกปานกลาง
0.00 – 0.19	อำนาจจำแนกต่ำ
ติดลบ	ไม่สามารถจำแนกได้

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนนักเรียน

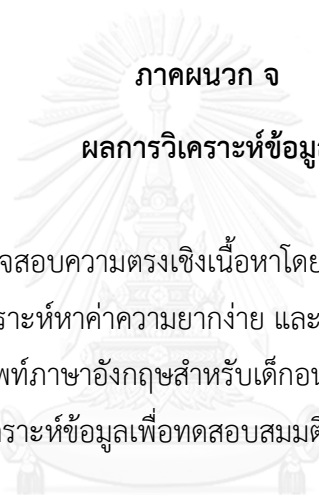
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540)

2.2 การคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x = คะแนนของนักเรียน
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540)

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC
2. ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC

1) การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลแสดงในตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

ประเด็นคำถาม	ค่าความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง)			
1. การเลือก หีบ ชี สัมผัส หรือ จักรูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ยิน			
ข้อที่ 1 A car			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	ควรปรับรูปภาพให้เป็นรูปภาพจริงทั้งหมด เนื่องจากภาพการ์ตูนทำให้เด็กสับสน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 2 Eyes			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	ปรับรูปภาพวัยอะให้ชัดเจน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 3 A book			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 4 An apple			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	ผู้ดำเนินการสอบควรพูดคำศัพท์โดยมีarticle นำหน้าเพื่อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่าความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)			
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 5 A dog			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 6 A window			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรมีองค์ประกอบที่ชัดเจน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 7 Shoes			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.6	ตรงตามเนื้อหา	ควรเติม s หากคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นเป็นพหูพจน์
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 8 A teacher			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 9 A nose			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)			
ข้อที่ 10 A bed			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรชัดเจนและเป็น ภาพจริง
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 11 A train			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 12 A ball			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่งหรือคำถาม	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 13 A pencil			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 14 Grapes			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)			
ข้อที่ 15 Hands			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรเป็นภาพจริง
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 16 A door			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 17 A mother			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรมีบริบทเกี่ยวกับครอบครัว
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 18 Legs			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 19 A cat			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) (ต่อ)			
ข้อที่ 20 A Grandmother			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรมีบริบทเกี่ยวกับครอบครัว เช่น คุณยายนั่งอุ้มหลาน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 21 A banana			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 22 A carrot			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 23 Ears			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพควรเป็นอวัยวะจริง
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 24 A tomato			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)			
1. การบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรงกับรูปภาพที่เห็น			
ข้อที่ 25 A father			
(1) ความเหมาะสมของคำถาม	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	ควรปรับรูปภาพให้เป็น รูปภาพจริงทั้งหมด
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 26 A papaya			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 27 A lion			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
ข้อที่ 28 A plane			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)			
ข้อที่ 29 A school			
(1) ความเหมาะสมของคำถาม	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 30 Hair			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 31 A hat			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 32 A bird			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)			
ข้อที่ 33 An elephant			
(1) ความเหมาะสมของคำถาม	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 34 A grandfather			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพไม่ชัดเจน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 35 A boat			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	0.6	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 36 A fish			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก

ตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC ของแบบทดสอบ
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ค่า ความตรง	ความหมาย	ข้อเสนอแนะ
ตอนที่ 2 การเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) (ต่อ)			
ข้อที่ 37 A head			
(1) ความเหมาะสมของคำถาม	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 38 A skirt			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	0.6	ตรงตามเนื้อหา	รูปภาพไม่ชัดเจน
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 39 A house			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก
ข้อที่ 40 A mouth			
(1) ความเหมาะสมของคำสั่ง	1	ตรงตามเนื้อหา	
(2) ความเหมาะสมของภาพประกอบ	1	ตรงตามเนื้อหา	
(3) ความเหมาะสมของการให้คะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	
(4) ความเหมาะสมของการบันทึกคะแนน	1	ตรงตามเนื้อหา	การบันทึกคะแนนควรมี รายละเอียดคำตอบของเด็ก

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) การคำนวณค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล แสดงในตาราง 19 ดังนี้

ตารางที่ 19 ค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์

ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

ข้อ	ค่าระดับความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
1	0.31	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
2	0.38	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
3	0.31	0.62	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดีมาก
4	0.73	0.38	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ปานกลาง
5	0.54	0.46	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
6	0.38	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
7	0.23	0.46	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ดี
8	0.54	0.46	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
9	0.62	0.46	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ดี
10	0.54	0.46	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
11	0.42	0.54	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
12	0.65	0.38	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ปานกลาง
13	0.46	0.62	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
14	0.38	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
15	0.42	0.54	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
16	0.35	0.54	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
17	0.42	0.54	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
18	0.23	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
19	0.73	0.38	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ปานกลาง
20	0.27	0.54	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
21	0.69	0.46	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ดี
22	0.73	0.38	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ปานกลาง
23	0.38	0.62	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
24	0.58	0.38	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ปานกลาง
25	0.23	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี

ตารางที่ 19 ค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล (ต่อ)

ข้อ	ค่าระดับความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
26	0.38	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
27	0.54	0.46	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
28	0.27	0.38	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ปานกลาง
29	0.31	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
30	0.23	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
31	0.31	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
32	0.42	0.54	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ดี
33	0.62	0.46	ค่อนข้างง่ายและจำแนกได้ดี
34	0.23	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
35	0.27	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
36	0.50	0.38	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ปานกลาง
37	0.31	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
38	0.23	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
39	0.38	0.46	ค่อนข้างยากและจำแนกได้ดี
40	0.42	0.38	มีความยากพอเหมาะและจำแนกได้ปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

1) การจับคู่คะแนนการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 การจับคู่คะแนนการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ลำดับที่	เลขที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	เลขที่	กลุ่มควบคุม
1	32	5	1	16	5
2	11	6	2	3	6
3	20	6	3	13	6
4	21	7	4	12	7
5	22	7	5	15	7
6	6	7	6	1	7
7	30	7	7	18	7
8	35	7	8	19	7
9	2	8	9	4	8
10	3	8	10	9	8
11	5	8	11	24	8
12	9	8	12	11	8
13	12	8	13	6	8
14	19	8	14	27	8
15	34	8	15	28	8
16	1	9	16	5	9
17	4	9	17	20	9
18	7	9	18	8	9
19	8	9	19	23	9
20	13	9	20	25	9
21	17	9	21	26	9
22	10	9	22	10	9
23	15	9	23	14	9
24	23	10	24	22	10
25	26	10	25	32	10
26	27	8	26	2	3

ตารางที่ 20 การจับคู่คะแนนการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ต่อ)

ลำดับที่	เลขที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	เลขที่	กลุ่มควบคุม
27	18	7	27	17	3
28	28	5	28	21	2
29	29	6	29	35	1
30	31	4	30	29	2
31	37	7	31	30	3
32	33	6	32	31	11
33	16	9	33	33	10
34	36	8	34	36	1
35	14	7	35	7	2
36	24	6	36	34	3
37	25	0			

2) คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็ก่อนนุบาลของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็ก่อนนุบาลของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	8	29
2	10	33
3	10	36
4	7	29
5	8	35
6	12	38
7	11	28
8	8	40
9	8	30
10	4	24
11	17	34
12	7	34

ตารางที่ 21 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กรองของเด็กรุ่นทดลอง
ก่อน และหลังการทดลอง (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
13	7	33
14	10	32
15	11	31
16	5	35
17	6	30
18	12	28
19	10	31
20	10	29
21	12	26
22	7	38
23	8	35
24	14	36
25	9	37
\bar{x}	9.24	32.44
S.D	2.87	4.05

3) คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กรุ่นควบคุม ก่อนและหลัง
การทดลอง แสดงในตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กรุ่นควบคุม

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	10	19
2	10	16
3	8	16
4	12	20
5	10	19
6	11	14
7	13	15
8	8	14
9	8	15

ตารางที่ 22 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กก่อนอนุบาลของกลุ่มควบคุม (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
10	5	13
11	11	16
12	6	17
13	9	16
14	12	20
15	4	14
16	4	13
17	8	19
18	8	19
19	1	20
20	15	21
21	16	24
22	4	15
23	4	18
24	19	19
25	10	22
\bar{x}	9.04	17.36
S.D	4.20	2.96

4) คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กก่อนอนุบาลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
1	29	1	19
2	33	2	16
3	36	3	16
4	29	4	20
5	35	5	19
6	38	6	14
7	28	7	15

ตารางที่ 23 คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กรุ่นของของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
8	40	8	14
9	30	9	15
10	24	10	13
11	34	11	16
12	34	12	17
13	33	13	16
14	32	14	20
15	31	15	14
16	35	16	13
17	30	17	19
18	28	18	19
19	31	19	20
20	29	20	21
21	26	21	24
22	38	22	15
23	35	23	18
24	36	24	19
25	37	25	22
\bar{x}	32.44	\bar{x}	17.36
S.D	4.05	S.D	2.95

5) คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กรุ่นของของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 24 คะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษการทดลองของกลุ่มทดลอง และ

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
1	28	1	17
2	29	2	12
3	37	3	15
4	28	4	18
5	34	5	17

ตารางที่ 24 คะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษการทดลองของกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุม (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
6	36	6	10
7	27	7	15
8	40	8	13
9	30	9	13
10	23	10	10
11	33	11	16
12	29	12	15
13	32	13	14
14	32	14	18
15	30	15	14
16	35	16	9
17	28	17	11
18	28	18	18
19	28	19	18
20	29	20	17
21	25	21	22
22	36	22	10
23	33	23	16
24	36	24	20
25	37	25	21

กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

Group Statistics

กลุ่ม	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนนก่อน กลุ่มทดลอง	25	9.2400	2.87634	.57527
การทดลอง กลุ่มควบคุม	25	9.0400	4.20793	.84159

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
Score	2.520	.119	.196	48	.845	.20000	1.01941	-1.84966	2.24966
Equal variances assumed									
Equal variances not assumed			.196	42.409	.845	.20000	1.01941	-1.85667	2.25667

กลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการทดลอง

Paired Samples Statistics

กลุ่มทดลอง	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 การฟังก่อนการทดลอง	6.72	25	1.860	.372
Pair 1 การฟังหลังการทดลอง	19.92	25	2.660	.532
Pair 2 การพูดก่อนการทดลอง	2.52	25	1.531	.306
Pair 2 การพูดหลังการทดลอง	12.52	25	2.710	.542

Paired Samples Test

กลุ่มทดลอง	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 การฟังก่อน - การฟังหลัง	-13.200	3.512	.702	-14.650	-11.750	-18.793	24	.000
Pair 2 การพูดก่อน - การพูดหลัง	-10.000	2.858	.572	-11.180	-8.820	-17.496	24	.000

กลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการทดลอง

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	PretotalEX	9.2400	25	2.87634	.57527
	PosttotalEx	32.4400	25	4.05257	.81051

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	PretotalEX - PosttotalEx	-23.20000	4.75219	.95044	-25.16161	-21.23839	-24.410	24	.000

กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

Group Statistics

กลุ่ม		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การฟัง	กลุ่มทดลอง	25	19.92	2.660	.532
	กลุ่มควบคุม	25	11.20	2.141	.428
การพูด	กลุ่มทดลอง	25	12.52	2.710	.542
	กลุ่มควบคุม	25	6.16	2.192	.438
total	กลุ่มทดลอง	25	32.4400	4.05257	.81051
	กลุ่มควบคุม	25	17.3600	2.95635	.59127

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
		F	Sig.	t	df
Group 1	Equal variances assumed	1.677	.201	12.768	48
	Equal variances not assumed			12.768	45.901
Group 1	Equal variances assumed	1.933	.171	9.123	48
	Equal variances not assumed			9.123	45.995
total	Equal variances assumed	2.742	.104	15.031	48
	Equal variances not assumed			15.031	43.907

กลุ่มควบคุม หลังการทดลอง 2 สัปดาห์

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 คุมพึ่ง	11.20	25	2.141	.428
รีพึ่ง	9.80	25	1.848	.370
Pair 2 คุมพูด	6.16	25	2.023	.438
รีพูด	4.52	25	2.192	.405

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 คุมพึ่ง & รีพึ่ง	25	.611	.001
Pair 2 คุมพูด & รีพูด	25	.619	.001

Paired Samples Test

	Paired Differences				
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference	
				Lower	Upper
Pair 1 คุมพึ่ง - รีพึ่ง	1.400	1.780	.356	.665	2.135
Pair 2 คุมพูด - รีพูด	1.640	1.846	.369	.878	2.402

Paired Samples Test

	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1 คุมพึ่ง - รีพึ่ง	3.934	24	.001
Pair 2 คุมพูด - รีพูด	4.443	24	.000

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธัญวรัตน์ โทสุภา เกิดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2530 ณ บ้านเลขที่ 481/183 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 37 แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ 2) จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2553 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2556

